

Választóknak címzett Kasszandra –
levelem, illetve

borul a kuka és egyébek

SIÓFOKON

Szerkesztette:

Dr. Léhmann György

„Kasszandra: trójai királylány. A görög mitológia szerint Apollón isten jóstehetséget adományozott neki, de mert szerelmét nem viszonzta, azzal toldotta meg Kasszandra jóstehetségét, hogy bár igazat jósol, ne higgyék el neki. Innen ered a Kasszandra jóslat, ami meg nem hallgatott, de igaznak bizonyuló figyelmeztetést jelent.”

„Kasszandra-levél: Kossuth Lajosnak a kiegyezés (1867) után Deák Ferenchez intézett nyílt levele, amelyben óva intette a kiegyezés híveit, hogy Magyarország sorsát Ausztriához kapcsolják, megjósolva, hogy ez végzetes következményekkel fog járni.”

2006. március

**„Akiben a világosságnak lelke él,
kalapáccsal, vagy e nélkül,
álljon elő és küzdjön a világosságért.**

**Ez a mi országunk kis ország, és
mi magyarok pláne kis náció vagyunk.**

**Értsék meg már jóhiszeműen opportunus
barátaink, hogy**

**kis nemzetnek még lélegzetet vennie is
radikálisan kell.”**

(Ady Endre: Marseillaise – részlet: Nagyvárad napló 1902.
augusztus 10.)

ELŐ- és UTÓSZÓ

Interneten jelenleg is olvasható – <http://invitel.hu/lehmann/siolehmann.doc> – **„Jókai Villától a Gyógyfürdőig – VÁROSVEZETÉS ÉRTÉKELESE és ezzel kapcsolatos problémák vizsgálata egy polgár által Siófokon”** című 2006. januári iratomnak terjesztése után a Heti Világgazdaság Szerkesztőségéből kerestek meg telefonon, részleteztük az iratomban írtakat, de nem értették azt, hogy a helyi újság – Somogyi Hírlap – miért nem foglalkozik az irat tartalmával.

Javasoltam a szerkesztőnőnek azt, hogy ezzel kapcsolatosan talán keresse meg a Somogyi Hírlap főszerkesztőjét, ő biztos tud erre választ adni. Szerintem nem a helyi – Siófoki – szerkesztőségen múltott a HVG által hiányolt írás elmaradása a Somogyi Hírlapnál.

Ami pedig a hallgatást, a reagálások elmaradását illeti erre az összegző 214 oldalas elemzésemre, én ezt természetesnek tartom. Mint ahogy nem lehet vitatkozni egy tisztességes bíróságnak tisztességes és mindenben megalapozott ítéletén, nem indokolt ellene fellebbezni, protestálni, ugyanúgy nem lehet, nem indokolt vitatkozni az iratomban leírtakkal sem. Tudomásul kell venni, és a tanulságokat mindenkinek saját értelmezése, véleményezése után le lehet vonni.

Egy valaki ellenben Budapestről nem tudta megállni azt, hogy ne írjon nekem egy négyoldalas levelet. Egy közel harminc éve nem látott volt munkatársam, akivel 1968-tól 1972-ig együtt dolgoztam mérőtechnikusként Angyalföldön, a Forgácsoló Szerszámok Gyárában.

Leveléből kitűnik az, hogy nem kétségesen elfogult és mindenképpen túlzó velem kapcsolatosan az írása, de nekem mégis sokat jelent. Lehet hogy többet, mint más számára a március 15-én átvett állami díj. Egyes politikusokat sértő részeit kihagyva ismertetem a levél tartalmát azért, hogy kívánhassak mindenkinek ekkora elismerést:

„Kedves Gyurika!

Megkaptam a Jókai Villától a Gyógyfürdőig című tényfeltáró munkádat. Ezúton szeretném kifejezni köszönetemet, hogy megtiszteltél ezzel a hiteles korrajzzal. Jómagam a közélet eseményeiről csak a TV-ből tájékozódok, mégsem csodálkozom

azokon a mellbevágó disznóságokon, amelyekről a munkádból szereztem tudomást.

Gyurikám minden betűdet gondosan elolvastam, annak ellenére, hogy nem vagyok jogász, mindent megértettem, hiszen írásod annyira világos, logikus és a bonyolultabb jogi kifejezéseket meg is magyarázod, ezért még az én vénülő agyamnak is minden világos. Eszembe jutott, amikor Albertirsára menet, egyszer megmutattad, hogy hol szoktál a vonatról leugrani azért, hogy minél hamarabb hazaérj, hogy tanulhass.

(a levél folytatása a 115. oldalon

olvasható)

Tartalomjegyzék

Elő és utószó	3. és
115. old.	
I. Vezérigazgató váltás előtti körülményekről (DRV Rt.)	5.
old.	
II. Vezérigazgató váltás utáni értékelés (DRV Rt.)	33.
old.	
III. Borul a kuka	38. old.
IV. Kasszandra levél	63. old.
V. Kecskés Gábor, Ságvár Polgármestere	82. old.
VI. A fürdőépítésnek közbeszerzési eljárásáról	103. old.

Tisztelt Címzett, tisztelt olvasó!

2006. januárra összeállított,

**„Jókai Villától a Gyógyfürdőig VÁROSVEZETÉS
ÉRTÉKELÉSE...”** című,

vizsgálatot kérelmező iratomat annak rendje és módja szerint megküldtem a

KORRUPCIÓ ELLENI ÁLLAMOK CSOPORTJA Igazgatóságához –
Directorate General of Legal Affairs Council of Europe F-67075 Strasbourg
Cedex címre, - valamint a mai napig bárki által olvasható az írás Interneten

<http://invitel.hu/lehmann/siolehmman.doc>

jelöléssel, majd úgy gondoltam, hogy szerintem minden tőlem telhetőt megtettem az elfogadható közerkölcs helyreállítása érdekében, a jövőben hosszú ideig nem szólok meg. Akiknek ezt mondtam, és ismernek régebből engem, elgondolásomat nem hitték el. Igazuk lett, mert nem tudom megállni, hogy újból meg ne szólaljak.

Mint ahogy a szél sem teheti meg azt, hogy ne fújjon. Ugyanis akkor már nem szélnek hívnák.

Most a részemre eljuttatott **„Balatoni Polgár”** ingyenes közéleti lap 2006. márciusi számának 5. oldalán olvasható alábbi cikk verte ki a biztosítékot, és készített újabb írásra:

„Vízdíj emeléstől tartanak az önkormányzatok.

Igaznak bizonyult a híresztelés, Tóth Istvánnak, a DRV

vezérigazgatójának, mennie kellett. Helyette pályázat nélkül Budapestről érkezett új vezér, bár a környék polgármesterei szerint a milliót meghaladó fizetésért helyben is vállalkozott volna képzett szakember a feladatra. Hiába kérték a polgármesterek, a Környezetvédelmi Minisztérium nem állt velük szóba, nem kívánt a cégnél történő változásokról konzultálni velük. A céggel való találkozásán szóba sem került, hogy a vízdíj állami támogatása tovább csökken, 500 millió forint hitelt vetettek fel a céggel egy badacsonyi beruházásra, amelyet az állam helyett végez el a cég, közben a vízdíjon keletkezett hasznot osztalékként vonja el az állam. A mostani végkielégítés is rengeteg pénzt visz el, és abban sem lehetünk biztosak, hogy a mostani vezér májusban még a helyén lesz. ---Bapol info"

Az idézett közlés részletesebb vizsgálata előtt elmondom, hogy **Tóth István DRV Rt. vezérigazgatónak és társainak évente több hónapon át biztosított havi 1 millió forintos jövedelmével már foglalkoztam** évekkel ezelőtt abban az ügyben is melynek elbírálása jelenleg a Strasbourgi Emberjogi Bíróságon van folyamatban, **valamint a KORRUPCIÓ ELLENI ÁLLAMOK CSOPORTJÁNAK** megküldött januári iratom 100. oldalán ismertettem a DRV Rt-nek azt a 2003. április 8-i kimutatását is, mely szerint 2001-ben és 2002-ben Tóth István vezérigazgatósága alatt vette fel a DRV Rt az alábbi hiteleket:

2001.05.07-én	300. millió Ft,	
2001.12.12-én	200. millió Ft.,	
2002.02.12-én	200. millió Ft.,	
2002.04.12-én	200. millió Ft.,	
2002.05.06-án	300. millió Ft.,	
2002.05.07-én	290. millió Ft.,	összesen 1490
<u>millió Ft. hitelt,</u>		

de nem foglalkoztam azzal a körülménnyel, hogy Tóth István vezérigazgató egy olyan kispályás labdarúgócsapatban sportolt az utóbbi időben, mely csapatban játékosok közül többen is a DRV Rt-nél vezető beosztásban dolgoznak indokoltan, vagy indokolatlanul. A „**BaPol info**” tájékoztatásából következően nem kevés pénzért.

Természetesen **nem tudom azt, hogy azért lettek-e Tóth István vezérigazgató munkatársai vezető beosztású személyek a DRV Rt-nél, mert Tóth Istvánnal egy csapatban játszanak, vagy azért játszanak egy csapatban, mert vezető beosztásúak voltak**, de pusztán ilyen tények alapján is a „BaPol info”-nál tevékenykedő, nevét elhallgató személyről nem állítható az, hogy az objektív valóságnak megfelelő igazsághoz makacsul ragaszkodik véleménye közlésekor, illetve a lakosság - vízfogyasztók - érdekében jár el akkor, amikor Tóth István tevékenységének értékelése helyett az új vezérigazgatónak májusi helymegjelölésével foglalkozik.

Továbbá elgondolkoztató a cikk alapján az is, hogy a DRV Rt. korábbi vezérigazgatójának – Szántó Imrének – 1999. májusi eltávolításakor a cikk írója, vagy a lap szerkesztője miért nem háborodott fel azon, hogy tudomásom szerint pályázat nélkül lett vezérigazgató akkor Tóth István is. Miért alkalmaz kettős mércét azzal, hogy az egyik vezérigazgató kinevezésénél eszébe sem jutott a pályáztatás hiánya, míg a másiknál ezt a hiányt olyan súlyos törvénytelenységnek tartja, hogy emiatt ingyenes közéleti lapban az ez évi országgyűlési választás utáni hónapban is lehetségesnek tartja az újabb helycserét DRV Rt. Vezérigazgatói székben.

Függetlenül attól, hogy az újabb – Reményi Zoltán – vezérigazgató addig milyen munkát végez.

Azért, hogy meg tudjuk ítélni azt, hogy a vízfogyasztók – lakosság – érdekérvényesítése helyett miért kívánja a Balatoni Polgár ingyenes közéleti lap említett cikkének írója a közhangulatot a leírt módon befolyásolni, és annak érdekében, hogy megállapíthassuk azt is, hogy Tóth István vezérigazgató ténykedése alatt miként okoztak rendkívüli mértékű kárt a vízdíjnak törvénytelen megállapításával kapcsolatosan a fogyasztóknak, idézem a januári iratomnak DRV Rt.-vel, valamint a vízdíjak törvénytelen megállapításával kapcsolatosan írtak első részét:

„VI. Vízdíjnak tisztességtelen, lakosságot sújtó megállapításának akadályozása önkormányzati feladat. Következik ez a megállapítás a helyi önkormányzatokról szóló LXV. tv. 1. § 2. bek-ben, 2. § 1. és 3. bek-ben írtakból:

„A helyi önkormányzat érvényre juttatja a népfelség elvét, helyi ügyekben demokratikus módon, széles körű nyilvánosságot teremtve kifejezi és megvalósítja a helyi közakaratot.”

„A helyi önkormányzat véleményt nyilváníthat és kezdeményezést tehet a feladat és hatáskörébe nem tartozó, de a helyi közösséget érintő ügyekben.”

Ehhez képest Siófok Város Képviselőtestületének egyetlen tagja sem nyilvánított véleményt a törvényi előírásokat megszegve megállapított, lakosságot sújtó vízdíjakkal kapcsolatosan, illetve a helyi közakaratot sem nyilvánosan, sem másként nem valósította meg. Annak ellenére, hogy a szolgáltató – Dunántúli Regionális Vízművek Rt. – újságírója már évekkorábban is a következőkről számolt be a DRV Rt. Hírek-ben:

„...néhány gépkocsivezető nem hajlandó viselni járművén a cégjelzést, mert – mint mondják – rendszeresen ki vannak téve a környezet molesztálásának. Már az is előfordult, hogy a járművet leköpték, s menekülni kellett a helyszínről.

Tény, hogy az ilyen eseteket nehéz tolerálni, de a jelenség mögött a legtöbb esetben azok a viselt dolgaink húzódnak meg, amelyek

méltatlanok egy közüzemi szolgáltatóhoz, valamit nagyon rosszul végeztünk el, nyomot hagyva a fogyasztókban. Tehát érdemes lenne a dolgainkat ilyen oldalról is vizsgálni. Mások azt mondják, mindennek a drága víz az oka.”

Eszerint elég markánsan fejezi a lakosság folyamatosan a drága víz miatti közakaratot, és ha végig nézzük azt, hogy **1988-tól kezdődően napjainkig milyen mértékben nőttek a lakossági ivóvíz és csatornahasználati díjak**, akkor könnyen belátható, hogy a DRV Rt-vel szembeni ellenérzéseik markáns kifejezésére minden okuk meg van.

1988-ban az ivóvíz és csatornahasználati díjak összege **5,60 Ft.** (3,60+2,00), **1989-ben 5,60 Ft.** (3,60+2,00), **1990-ben 16,80 Ft.** (9,60+7,20), **1991-ben 48,00 Ft.** (20,80+27,20), **1992-ben 60,00 Ft.** (40,00+20,00), **1993-ban 79,20 Ft.** (47,00+32,20), **1994-ben 100,00 Ft.** (60,00+40,00), **1995-ben 130,00 Ft.** (78,00+52,00), **1996-ban 170,00 Ft.** (102,00+68,00), **1997-ben 225,00 Ft.** (130,00+95,00), **1998-ban 282,00 Ft.** (162,00+120), **1999-ben 341,00 Ft.** (193,00+148,00), **2000-ben 531,10 Ft.** (207,80+323,30), **2001-ben 573,00 Ft.** (224,00+349,00), **2002-ben 611,00 Ft.** (240+371), **2003-ban 654,00 Ft.** (261,00+393,00), **2004-ben 700,00 Ft.** (283,00+417,00) **volt m3-ként, majd**

2005-ben bevezették a rendelkezésre állás havi díját ivóvíznél 150 Ft., csatornahasználatnál 260 Ft. összegben úgy, hogy a fogyasztásarányos díjat a 2004. évi árszinten hagyták, melyből következően egy szerény jövedelemből élő házaspárnak havi 3 m3-es vízfogyasztását feltételezve, az összeg 836 Ft-ra (333,00+503) adódik m3-ként 2005-ben.

A díjat a lakoságnak – **fogyasztónak** – a **szolgáltató** – DRV Rt. – **felé a közöttük létrejött szolgáltatási szerződés alapján kell fizetni.** Az ivóvíz szolgáltatására vonatkozó szerződés a Ptk-ban nevesített egyik szerződéstípusnak felel meg – 387-388. §-okban szabályozott **„közüzemi szerződés”**-nek – és mivel erre a szerződésre is vonatkozik a **Ptk. 205. § 2. bek-ben** írt

„A szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges.”

törvényi rendelkezés, nem kétséges, hogy a szerződő felek egyike sem jogosult a víz és csatornaszolgáltatás díját önkényesen megállapítani, a másik félre akarát ráerőltetni. Ettől szerződés a szerződés és nem diktátum.

A szerződő felek egyenrangúságának és mellérendeltségének alapelvét ily módon is hangsúlyozó törvényi rendelkezést mindenképpen félreérthetővé tette a szolgáltató – **DRV Rt.** – által **előre elkészített blanketta szerződésnek 4.1 pontjában írtak, ahol a szerződés megkötésének időpontjára meghatározott díjkiadás után a következő olvasható:**

„Fenti díjak változása tekintetében az ármegállapító hatóság (KHVM, települési önkormányzat) rendeleteiben foglaltak az irányadóak, mind

a díj mértéke, mind pedig alkalmazásának kezdő időpontja tekintetében.”

Azért ad félreértésre okot ez a szerződésbe foglalt felek közötti megállapodás, mert úgy is lehet érteni, hogy „csak” irányadó a miniszteri vagy önkormányzati rendeletben leírt rendelkezés a díj összegének meghatározására, de ettől el lehet térni, de úgy is lehet érteni, hogy akként irányadó a miniszteri vagy önkormányzati rendeletben leírt számadat, hogy attól nem lehet eltérni, a szolgáltatási szerződés szerinti díj mértékét a rendelet határozza meg.

Ezt a félreérthető rendelkezést tartalmazó, szolgáltató által előre elkészített szerződést a Ptk. szerint **fogyasztói szerződésnek is nevezik** és erre vonatkozóan a **Ptk. 207. § 2. bek-**e a következőket rendeli:

„Ha a fogyasztói szerződés tartalma nem állapítható meg egyértelműen, a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni.”

Az idézetből jól látható, hogy ebből a törvényi rendelkezésből adódóan sem lehetne soha a szolgáltató cégnek a miniszteri vagy önkormányzati rendeletben meghatározott számadatot a szerződés szerinti díj összegének tekinteni, hiszen a fogyasztó számára nem ez a kedvezőbb értelmezés, de azért sem lehet a felek megállapodását mellőzve szerződés részének tekinteni a miniszteri vagy önkormányzati rendeletben irt számadatot, mert a miniszteri vagy önkormányzati rendeletalkotás lehetőségeit meghatározó, **árak megállapításáról elnevezésű 1990. évi LXXXVII. tv. sem teszi ezt lehetővé.** Ez a törvény ismerteti a hatósági – miniszteri, önkormányzati - ármegállapítás törvényi lehetőségeit.

A törvény **1. §-hoz fűzött miniszteri indokolás** rögzíti azt, hogy a **„törvény hatálya egyrészt a hatósági árt megállapítójára, másrészt a gazdasági tevékenységet folytató vállalkozókra, valamint az általuk belföldön érvényesített árakra és díjakra terjed ki.”.**

Néhány bekezdéssel később azt, hogy **„az ár kialakítására nem lehet olyan szabályt előírni, mely tértől és időtől függetlenül a piac minden szereplője számára alkalmazható,”** majd miután

a **7. §-hoz** adott miniszteri indokolás azt is rögzíti, hogy **„Az árban való megegyezés hatósági ár esetén is szükséges.”,** az a lehetséges vita, hogy mit jelent a DRV Rt. – szolgáltató – által készített szerződésnek díj megállapításával kapcsolatos **„irányadó”** szó a miniszteri vagy önkormányzati rendeletben irt számadattal kapcsolatosan – eldőlt. **Irányadó a rendelet, de semmiképpen nem meghatározó. A díj pontos mértékében a szolgáltatónak és fogyasztónak mindenképpen megegyezni szükséges rendeletalkotás esetén is.**

Az ekként egyértelműen megállapítható törvényi rendelkezés nem zavarja a szolgáltatót abban, hogy a fogyasztótól mindenkor a törvénynek 7. §-a alapján miniszteri vagy önkormányzati rendeletben maximált árként meghatározott díjat követelje a fogyasztótól anélkül, hogy azzal a fogyasztóval, aki vitatja a

szolgáltatás és ellenszolgáltatás arányosságát, azzal megegyezni törekedne. **Polgári jogi és Alkotmányban is leírt alapelvek ide, alapelvek oda, kihasználja monopolhelyzetét a szolgáltató és diktálja az árat a rendeletre törvénytelenül hivatkozva.**

Tudod ebből még nem lenne, nem lehetne nagyobb baj a feladatát teljesítő igazságszolgáltatás esetén, hiszen **szerződéskötési kötelezettség áll fenn a felek között a víz és csatornaszolgáltatási szerződés tekintetében**, és a Ptk. 206. § 1. bek-e szerint:

„A szerződéskötési kötelezettség körében, ha a felek nem állapodnak meg, a bíróság a szerződést létrehozhatja és tartalmát megállapíthatja.”

Azaz elegendő lenne a törvényi rendelkezések betartása esetén az, hogy amennyiben a díj mértékének meghatározása tekintetében a felek megállapodni egymással nem tudnak, úgy bármelyik félnek – szolgáltató vagy fogyasztó – kérelmére a bíróság a szolgáltatási szerződést az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. tv. rendelkezései alapján létrehozza. Ítélezési kötelezettsége áll fenn ilyen esetben álláspontom szerint a bíróságnak. A baj ott kezdődik, hogy a bíróságok nem hajlandóak leírt kötelezettségüknek eleget tenni.

A Versenyhivatal nem avatkozik be az ügybe a tisztességtelen piaci magatartás miatt azért, mert hatósági árképzés esetén az árkontroll a minisztert illeti meg, nem a Versenyhivatalt.

Az Alkotmánybíróság azért nem foglalkozik az állításom szerint alkotmánysejtő miniszteri és önkormányzati rendelet vizsgálatával, mert számításokat az Alkotmánybíróságról szóló törvény alapján nem végezhet, egyébként pedig **jogszabály előkészítési szakban keletkezett álláspontja szerint a törvénysejtés, azaz államigazgatási szakban és nem közjogi rendelkezéssel.**

Rendes bíróság azért nem avatkozik be, nem hoz létre szerződést ítélettel, mert ez állítása szerint jogszabály – miniszteri illetve önkormányzati rendelet – felülvizsgálatát jelentené és erre nem jogosult, a közigazgatási jogkörrel kapcsolatos jogvitákban eljáró bíróság pedig azért nem, mert álláspontja szerint közjogi rendelkezéssel – jogszabályalkotás során – sérthettek törvényt, nem államigazgatási ügyszakban, melynek folytán az Alkotmánybíróság jogosult eljárni.

A kör bezárult. **Az 1988-as – 17 év előtti – árszinthez képest 150-szeres díjon kapjuk a DRV Rt-től az ivóvíz és csatornaszolgáltatást,** de az igazságszolgáltatás hozzáállására tekintettel örülhetünk annak, hogy nem ezerszeres árat határoz meg a szolgáltató a leírt módon. Teljesen mindegy az igazságszolgáltatás számára e körben az, hogy van-e törvénysejtés a szakminisztériumnak ármegállapítása során és az milyen fokú, illetve az is mindegy, hogy a szolgáltatási szerződés csak nevében szerződés, mert egyébként annak tartalma egy monopolhelyzetben lévő állami cég egyoldalú közléseitől függ.

Tarthatatlanságára tekintettel ennek az állapotnak, és azért mert fent felsorolt valamennyi igazságszolgáltatási fórumot hiába kértem, az

Emberjogi Egyezmény 6. és 13. Cikkében irt „Tisztességes eljáráshoz való jog”, „A bírósághoz való jog”, „Hatékony jogorvoslathoz való jog” rendelkezésekre hivatkozással 2004. novembere óta 41536/04. szám alatt a Strasbourgi Emberjogi Bíróságtól várom ezek után Magyarország ellen előterjesztett panaszom elbírálását e körben.

=====

Azzal, hogy **nincs biztosítva a leírtak alapján az Alkotmány 57. § 5. bekeben biztosított jogorvoslati jogom**, el vagyok Magyarországon zárva attól, hogy bizonyíthassam arra hivatott szerv előtt a szakminiszter rendelete általi hatósági árképzés törvénysértéseit a víz és csatornaszolgáltatás díjának meghatározása során.

Kiindulva abból, hogy a **miniszteri rendeletalkotás során követendő törvényi előírásokat az 1990. évi LXXXVII. törvény 8. § 1. bekezdése határozza meg:**

„A legmagasabb árat úgy kell megállapítani, hogy a hatékonyan működő vállalkozó ráfordításaira és működéshez szükséges nyereségre fedezetet biztosítson, tekintettel az elvonásokra és támogatásokra is.”

Előtte a törvény 7. §-a utal arra, hogy a törvény mellékletében felsoroltak szerint kell legmagasabb, vagy legalacsonyabb árat a miniszternek vagy önkormányzatnak rendeletében **„hatósági ár”**-ként meghatározni, és mivel a melléklet 05511, illetve 18000-1-2 szolgáltatásszám alatt a **„Legmagasabb ár” kategóriába sorolta az ivóvíz illetve csatornaszolgáltatást**, indokolt immár részleteiben is tovább vizsgálni az említett törvényhelyek rendelkezéseit.

A 7. §-hoz irt **miniszteri indokolás** a maximált – legmagasabb – ár előírásának indokát a következőkben adja:

„Legmagasabb árat ír elő a Javaslat mindenekelőtt az olyan tartósan monopol-szervezettségű területeken, ahol az importverseny sem reális alternatíva. Ez indokolja a legmagasabb árat egyes energiahordozóknál, valamint a legfontosabb infrastrukturális szolgáltatásoknál (közlekedés, hírközlés, vízgazdálkodás)”

A 8. §-hoz fűzött **miniszteri indokolás** pedig a következőket írja:

„A javaslat keretjogszabályt ad arra nézve, hogy a hatósági ár megállapítása során miként járjon el az ár megállapítója.

A legmagasabb árra általános előírásként kimondja, hogy annak fedezetet kell biztosítania a hatékonyan működő vállalkozó ráfordításaira és működéséhez szükséges nyereségre. E szerint a hatósági ár megállapítójának felelőssége, hogy nem állapíthat meg olyan árat, mely a normális működést veszélyezteti és az is, hogy a hatósági árban nem ismerheti el a nem hatékony működésből adódón felmerülő ráfordításokat.”

A törvény 12. §-a pedig meghatározza azt, hogy az ezen törvény rendelkezései

alapján miniszter által megállapított maximált ár a szolgáltatási szerződéssel kapcsolatban mennyiben irányadó:

„Ha hatósági árat állapítottak meg, a szerződésben

a./ a legmagasabb árnál magasabb árat és

b./ a legalacsonyabb árnál alacsonyabb árat

érvényesen nem lehet kikötni.”

Világos. A maximált ár megállapítása során a miniszter csak működéshez szükséges költségekkel számolhat – önköltség – illetve csak a működéshez szükséges nyereséget számíthat fel. DRV Rt. korábbi Vezérigazgatójának közléséből tudom, hogy az így felszámítható nyereség mértéke az árbevétel 3%-a lehet. Valamint az is világos, hogy a miniszteri rendeletben írtak a szolgáltató és fogyasztó közötti szolgáltatási szerződésre csak annyiban irányadó, hogy a rendeletben meghatározott **maximált árnál a felek – szolgáltató és fogyasztó – alacsonyabb összegű díjban korlátozás nélkül megállapodhatnak, míg magasabb díjban nem.**

Iratom következő részében azt kívánom bizonyítani, hogy ezt a törvényi rendelkezést akként szegte meg a hatósági jogkör gyakorlója, hogy a maximált ár meghatározása során nem csak a működéshez szükséges költségeket vette figyelembe, hanem ezt meghaladó, működéshez nem szükséges költségeket is.

A Számvitelről szóló **2000. évi C. törvény** határozza meg a teljesített szolgáltatás önköltségeként megjelölhető tételeket:

51. § „2. bek: Az elvégzett, a nyújtott, a teljesített szolgáltatás bekerülési (előállítási) értékének részét azok a költségek képezik, amelyek

a./ a szolgáltatás végzése, nyújtása, teljesítése során közvetlenül felmerültek,

b./ a szolgáltatás végzésével, nyújtásával, teljesítésével szoros kapcsolatban voltak, továbbá

c./ a szolgáltatásra megfelelő mutatók, jellemzők segítségével elszámolhatók

(együttesen közvetlen önköltség)

3. bek: Az előállítási költségek között kell elszámolni az idegen vállalkozó által megvalósított beruházáshoz a beruházó által biztosított (az idegen vállalkozó felé nem számlázott) vásárolt anyag bekerülési (beszerzési) értékét, továbbá a saját előállítású termék, nyújtott szolgáltatás közvetlen önköltségét a vásárolt anyag, a saját előállítású termék tényleges beépítéskor, a szolgáltatásnyújtással egyidejűleg.”

Részletesebben a szolgáltató – DRV Rt. – önköltségi tételei a cég Fejér Megyei Igazgatósága által Rácalmás község részére 2000. év novemberében készített díjkalkuláció elnevezésű iratokból tudható meg.

126.000 m³ szolgáltatott vízmennyiségre a következő költségadatokat közlik:

Közvetlen anyagköltség (1554 e Ft.), **Villamos energia** (2373 e Ft.), **Igénybevett anyagjellegű szolgáltatás** (323 e Ft.), **Közvetlen bérköltség** (2124 e Ft.), **Személyi jellegű kifizetés** (219 e Ft.), **Társadalombiztosítási járulék** (773 e Ft.), **Értékcsökkenési leírás** (173 e Ft.), **Vízkeszlethasználati díj** (255 e Ft.), **Egyéb közvetlen költség** (96 e Ft.), **Javítás, karbantartás** (1741 e Ft.), **Szállítási, rakodási költség** (305 e Ft.), **Közvetlen gépköltség** (314 e Ft.), **Egyéb segédüzemi költség** (173 e Ft.), **Üzemi irányítás költsége** (1552 e Ft.)

költségadatokat felsorolva a DRV Rt. Fejér Megyei Igazgatósága közli, hogy ezek 11975 e Ft. összegben a 126 m³ szolgáltatott víz közvetlen önköltségét jelentik, majd Igazgatóság általános költségeként megjelöl 871 e Ft. összeget, Központi irányítás általános költségeiként 1532 e Ft- összeget, Egyéb ráfordításként 704 e Ft. összeget és

„Ráfordítás összesen” rovatban 15082 e Ft. összeget jelöl fenti vízmennyiséggel kapcsolatosan a 2001 évi tervezetben.

Fajlagos ráfordítás 1 m³ ivóvíz szolgáltatásához így 119,70 Ft-ra adódik a díjkalkuláció szerint, nyereségként 3,60 Ft-ot (fajlagos ráfordítás 3 %-a) jelöl ugyanitt, majd még hozzászámít mindehhez Koncessziós vagy eszközhasználati díjként ivóvíz m³-ként 6,00 Ft-ot, és a DRV Rt. Fejér Megyei Igazgatósága 28-as számjelzésű rovatban javasolja Rácalmás Önkormányzatának azt, hogy 2001. évre rendeletében Ft/m³ + ÁFA díjként 129,30 Ft- hatósági árat határozzon meg.

Emlékeztetőül közlöm, hogy a Balaton körül ebben a 2001. évben a DRV Rt. bármiféle díjkalkuláció közlése nélkül 224,00 Ft-ot követelt ÁFA nélkül a lakosságtól minden DRV Rt. által szolgáltatott ivóvíz m³-e díjaként...

Rácalmás Nagyközség Önkormányzatának 17/2000. (XII.12.) számú rendelete pedig az ivóvíz-szolgáltatás díjának megállapításáról ezek után a következőket tartalmazza:

„3. §. Rácalmás Nagyközség Képviselőtestülete a DRV Rt. Fejér Megyei Igazgatóság (továbbiakban szolgáltató) előterjesztése alapján az ivóvíz termelői díját az alábbiakban állapítja meg: Ivóvíz díja: 129,30.- Ft/m³/Áfa.”

Ilyen körülmények között szolgáltató ivóvizet a DRV Rt. a Rácalmás Nagyközségben 1997-től kezdődően folyamatosan azért a díjért, mely díjnak összege a Balaton mellett található településeknél DRV Rt. által végzett vízszolgáltatás után követelt díj összegének 50-55 %-a.

Közel a feléért kapják ugyanazt az ivóvizet ugyanattól a szolgáltató cégtől, a cég székhelyétől és a Balatontól csaknem 100 km-re található község lakói, mint amennyiért a Balaton környékén élő többszázezer lakos kapja.

Ennek a különbségtételnek egyik oka a **28/1997. sz. Versenyhivatali határozatból** olvasható ki.

Ennek a határozatnak indokolása szerint azért tettek a DRV Rt. ellen bejelentést, mert **a DRV Rt. „az eljárás alá vont Rácalmás és Kulcs községben 1997-ben a Tptv. (tisztességtelen piaci versenyről szóló törvény) 21. § h. pontjába ütköző versenysértő magatartás segítségével jutott üzemeltetési szerződéshez – a túlzottan alacsony árajánlatával kiütve versenytársait”**

Érted? A DRV Rt. versenyhelyzetben – más vállalkozások is kívántak Rácalmáson vizet szolgáltatni – olyan ajánlatot tett Rácalmás és Kulcs Község Önkormányzatának, hogy a többi vállalkozás a DRV Rt. által meghatározott díj alacsony összegére tekintettel ezt már tisztességtelennek tartotta, és versenyhivatali eljárást kezdeményeztek.

A határozat indokolása előbb ismertette a **DRV Rt. szolgáltatási körülményeit:**

„Az eljárás alá vont öt megyében – Fejér, Somogy, Baranya, Zala és Veszprém – vesz részt az alaptevékenységéhez tartozó közüzemi ivóvíz- és csatornaszolgáltatásban. A tevékenységével lefedett földrajzi területen 136 településen állami tulajdonban lévő, 207 településen önkormányzati tulajdonban lévő elosztórendszert üzemeltet.”,

majd a Versenyhivatalnál végzett alapos tanulmányozása után az ajánlatnak megállapította, hogy

„Erőfölényes helyzetével azonban a közel 40 %-os árkülönbözet ellenére nem élt vissza, ÁRAJÁNLATA AZ ÖNKÖLTSÉGET MEGHALADJA. ... a vele kötött üzemeltetési szerződés szerint Rácalmás község önkormányzata a 8/1966. (XII.18.) Kt. számú rendeletében 1997. Január 1-től kezdődően 88. Ft/m³ összegben, Kulcs község önkormányzata 4/1997. (II.13.) Ör. számú rendelete ugyanez az összeget állapította meg hatósági árként.”

Nem mást mondott ily módon a Versenyhivatal ekkor, mint azt, hogy 1997. évben az ivóvíz-szolgáltatás után követelt díj m³-ként 88 Ft. + ÁFA összegben megfelel az árak megállapításáról szóló 1990 évi LXXXVII. tv. 8. §-ban írtaknak, azaz fedezetet biztosít a hatékonyan működő vállalkozó ráfordításaira és a működéséhez szükséges nyereségre.

És ezáltal **azt is meg lehet állapítani, hogy a 88 Ft./m³ díjon felüli díj kikötés a DRV Rt. által már nem felel meg a törvény 8. §-ában írt „úgy kell megállapítani” szóhasználatú kötelező törvényi előírásnak.**

1997-ben a DRV Rt. a Balaton partján élő többszázezer lakostól 130 Ft.+Áfa díjat követelt a szolgáltatott ivóvíz m³-ként, mely tényből és fentiekből következik az, hogy 1997-ben minden egyes m³ ivóvíz után követelt díjból 42 Ft. törvénytelen, jogtalan, az 1990. Évi LXXXVII. tv. 8. § rendelkezéseibe ütköző követelés volt a DRV Rt. által. És alappal állítom, hogy azóta a díj törvényes és törvénytelen részének aránya semmit nem változott a fogyasztó javára.

=====

Korábban Közlekedési Hírközlési és Vízügyi Minisztériumnak mondott szakminisztérium elleni peres eljárásomban alperesi Minisztérium iratában utalt arra, hogy Rácalmáson önkormányzati tulajdonban van a víziközművagyon, és ez befolyásolja a vízdíj mértékének meghatározását.

A különbségtétel másik okára így rátérve, indokolt Dr. Lotz Károly közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszternek 1997. év december 31-én aláírt **11/1997. (XII.31.) sz. határozatát** ismertetni:

„A Dunántúli Regionális Vízmű Részvénytársaság egyszemélyes állami tulajdonosi joggyakorlójaként a Részvénytársaság Alapító okiratának 1. Sz. melléklete szerinti vagyonmérlegében kimutatott teljes vagyonából, az alapításkor a tőketartalékba helyezett állami (kincstári) tulajdont képező 14.047.565 eFt. könyv szerinti értékű víziközművagyon - a kincstéri vagyon kezeléséről szóló 183/1996. (XII.11.) sz. kormányrendeletben előírtak végrehajtása érdekében - 1997. December 31-i napjával, az 1997. December 31-i 12.871.260 eFt. nettó könyv szerinti értéken elvonom.

Az elvonás kiterjed a „0” számlaosztályban nyilvántartott 4.320.726 eFt. kizárólagos állami tulajdont képező közművagyonra is.

Egyúttal kötelezem a Társaság ügyvezetését az elvont közművagyon számviteli rendezésére (könyvekből való kivezetésére), annak a kincstéri vagyon felett a Magyar Állam tulajdonosi jogait gyakorló Kincstári Vagyoni Igazgatóság részére - a szükséges dokumentumokkal együtt történő - jegyzőkönyvi átadására.

***Budapest 1997. december 31.
sk.***

dr. Lotz Károly

közlekedési, hírközlési

és vízügyi miniszter”

Megtekintve a DRV Rt. alapításkori - 1993. évi - mérlegadatait, forrásoldalon valóban fellelhető a több mint 15 milliárd forint értékű tőketartalékból következően a miniszteri határozatban megjelölt, korábban kincstári vagyont képező 14.047.56 eFt. víziközművagyon, de összevetve az 1993. évi mérlegadatokat az 1996. évi mérlegadatokkal, a mérlegnek sem eszköz, sem forrásoldalán nyoma sincs az alapítástól eltelt időszak alatt átvett vagy létesített 12.871.261 Ft. értékű, vagy „0” számlaosztályban nyilvántartott 4,320,726 eFt. értékű közművagyonnak. Ezek a miniszteri határozatban közölt adatok, ha valósak, mérlegben nem szereplő tételek.

A miniszteri határozatnak megfelelően az 1997. évi mérlegadatok szerint a tőketartalék 15.175.646 eFt.-ról 2.751.588 eFt-ra csökkent, **a mérlegben nyilvántartott hosszúlejárátú kötelezettségként „0” Ft. kerül feltüntetésre, majd egy évvel később, az 1998. Évi mérlegben a Hosszúlejárátú kötelezettség 55 milliárd 104 millió 923.000.-Ft. került feltüntetésre.**

Mivel a számvitelről szóló törvény – jelenleg a **2000 évi C. törvény 42. § 5. bek-e** – azt a rendelkezést tartalmazza, hogy **„Egyéb hosszú lejáratú kötelezettségként kell kimutatni a kincstári vagyon, az önkormányzati vagyon részét képező eszközök – törvényi rendelkezés, illetve felhatalmazás alapján történő kezelésbevételéhez kapcsolódó kötelezettséget.”**,

megállapítható az, hogy az 1997-ben 0 értékű hosszúlejáratú kötelezettség kimutatása utáni évben megjelölt **több mint 55 milliárd Ft. értékű hosszúlejáratú kötelezettség a miniszteri határozattal, illetve 183/1996. Korm. rend. által meghatározott módon DRV Rt-től, mint tulajdonostól visszavett és mint vagyonkezelő részére biztosított közművagyonra vonatkozó vagyonkezelői szerződés alapján került a mérlegbe.**

Nem más volt az értelme ennek az első rátekintésre formálisnak tűnő miniszteri eljárásnak mint az, hogy a Magyar Állam a tulajdonában lévő, közszolgáltatási tevékenységeket folytató DRV Rt-től olyan bevételekre tegyen szert 55 milliárd forint értékű közművagyonra tekintettel, amiért a Magyar Államnak nem kellett semmit tenni, csak elvonni a részvénytársaságtól azt, amit korábban – 1993-ban – már átadott részére. A DRV Rt-ből, mint tulajdonosból így lett egy szilveszter napján leirt miniszteri határozat alapján vagyonkezelő, és mint vagyonkezelő köteles volt a miniszteri határozatban írt **183/1996. (XII.11.) Korm. rend. 2. § 7. bek-ben** írtak szerint teljesíteni:

„ellenérték: a kincstári vagyonra vonatkozó vagyonkezelői jog megszerzéséért, illetve gyakorlásáért meghatározott rendszerességgel, vagy egy alkalommal fizetendő – a vagyonkezelési szerződésben megállapított összeg,”

Ezt az ellenértéket kell vagyonkezelési szerződés alapján fizetni 1998-tól kezdődően a DRV Rt-nek a Magyar Állam – Kincstári Vagyon Igazgatóság – felé több mint 50 milliárd forint értékű vagyont alapul véve úgy, hogy az így kifizetett összeget a vízdíjnak meghatározása során, mint önköltségi tételt, a DRV Rt. a lakossággal szemben figyelembe veheti. **Az országgyűlés által hozott törvény - 1990. évi LXXXVII. tv. 8. § - rendelkezésének formális betartása mellett a kormányzat mindenféle ellenszolgáltatás nélkül jut pénzhez úgy, hogy tartalmát illetően a fogyasztókat sújtotta adóval, de ezt az adótételt a szolgáltató vagyonkezelői joga ellenértékének nevezi.**

Mondhatod erre azt, hogy nem egészen van ez így, hiszen az esetben, amennyiben valóban 50 milliárd forint értéket meghaladó közművagyonnak vagyonkezelője lett a DRV Rt. 1997 szilvesztere óta, akkor a tárgyi eszközök után addig esedékes értékcsökkenési költséget önköltségként már nem számolhatja el a DRV Rt, azaz a fogyasztókat azért nem éri fentiek szerinti többletkiadás, mert a korábbi értékcsökkenési költségnek helyére lépett a vagyonkezelői jog gyakorlása után Magyar Államnak fizetendő ellenérték.

Sajnos ez nem így van. Ugyanis azon túl, hogy **a Magyar Állam a**

vagyonkezelői jog gyakorlásának ellenértékét 50 milliárd forint értékű vagyon után a DRV Rt-től beszedi, a vagyon fenntartása, a szolgáltatásnak biztosítása érdekében nem tesz semmit. Addig, ameddig az értékcsökkenési leírás miatti költség egy hatékonyan működő gazdasági társaságnál beruházások finanszírozására kerül, a vagyonkezelői jog gyakorlásának ellenértéke a DRV Rt. által működtetett 50 milliárd forint értékű közművagyon számára elvész.

2002. 07.01. dátumozásu frissítés után tekintetem meg a DRV Rt-nek Interneten közzétett adatait és itt olvastam azt, hogy a DRV Rt. éves nettó árbevétele 9,6 milliárd Ft., adózott éves eredmény 27,1 millió forint,

„Beruházási keretösszeg: 2,1 milliárd forint
Felhasználása: -beruházás
-rekonstrukció
-értéknövelő felújítás
-gépberuházás
-műszaki fejlesztés”

Jól látod. Ez az a 2,1 milliárd forint, amit a Magyar Államnak – Kincstári Vagyon Igazgatóságnak – mint tulajdonosnak kellene viselni, ha jogosnak gondolja a vagyonkezelői jog gyakorlása miatti ellenérték fizetését. Ez az a 2,1 milliárd forint, amivel a fogyasztók rosszul jártak akkor, amikor a miniszteri határozat megszületett. **Önköltségi tételként jelöli meg a DRV Rt. a vízdíj-meghatározás során a vagyonkezelői jog gyakorlása miatti ellenértékét éppúgy, mint a DRV Rt. honlapján olvasható 2,1 milliárd forint beruházási keretösszeget. Az egyik tétel a kormányzati intézkedés megtétele előtti időkhöz képest mindenképpen fölösleges a DRV Rt. számára éppúgy, mint a fogyasztó számára. Az ekként okozott kárt a fogyasztó viseli, a hasznót pedig a szolgáltatásban részt nem vevő Magyar Állam húzza.**

Ami pedig a beruházásokat illeti, egy olyan vízszolgáltató cégnél, amelynek díjképzésével kapcsolatosan törvényi előírás szabja meg – **1990. évi LXXXVII. tv. 8. §** - azt, hogy **csak a hatékony működésből adódó ráfordításokat lehet elismerni a hatósági ár megállapítása során,** különösen meg kell gondolni azt, hogy programvezérlésű, számvezérlésű gépeket, irányítástechnikai és általános rendeltetésű számítástechnikai gépeket, vagy ipari különleges vizsgálóműszereket és komplex elven működő különleges mérő és vizsgáló berendezéseket sok milliárd forintért beszerezzen akkor, ha ezek beszerzése nélkül is változatlan minőségben szolgáltathat ivóvizet úgy, mint ahogy eddig tette.

Már csak azért is, mivel az **ilyen berendezések beszerzése az 1996. évi LXXXI. Tv. szerint 33 százalékos kulcs alá tartozó tárgyi eszköznek minősülnek eszközleírási - amortizációs - költség szempontjából** és ez annyit jelent, hogy nem elég a sok milliárd forint bekerülési értékkel növelni a díj meghatározása szempontjából döntő önköltséget megnövelni, de a

beszerzést követően négy-öt éven belül még egyszer megjelenik a beszerzési költség eszközleírási költségként szinte teljes egészében, önköltségi tételként a fogyasztók kiadását növelve.

Azért láttam könnyelműen elvégzett beruházásnak mindezek figyelembevételével a DRV Rt.-nél bevezetett ISO minőségbiztosítási rendszert, mert az erről szóló, 2000. december 2-án megjelent újságcikkekből már megtudhattam, hogy a társaság központja és a Dél-balatoni Üzemigazgatóság – Balatonszéplak – már eszerint a magasabb követelmények szerint dolgozik, illetve azt is nyilatkozták, hogy

„Az idén – 2001 – az egész működési területre kiterjesztik ezt, a külső szakértők december elejéig átvilágítják a cég részeit annak érdekében, hogy világossá váljon: a szabvány szerint képesek-e tevékenykedni.”

Az utóbbi nyilatkozatból következően tehát **úgy történt ezzel kapcsolatos nagy összegű, vízdíj összegét növelő beruházás a központban és a Dél-balatoni Üzemigazgatóságnál, hogy még nem volt a beruházás idején világos számukra az, hogy az ISO minőségbiztosítási rendszerrel a szabvány szerint képesek-e tevékenykedni.**

Szerintem az ilyen körülmények között végzett beruházás semmi esetre sem felelt meg az 1990. évi LXXXVII. tv. 8. §-ban írt törvényi előírásoknak. Közel azonos időponttól kezdte meg **sokmilliárd forint költséggel járó SAP Controlling modul rendszer kiépítését a DRV Rt.**

Ez egy számítástechnikai Vezérlő Program melyet más néven Compaq programnak is neveznek.

Utóbbi nevét feltehetően a program beszerzőjétől – **Compaq Computer Kft** – kapta. Ez a cég, illetve ennek a cégnek jogutódja szállította és vezette be a számítástechnikai programot sok milliárd forintért.

Az SAP rendszer kiépítésének célja az, hogy a telepeken dolgozók munkája teljes egészében, míg az üzemvezetőségeken (37 db.) dolgozók nagy részének munkája a rendszer kiépítése után feleslegessé váljon. Ugyanis a rendszer egyfajta diszpécsterszolgálatot épít ki, így a Központból látható és észlelhető bármely telep működése, esetleges működési rendellenessége. Ennek a célnak elérése érdekében kell tehát sok milliárd forintot a lakosságnak a vízdíj összegébe építve megfizetni.

Mondhatnád erre azt, hogy ha egyszer az állam minisztere útján visszavette a DRV Rt.-től a kincstári vagyont, akkor a kincstári vagyonnal összefüggő ezen beruházást az állam viselje, hiszen ez így lenne tisztességes és logikus, de nem így történt.

A DRV Rt. Vezérigazgatója 2001-ben a DRV Hírekben *„Egy sikeres év sikertelenségei”* című cikkben **erről a beruházásról ezt közölte:**

„Szerettünk volna áttérni a bértömeg szabályozásra. Az SAP integrált vállalatirányítási rendszer piacvezető informatikai szoftver, néhány éve a világon a vállalatirányítási szoftverek közül negyven százalékot ebből adtak el. Ezt vásárolta meg a DRV Rt. és ennek a bevezetése van most folyamatban a társaságunknál. A bevezetés három éves folyamat,

amelyből most a második évet kezdtük meg. Ugyanakkor még mindig az átlagbér szabályozási rendszerben dolgozunk, amely nem igazából illeszthető az új irányítási modellhez.”

Világos. Magyarországon, ott ahol a lakosság döntő többsége az egyik napról a másik napra él, mindennapos megélhetésért dolgozik és küzd, az ivóvizet többszázezer ember számára szolgáltató DRV Rt. a világnak piacvezető informatikai olyan szoftverét vásárolta meg sokmilliárd forintért, mely program bevezetésének második évében még nem igazán volt illeszthető a DRV Rt. rendszeréhez a Vezérigazgató szerint.

Szerintem pedig ennek a beruházásnak költségeinek figyelembevétele a hatósági árképzésnél, majd az így meghatározott hatósági árnak fogyasztókra történő rákényszerítése a díj megállapítása során, megcsúfolása az 1990. Évi LXXXVII tv. 8. §-ának, és ennek folytán a törvényességnek, a jogbiztonságnak.

Az nem kétséges, hogy egyvalaki mindenképpen jól járt ezzel a sokmilliárdos, árak megállapításáról szóló törvény szerint figyelembe nem vehető DRV Rt. általi beruházással. Az, akitől az SAP szoftvert – számítástechnikai programot – sokmilliárd forintért beszerezték, majd a DRV Rt.-nél több év alatt bevezették.

1993. július 30-án hozták létre a Cg. 01-09166003 cégjegyzékszámú **Compaq Computer Kereskedelmi Kft-t** 1993. December 22-től 1126 Budapest XII. Királyhágó tér 8-9. Szám alatti székhellyel a **Compaq Computer Corporation és Compaq Computer International Corporation** nevű USA-ban lévő székhellyel rendelkező tagok.

A cég egyik ügyvezetője **Dr. Beck György ceglédi lakos** volt, majd ezt a céget 1999. 02.01-én a cégjegyzékből törölték. Beolvadt a cég a

Cg. 01-09-066741 cégjegyzékszámú 1990.02.23-án létrehozott, 1997-től 1124. Budapest Németvölgyi u. 97. Szám alatti székhelyű **Compaq Computer Magyarország Számítástechnikai Kft-be.** Utóbbi cégnek 2000. 10. 27-től a cégnyilvántartás szerint egyetlen ügyvezetője **Dr. Beck György ceglédi lakos** volt. Ezt a céget 2002. 12. 20-án törölték a cégnyilvántartásból. Beolvadt a cég a

Cg. 01-09-075933 cégjegyzékszámú 1991.05.02-án létrehozott, 2000-től 1117 Budapest Neumann János u. 1. Szám alatti székhelyű **Hewlett-Packard Magyarország Számítástechnikai és Elektronikai Berendezéseket Forgalmazó és Szolgáltató Kft-be.** 13/30 szám alatt 2002. 05. 27-től ügyvezetésre jogosultja ennek a cégnek **Dr. Beck György ceglédi lakos.**

Ez a cég jelenleg is működik és 900 millió 610 ezer forint jegyzett tőkével rendelkezik.

=====

2005. június 26-i siófoki képviselőtestületi ülésről felvett jegyzőkönyv 45. oldala 2. bek-e szerint a következő történt:

„Nagy Sándor települési képviselő:

Mit kezd az önkormányzat a DRV Rt. részvényekkel, a vízdíj csökkenni fog-e? Nem ért egyet az ingatlan ilyen célú eladásával, hiszen az állampolgárok felé főleg a vízdíj ügyéből kifolyólag felelősséggel tartozunk.

A polgármester megjegyzi az utóbbi felszólalással kapcsolatban, hogy az ingatlan értékesítés nem függ össze a vízdíj összegével.”

Ebből a nyilatkozatból is látható, hogy mindenkor nagyon is jól tudják Siófok Város Képviselőtestületének tagjai, hogy felelősséggel tartoznak, feladatuk van az állampolgárok felé a vízdíj összegével kapcsolatosan. Jól tudták, de ennek ellenére nem tettek semmit. Volt egy sikertelen kísérlete évekkel ezelőtt a Balatoni Szövetségnek arra, hogy az önköltségszámítását a DRV Rt-nek megtekintse, majd miután ennek kiadását a DRV Rt. megtagadta, az önkormányzatokból álló Balatoni Szövetség elhallgatott.

Lehet, hogy fogalmatok sincs arról, hogy ilyen súlyos jogtalanság esetén miként kell eredményesen fellépni, de én inkább arra gondolok, hogy a hatalommal – kormányzattal – szemben nem kívántok fellépni még akkor sem, ha a benneteket megválasztó polgároknak erre nagyon nagy szükségük lenne, és a törvényesség helyreállítása is a fellépést indokolná.

Szerintem ilyen esetben csak alibi megnyilvánulásokat tesztel, a benneteket megválasztó állampolgárokat lényegileg eláruljátok.”

Valamint indokolt a Balatoni Polgár ingyenes közéleti lapnak említett, „BaPol info” jelzéssel ellátott, ismeretlen szerző által irt cikkel közel egyidőben megjelent, ezzel azonos beállítottságú más, ismert nevű nyilatkozónak előadását is ismertetni.

2006. március 12-én megjelent Somogyi Hírlapban **„Vezércsere a vízműnél: hiába az ellenszavazatok”** című írásban többek között a következő olvasható:

„A részvényes önkormányzatok nem szavazták meg Tóth István visszahívását – tudtuk meg Balázs Árpád siófoki polgármesterül. A 90,1 százaléknyi állami tulajdont képviselő szaktárca azonban így is könnyedén érvényre juttatta akaratát. – Kérdeztük, de nem kaptunk rá feleletet: miért nem helyből választottak új cégvezetőt, s miért nem pályázzal? – tette hozzá Balázs Árpád.”

Majd néhány nappal később **„Rendezvényre nem jut pénz”** című írásban a következő:

„Persányi Miklós környezetvédelmi és vízügyi miniszterhez

fordultunk a DRV Rt. ügyében – mondta Balázs Árpád. – Kérésünk az volt, hogy konzultáljunk a cég jövőjéről, hiszen számunkra egyértelmű, hogy a vezérigazgató leváltása mögött koncepcióváltás rejlik. Válasz a mai napig nem érkezett. A minisztérium hozott egy olyan döntést, amely következtében a DRV Rt.-nek 500 millió forint hitelt kellett felvennie a Badacsony környéki szennyvízcsatornázásra. Ez önmagában kilenc forinttal emelheti köbméterenként a vízdíjat. – Emellett az SZDSZ erőteljes privatizációs hajlamai sem nyugtatnak meg bennünket – tette hozzá. – Tóth István vezérigazgató koncepciója az volt, hogy az önkormányzatok legyenek a cég tulajdonosai. A kilencven százalékban állami tulajdonban lévő DRV Rt. a dolgozóktól visszavásárolta a többi részvényt, és annak jelentős részét eladta az önkormányzatoknak. Így mások mellett tulajdonos Siófok és Balatonfüred is. Esztergom városa az Alkotmánybírósághoz fordult, mert a vízszolgáltatás kötelezően ellátandó önkormányzati feladat, de érdemi párbeszéd nélkül, az önkormányzatok feje fölött dőlnek el a dolgok. Reméljük, hogy az Alkotmánybíróság döntése előtt nem lesz magánosítás.”

Az ismertetések után elegendő adat áll rendelkezésünkre ahhoz, hogy indokolt megállapításokat tegyünk.

1./ Megállapítható fentiek alapján az, hogy a „BaPo info” jelölés mögötti személy és Siófok Polgármestere jól tudja azt, hogy a DRV Rt. tevékenységi körében tartozó beruházások – badacsonyi szennyvízcsatornázás – költségét az államnak kell viselni. Azt is jól tudják, hogy ilyen költségekre többek között 2002. júliusi kimutatás szerint a DRV Rt. 2,1 milliárd forintos beruházási keretösszegének nagy részét költötte. Valamint azt is jól tudták, hogy 2001. május 7-e és 2002. május 7-e között a DRV Rt. összesen 1490 millió Ft. összegű hitelnyitást hajtott végre.

Ebből következően **indokoltan állapítható meg az, hogy Siófok Polgármesterének és a „BaPo info” jelölés mögötti személyek csak akkor kifogásolják az állam helyett végzett beruházások tényét a DRV Rt.-nél, ha a Vezérigazgató személye számukra megfelelő személy.** Tóth István esetében az évi 2 milliárd forint beruházási keretösszeget és az egy év alatti 1490 millió forint hitelnyitást sem kifogásolják, míg az esetben, amennyiben Tóth Istvánt akár indokoltan, akár indokolatlanul leváltja a többségi tulajdonos, úgy az 500 millió forint hitelnyitást és badacsonyi szennyvízcsatornázást nyomban kifogásolják.

2./ Megállapítható fentiek alapján az, hogy Siófok Polgármestere jól tudja azt, hogy az önkormányzatok által megvásárolt közel 10 %-nyi részvény – négyszázmillió Ft. névértékű – dolgozóktól DRV Rt. által visszavásárolt ún. dolgozói részvény volt. Ebből pedig azt is jól tudja, hogy ezek a dolgozók ezért a 400 millió Ft értékű részvényért csak 40 millió forintot fizettek a szerzéskor, melyből következően a különbözeti 360 millió Ft-ot a DRV Rt. úgy fizette a

dolgozóknak visszavásárláskor, hogy a vízdíjat emiatt 6,48 Ft/m³-ral emeltetve a 360 millió forint többletkiadást okozott fogyasztóknak. (Utóbbi szám abból adódik, hogy a polgármester 500 millió Ft. hitelhez 9 Ft/m³ emelést közölt)

Azt megállapítani nem lehet, hogy a 400 millió Ft. névértékű DRV Rt. volt dolgozói részvényt az önkormányzatok mekkora összegért vásárolták meg, de azt a fentiekben idézett, 2005. június 26-i siófoki képviselőtestületi ülésről felvett jegyzőkönyv alábbi részéből –

„Nagy Sándor települési képviselő:

Mit kezd az önkormányzat a DRV Rt. részvényekkel, a vízdíj csökkeni fog-e? Nem ért egyet az ingatlan ilyen célú eladásával, hiszen az állampolgárok felé főleg a vízdíj ügyéből kifolyólag felelősséggel tartozunk.

A polgármester megjegyzi az utóbbi felszólalással kapcsolatban, hogy az ingatlan értékesítés nem függ össze a vízdíj összegével”

már meg lehet állapítani, hogy a 400 millió Ft. névértékű dolgozói részvényt az önkormányzatok Siófok Polgármesterének most idézett közlése szerint úgy vásárolták meg, hogy ez a vétel a vízdíj összegét nem befolyásolja.

Ebből pedig egyértelműen következik az, hogy a fogyasztók – lakosság – névértéken történő önkormányzati vásárlás esetén immár 760 millió forinttal lettek szegényebbek csak azért, hogy az önkormányzatoknak 400 millió Ft névértékű olyan részvénycsomagja legyen, melyek nem befolyásolják a vízdíj összegét.

Valamint Siófok Polgármesterének nyilatkozatából alappal feltehető az is, hogy amennyiben Tóth István helyett Reményi Zoltánnak hívták volna a dolgozói részvénykibocsátáskor a DRV Rt. Vezérigazgatóját, úgy velem együtt futott volna a Strasbourgi bírósághoz a Polgármester égbekiáltó törvényteleniséget emlegetve. Tóth István miatt pedig futhattam egyedül.

3./ Megállapítható fentiek alapján az, hogy sem Tóth István volt vezérigazgatót, sem Siófok Polgármesterét nem foglalkoztatta az, hogy kizárólag a törvényi előírásoknak megfelelően járhatnak el az ügyek intézése során. Következik ez a megállapításom abból a Polgármesteri nyilatkozatból, hogy

„Tóth István vezérigazgató koncepciója az volt, hogy az önkormányzatok legyenek a cég tulajdonosai.”

Ugyanis a gazdasági társaságokról szóló **1997. évi CXLIV. tv. 233. §-a** a

következőket rendeli:

„A közgyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik:

i./ Az egyes részvénytársaságokhoz fűződő jogok megváltoztatása, illetve az egyes részvényfajták, osztályok átalakítása.”

A 241. §-hoz fűzött Kommentár pedig a Vezérigazgató számára a következőket írja:

„Az igazgatóság mint ügyvezető testület feladata a jogszabályok, az alapító okirat, alapszabály és a közgyűlés határozatainak keretei között a részvénytársaság működtetése, döntés azokban a kérdésekben, amelyek nem tartoznak a közgyűlés vagy más szerv hatáskörébe.”

Szerintem ez teljes egészében világos törvényi rendelkezés. Egyértelműen a **közgyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik a részvénytársaságokhoz fűződő jogok megváltoztatása, míg a Vezérigazgatónak ebből kifolyólag semmiféle döntési vagy beleszólási joga nincs.**

Lett volna éppen elég dolga a részvénytársaság működtetése körében abból kiindulva, hogy a januári iratomban a **fogyasztókat érintő alábbi törvénytelenéseket észleltem a DRV Rt. működésével kapcsolatosan:**

„VIII. Vízdíjnak tisztességtelen, lakosságot sújtó megállapítására visszatérve 2002. december 2-án „Részvények a dolgozóknak” című írásban az alábbiakat közölte a Somogyi Hírlap:

„Négymilliárdról 4,4 milliárd forintra emelte fel az állam a DRV Rt. törzstőkéjét annak érdekében, hogy 44 ezer darab tízezer forint névértékű részvényt bocsásson ki a dolgozóknak. A részvényeket a névértékük tíz százalékáért vásárolhatták meg a cég munkatársai.”

Korábban folyamatban volt büntető eljárásban a Somogy Megyei Rendőrfőkapitányság által kirendelt **igazságügyi könyvszakértő** által előterjesztett **„szaktanács”** elnevezésű irat 9-11. oldalán **foglalkozik ezzel a kérdéssel, a dolgozói részvényekkel.** Előbb megállapítja azt, hogy 440 millió a helyes értéke annak, amennyivel a tőkéjét a DRV Rt. felemelte a dolgozói részvénykibocsátásra tekintettel, majd polemizál azzal kapcsolatosan, hogy álláspontom szerint nem az állam, hanem a csak a részvénytársaság jogosult törzstőkét emelni:

„Úgy gondolom, - írja a szaktanács – hogy mivel a DRV Rt. tulajdonosa a dolgozói részvények kibocsátása előtt 100 %-ban a Magyar Állam képviseletében az Állami Vagyonkezelő Rt., a részvénytársaság legfőbb szerve pedig a taggyűlés, ebből a pontatlanságból messze menő következtetést levonni nem lehet, tehát a társaság egyedüli részvényese az ÁPV Rt, ezért őt a taggyűlésen tudott dönteni az alapítói tőke, jegyzett tőke emeléséről, mégpedig a következő módon:”

Közbe kell vetnem itt azt, hogy a könyvszakértővel ellentétben **szerintem messze menő következtetést kell levonni abból a könyvszakértő szerinti „pontatlanságból”, hogy a Szaktanács szerint sem emelt a Magyar Állam dolgozói részvénykibocsátáshoz jegyzett tőkét annak ellenére, hogy a DRV Rt. újságnyilatkozata ezt tartalmazza, mivel a részvénytársaságnak az összesen 440 millió forint tőkeemeléshez szükséges vagyon 90 %-a csak abból a fogyasztók által fizetett olyan díjból keletkezhetett, amit nem az 1990. évi LXXXVII. tv. rendelkezéseinek betartásával fizettettek meg a fogyasztókkal.**

Folytatva a Szaktanácsnak idézett szövegét:

„Nyomon követhetjük az eseményeket a DRV Rt. beszámolójának adatain keresztül:

<i>1./ Tőketartalék, 1999. december 31:</i>	<i>2.751.587 E Ft.</i>
<i>Tőketartalék, 2000. december 31:</i>	<i>2.355.587 E Ft.</i>
<i>2./ 440 M. Ft. 10 %-a</i>	<i>44.000 E Ft.</i>
<i>1 + 2 összesen:</i>	<i>440.000 E Ft.</i>

A számok egyben a tőkeemelés forrását is megjelölték, tehát valójában a dolgozói részvény kibocsátás útján megvalósuló jegyzett tőke emelés forrása 396 millió Ft. összegben a szabad tőketartalék és 44 millió forint összegben a dolgozók által befizetett készpénz.”

Szerintem indokolt lett volna utóbbi közlést akként folytatni, hogy mivel a 396 millió forint összegben is a szabad tőketartalékot a szolgáltatói tevékenységet folytató DRV Rt. kizárólag a fogyasztók által befizetett díjból képezhet, **a jegyzett tőke emelés végső forrása 396 millió Ft. összegben a fogyasztók pénze**, míg 44 millió Ft. összegben a dolgozók által befizetett készpénz.

Amennyiben pedig figyelembe vesszük az **1997. évi CXLIV. tv. 187. § 6. beke-**
ben írtakat is:

„A volt munkavállalót illetve örökösét a részvény bevonása, illetve a részvény átalakítását követő átruházása esetén a részvény névértéke illeti meg, amelyet örökös esetében a részvény bevonásától vagy átruházásától számított harminc napon belül, volt munkavállaló esetében pedig legkésőbb egy éven belül kell kifizetni.”,

megállapíthatjuk, hogy a DRV Rt. 2000-ben úgy biztosított a fogyasztók díjából képzett és elkülönített tőketartalékból 396 millió forintot, hogy amennyiben „dolgozói” részvénynek nevezett értékpapírt az értékpapír névértékének 10 %-ért DRV Rt. dolgozója **„vásárol”**, úgy előbb, vagy utóbb, de mindenképpen bizonyosan a névértéknek megfelelő összeghez, tehát a vételár tízszereséhez jut.

Másképpen fogalmazva eszerint úgy ajándékozták meg a fogyasztók a szolgáltató cég dolgozóit 396 millió Ft-tal, hogy közben a szolgáltatás díja 17 év alatt 150-szeresére nőtt és semmi kedvük nem volt fogyasztóknak a szolgáltató cég dolgozóit ajándékozni.

Azzal kapcsolatosan pedig, hogy milyen összegben juthatnak a DRV Rt. dolgozói ilyen dolgozói részvényhez, a könyvszakértő a következőket írja:

„A részvénykönyv adatait 2002. december 2-án a DRV Rt. székhelyén ellenőriztem és megállapítottam, hogy a cég vezetői tulajdonában lévő részvények száma maximum 300 db., azaz 3 millió forint névértékű, 36 főnek van 100, illetve ennél magasabb részvénye.”

Amennyiben figyelembe veszem az újságcikknek azt a közlését is, hogy 1368 személy élt a dolgozói részvény „vásárlása” lehetőségével, meg lehet állapítani azt, hogy átlagban egy főre 32 db. 10.000.-Ft értékű „dolgozói” részvény jutott volna 320 ezer forint értékben. Ellenben abból, hogy a könyvszakértői vélemény szerint a cég egyes vezetői maximum 300 db részvényhez jutottak, megállapítható, hogy a nem vezetők átlagban nem jutottak még csak 32 db. 320.000.-Ft. értékű részvényhez sem. Nem mintha a fogyasztókat különösebben ez a tény nyugtatná meg a nem kívánt ajándékozásukkal kapcsolatosan.

A DRV Rt. cégnyilvántartási adatai szerint **2000. 07.11-én került nyilvántartásba a 44.000 db. 10.000.-Ft. névértékű dolgozói részvény.**

2002. 05.15-én ennek száma a cégnyilvántartás 5/28. számú bejegyzése szerint **lecsökkent 37.336 db-ra. Eddig az időpontig** a fenti törvényszöveget követve tehát **kifizetésre került 66 millió 640.000.-Ft.** a részvénytulajdonosoknak.

2003. 06.12-ig tovább **csökkent** a dolgozói részvények száma **33.392 db-ra,** így **2002. 05.15. és 2003. 06.12. között kifizetésre került további 39 millió 440.000.-Ft.** a részvénytulajdonosoknak.

2004. 09. 13-ig tovább **csökkent** a dolgozói részvények száma **30.269 db-ra,** így **2003. 06.12. és 2004. 09.13. között kifizetésre került további 31 millió 230.000.-Ft.** a részvénytulajdonosoknak.

Ez összesen 137 millió 310 millió Ft., és ez a folyamat fog tartani mindaddig, míg 440 millió forint kifizetésre nem kerül úgy, hogy a mindenkor kifizetett pénzösszeg 90 %-ért soha, semmiféle ellenszolgáltatást nem végzett senki.

A büntető eljárásban hivatkoztam arra is, hogy a DRV Rt. gépkocsiparkjának lecserélésének körülményei – korábbiak eladása és újabbak vétele – sem bizonyítják azt, hogy az árak megállapításáról szóló törvénynek megfelelő önköltség számítási adatok alapján jártak el a DRV Rt.-nél, hatósági árképzés során.

A könyvszakértői véleményt ezzel kapcsolatosan teljes terjedelmében ismertetem azzal, hogy szerintem a felsorolt gépkocsik a DRV Rt. gépkocsijavító műhelyében közvetlenül az értékesítés előtt sem szenvedtek hiányt új alkatrészekben:

„A Somogy Megyei Rendőrfőkapitányság Gazdaságvédelmi Osztálya

feljegyzése alapján az alábbi OPEL típusú személygépkocsik képezték a DRV Rt. tulajdonát:

CIY 507. rendszámú ASTRA típusú személygépkocsi

Forgalombaállítás: 1992. 04.16.

Első tulajdonos: DRV Rt.

Tulajdonjog vége: 1995. 11.24.

Bizományi szerződés alapján OPEL Szabó Kft-nek átadva 600 E Ft. ellenértékért.

Következő tulajdonos: Tóth István - (DRV Rt. JELENLEGI VEZÉRIGAZGATÓJA) - Siófok Kele u. 72. sz. a. lakos 1995. 11. 24-től, tehát még a bizományi szerződés megkötésének napján.

EGZ 721. rendszámú ASTRA típusú személygépkocsi

Forgalombaállítás: 1994. 04.21.

Első tulajdonos DRV Rt.

Tulajdonjog vége: 1998. 12.15.

Bizományi szerződés alapján a Siómente Közlekedési Kft-nek átadva: 1998. 12.14-én, 503.000.-Ft- ellenértékért.

Második tulajdonos: Veres B. Jenő - (DRV Rt. ÉSZAKI ÜZEMIGAZGATÓSÁGA VEZETŐJE) Veszprém Almádi u. 11. Sz. a. lakos.

EGZ 722. Rendszámú ASTRA tip. személygépkocsi.

Forgalombaállítás: 1994. 04.21.

Első tulajdonos: DRV Rt.

Tulajdonjog vége: 1998. 12.15.

Bizományi szerződés alapján a Siómente Közlekedési Kft-nek átadva: 1998. 12. 14-én 503.000.-Ft. ellenértékért.

Második tulajdonos: Hullay Gyuláné - (DRV Rt. SZÉKESFEHÉRVÁRI ÜZEMIGAZGATÓSÁGA VEZETŐJÉNEK - Hullay Gyula - FELESÉGE) Székesfehérvár Selmeczi u. 33. Sz. a. lakos.

EGZ 723 rendszámú ASTRA tip. személygépkocsi

Forgalombaállítás: 1994. 04.21.

Első tulajdonos: DRV Rt.

Tulajdonjog vége: 1998. 12.15.

Bizományi szerződés alapján 1998. 12. 14-én átadva a Siómente Közlekedési Kft-nek 502.000.-Ft. ellenértékért.

Második tulajdonos: Bóta László Andor - (DRV Rt. SOMOGY MEGYEI ÜZEMIGAZGATÓSÁGA ÜZEMIGAZGATÓJA) - Kaposvár Füredi u. 96. Sz. a. lakos.

EGZ 724. Rendszámú ASTRA tip. személygépkocsi.

Forgalombaállítás : 1994. 04.21.

Első tulajdonos: DRV Rt.

Tulajdonjog vége: 1998. 12. 15.

Bizományi szerződés alapján a Siómente Közlekedési Kft-nek átadva 501.000.-Ft. ellenértékért 1998. 12. 14-én.

Második tulajdonos: Máté László - (DRV Rt. GÉPÉSZETI ÜZEMIGAZGATÓSÁGÁNAK VEZETŐJE) Balatonföldvár Budapesti u. 108. Sz. a. lakos."

Ha most erre azt mondd, hogy mégiscsak igazságtalan az, hogy a leírt módon nem jutott a DRV Rt-től OPEL személygépkocsihoz **Májer József a DRV Rt. Dél-balatoni Üzemigazgatóság Üzemigazgatója**, valamint **Bódizs József Pénzügyi Igazgató**, ne tedd, mert ők pedig **Észak-Afrikába utaztak. DRV Rt. által támogatott őszi üdülésen vettek részt többed magukkal.**

Egyébként pedig a most leírtak régen voltak. Azóta már **a DRV Rt. Vezérigazgatója többször is lecserélte a cég által biztosított gépkocsiját és legutóbb Renault Vel Satis gépkocsit vettek neki.** Tudod ennek a fajta gépkocsinak legolcsóbb változata – **Expression néven - 10 millió 150.000.-Ft., de lehet „Initiale” néven 14 millió 550.000.-Ft-ért is kapni.** Alapáron. Fényszórómosót 200.000.-Ft-ért, parkolást segítő berendezést 140.000.-Ft-ért, elektromos tolótetőt 280.000.-Ft-ért, napfényrolókat 75.000.-Ft-ért, elektromosan állítható és fűthető üléseket 200.000.-Ft-ért, bőr ülészsztatot fadekorációval 550.000.-Ft-ért, Carminat műholdas rendszert 500.000.-Ft-ért pedig be lehet szereltetni.

Emlékszel még az előző fejezetben – iratom 87. oldalán – Siófok Város Jegyzőjétől idézett, fegyelmi eljárásom indítványozását tartalmazó iratában közölt **„Folyamatosan több ügy folyik ellenünk, amelyek általában alaptalanok, így a nyomozásokat megszüntetik, a perek tárgyalását elutasítják...”** szövegre. Módomban áll a fentiekben hivatkozott, Somogy Megyei Rendőrfőkapitányság által kirendelt könyvszakértői vélemény alapján bemutatni neked a Jegyző által hivatkozott nyomozások megszüntetésének egyik lehetőségét az alábbiak szerint.

A könyvszakértői vélemény – szaktanács – 7. oldala 2. bek-ben a következőket írja III/1/b. számozás alatt:

„Az üdülési céllal tett (50-100) külföldi utak” állításával kapcsolatban a helyszínen ellenőriztem a külföldi utak nyilvántartását, elszámolását. Megállapítottam, hogy a cég finanszírozásában 20-30 külföldi utazást bonyolítottak Európa országaiba 1999-2001. években, melynek résztvevői a vezérigazgatótól a szakmunkásig bezárólag minden részlegből kerültek ki. Az elszámolt utak „hivatali” célja minden esetben dokumentált volt. A 2000. Évi kimutatást tájékoztatás céljából mellékelem (28.sz. melléklet)

Feljelentő ezen tényállítását összességében megalapozatlannak minősítem.”

A feljelentő én voltam, így megállapítható az idézett szövegből az, hogy azért is kértem csalás bűncselekménye miatt a büntető eljárás lefolytatását ismeretlen tettes – tettesek – ellen, mert 1999-2001. években összesen legalább 50-100 európai utazáson vettek részt tudomásom szerint a fogyasztók által befizetett víz és csatornadíjból képzett pénzből a DRV Rt. dolgozói. Valamint az is megállapítható, hogy a **bűncselekmény elkövetésének gyanúját megállapította ezen előadásom alapján is a Somogy Megyei Rendőrfőkapitányság**, ezért kellett vizsgálni a kirendelt könyvszakértőnek az állításom a nyomozás során.

Az idézett szövegben állított **„Az elszámolt utak „hivatali” célja minden esetben dokumentált volt”** szövegrészből az következik, hogy a könyvszakértő minden esetet - utazást - megvizsgált olyan alapossággal a helyszínen, hogy még az utazások célját is egyértelműen meg tudta állapítani. Csak tudod, **ha minden egyes esetet - utazást - ilyen részletességgel megvizsgált a könyvszakértő, akkor az nem fér az ember fejébe, hogy miért azt írta, hogy „20-30 külföldi utazást bonyolítottak Európa országaiba.”**

El tudod te képzelni azt éppen egy könyvszakértőről, egy olyan emberről, aki világ életében még a számlák alapidokumentációját is mindenkor pontosan könyvelte azt, hogy **miután egyenként alaposan megvizsgálta három évnek minden külföldi utazásával kapcsolatos iratát, könyvszakértői véleményében összegzésként azt írja, hogy „cég finanszírozásában 20-30 külföldi utazást bonyolítottak Európa országaiba?**

Vagy inkább azt tartod valószínűnek, hogy a könyvszakértő miután megjelent a helyszínen, előbb leült az érintettekkel, elmondta azt, hogy mit jött vizsgálni, illetve közölte Velük azt is, hogy amennyiben az általam állított 50-100 üdülési céllal tett külföldi utazást állapítja meg, úgy a bűncselekmény gyanúja beigazolódik. Ily módon tudva azt, hogy ezt az 50-100 számot mindenképpen el kell kerülni, úgy döntöttek, hogy egy év adatát – 2000. év – kimutatásként kiadják, míg a többi évet pedig ebből általánosítva határozza meg a könyvszakértő úgy, hogy összesen ne legyen több, mint 20-30 utazás.

Amennyiben ezt az utóbbi történést tartod valószínűnek, kérlek ne törj pálcát a könyvszakértő feje felett. Ugyanis ha pontos adatokkal dolgozott volna és három évi kimutatást is csatolt volna, szerintem akkor sem lett volna folytatása a büntetőügynek.

A Lendvai Ildikó féle hálósaggatásának csak egyik módját írtam le a nagy állat által.

A **Korrupció Elleni Államok Csoportjának** is megküldöm iratom, ezért az ivóvizet és csatornahasználatot szolgáltató cégnek – DRV Rt.-nek – működéséhez szükséges költségeken túli egyéb költsékezesit most nem részletezem, csupán utalok az alábbiakra.

Néhány évvel ezelőtt kétszer lett a központ alsó két szintje átépítve azzal a céggel, – Varga és Varga Kft. – amelyik az építkezések

időszakában a DRV Rt. egyik eddig nem említett Vezérigazgatóhelyettesénél is építési tevékenységet végzett, és a **DRV Rt. Vezérigazgatójának központi épületben kialakított fürdőszobája mindenkor kielégíti a négycsillagos szálloda minősítéséhez szükséges fürdőszoba igényeket is.** (Az építkezések alkalmával a két szint minden irodájának teljes bútorzata és számítógépparkja teljes egészében lecserélésre került, de a hévízi üdülő átépítése is megtörtént.)

2001. június 26-i könyvszakértői megállapításokból tudom, hogy 2004. április 14-én felvett jegyzőkönyv szerint a **DRV Rt. Horgászegyesületének Szövetsége akkori elnöke – Sulyok Imre – elismerte azt, hogy a DRV Rt. által 9 millió 119.172.-Ft. lett**

a Horgászegyesület részére biztosítva, és vállalta azt, hogy két részletben – 2000. december 31-ig 5 millió forintot, majd 2001. december 31-ig 4 millió 119.172.-Ft. – ezt az összeget a DRV Rt.-nek visszafizeti (kamatfizetésről nem tudok). A könyvszakértői megállapítás **„A Horgászfalu építési költségeinek alakulása”** címmel az alábbiakat írja:

„a./A felépült 18 db. teljesen közművesített faház beruházás költségei a tulajdonosok által történt befizetésekből, valamint a DRV Rt. által már fent említett pénzeszközeiből térült meg.

b./A beruházási költségek megoszlása:

- **Telek nagysága:** **9586. M2**
- **Felszámított ár:**
16,500.000.-Ft.
- **1 M2 telek ár:** **16.500.000 Ft.:9586 m2=**
1.721,26 Ft.
- **Minden tulajdonos kizárólagos tulajdonába került telek nagyság: 120 m2**
- **Egy telek eladási ára nagy szóródást mutat 4.167 Ft-tól 12.500.-Ft-ig.**
- **Szántó Imre, Sulyok Imre, Soós Imre, Fuxhoffer István, Újvári István, Nagy Sándor Tamásné, Frankné Szabéni Mónika, Bozsóki Orsolya, Polgár István 4.167.-Ft/m2 egységáron kaptak telket.”**

Amennyiben azt kérdezem, hogy az utóbb felsorolt személyek miért kapták 1/3-ad áron a telkeket, mint a többiek, akkor két személy kivételével egyszerű a válasz. Azért mert valamennyien a DRV Rt.-nek vezető beosztású dolgozói voltak, vagy azok hozzátartozója. (Érdekes megnézni azt a két szerződést, ahol Sulyok Imre, illetve Szántó Imre voltak a szerző. Azt a szerződést, amellyel Sulyok Imre vásárolt, a Horgászegyesület Szövetsége képviselőjében Szántó Imre írta alá, ahol Szántó Imre vásárolt, ott a Horgászegyesület Szövetsége képviselőjében Sulyok Imre írta alá.)

Újvári István és Nagy Sándor Tamásné pedig nem a DRV Rt. dolgozói voltak a kedvezményezettek közül. Újvári István és Nagy Sándor 2002-ben Siófok Város Képviselőtestületének és ezen belül a pénzügyi és tulajdonosi bizottság tagjai lettek.

Sulyok Imre nevének említése miatt mégis egy kissé részletesebb ismertetést teszek.

Ő volt a **DRV Rt-nél csőbélelő tevékenységet is végző TATE Üzemegységnek vezetője 1991-ig**, majd miután működésképtelenné vált ez az üzemegység, **Sulyok Imre ügyvezetésével 1991. február 5-én** öt fős **társaság létrehozta** a Cg. 14-09-001563 cégnyilvántartási számú **PICCO Csőtisztító Burkoló és Általános Vízimunkát Tervező és Kivitelező Kft-t**. A DRV Rt. korábbi Vezérigazgatójának – Szántó Imrének – felesége, Szántóné M. Éva alapító tagja volt ennek a cégnek, és tevékenységi körükbe felvették mindazokat a tevékenységeket, amelyek végzésével a DRV Rt. TATE Üzemegysége annak ellenére működésképtelenné vált, hogy Sulyok Imre volt mindkettőnek irányítója.

Az így létrejött PICCO Kft. munkalehetőségeinek java részét a TATE Üzemegység kiválásával a DRV Rt. biztosította úgy, hogy a **hatósági ármegállapításhoz szükséges víz és csatornaszolgáltatás önköltségei között mindenkor feltüntette a DRV Rt. a PICCO Kft szolgáltatása esetén a PICCO Kft hasznát is**. Tehát addig, amíg a TATE Üzemegység végezte a DRV Rt-nek a szolgáltatáshoz szükséges munkavégzéseket, addig ennek a költségét kellett megfizetni a fogyasztóknak a hatósági ármegállapítás alapulvételével megállapított díjakban, míg **a PICCO Kft-nek DRV Rt felé teljesített munkavégzések esetén azt a költséget is meg kellett fizetni a fogyasztóknak díjfizetés útján, amit a DRV Rt. Vezérigazgatójának felesége és volt Üzemegységvezetője által alapított cég belátása szerint meghatározott nyereségként**.

1999. májusában hivatkoztak arra a DRV Rt. volt Vezérigazgatójának eltávolítása indokaként, hogy a felesége cégével fenntartott hosszú időn át tartó szerződéses viszony tarthatatlan. Azt ellenben nem értettem, hogy a DRV Rt-nek szerződéses viszonya volt vezető beosztású dolgozója – Sulyok Imre – által alapított céggel miért sokkal erkölcsösebb, tisztességesebb. Illetve most már értem. Ugyanis **a DRV Rt-vel szerződéses viszonyra nem csak a Sulyok Imre volt DRV Rt. Vezető által vezetett PICCO Kft lépett, hanem a Cg. 14-09-001294 cégnyilvántartási számon 1990. december 15-én létrejött Kristály Tervező, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. is**.

Utóbbi céget hatan **alapították, köztük Nyikos Lajos a DRV Rt-nek korábbi vezető beosztású alkalmazottja, és a DRV Rt. Dél-balatoni Üzemigazgatóságának jelenlegi Üzemigazgatója – Májer József. Első ügyvezetői is ők voltak**, és miután 1995. július 1-én Májer Józsefnek ebben a Kft-ben tagsági viszonya megszűnt, jó kapcsolata nem szakadt meg Nyikos Lajossal.

Ezt látszik bizonyítani az, hogy Balatonszabadi-Siójut szennyvízcsatornázására vonatkozó közbeszerzési eljárás bíráló bizottsága szakmai tagjai 2001-ben éppen ők ketten voltak, illetve 2002. február 7-én amikor Májer József nyilatkozott a Somogyi Hírlapban arról, hogy kitől mit szeretne megkérdezni, válasza a következő volt:

„Nyikos Lajos építőmémök-tervezőtől: a Balaton-törvény megszületése,

illetve a vörsi kormánydöntés után a gyakorlatban hol tart a balatoni régió szennyvízcsatornázás? Milyen fejlesztésekbe, beruházásokba kezdtek?"

Ebből a kérdésből gondoltam azt, hogy amennyiben a balatoni régió szennyvízcsatornázásának helyzetére tudott Nyikos Lajos 2002. februárban válaszolni, feltehetően a szakminisztériumban, vagy annak közvetlen közelében tevékenykedett. Ehhez képest felfigyeltem a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Értesítő 2000. évi 6. száma 269. oldalán tett arra az ismertetésre, ahol kétszer is említették a Nyikos Lajos által vezetett Kristály Kft-t mint olyan csatornaszolgáltatást végző szolgáltatót, amelynek tevékenységére tekintettel a Minisztérium mellett működő tárcaközi bizottság 9 millió 363.300.-Ft-ban, illetve 4 millió 80,900.-Ft. odaítélt támogatásban részesítette.

Valamint arra is felfigyeltem, hogy a közelmúltban DRV Rt. vízszelölője által végzett munkavégzés során akkor, amikor a szerelőnek akár egyetlen tömítőgyűrűt is jelenlévő közvetlen főnökétől kellett kérnie, kérdésekre elmondták, hogy az **1990. december 15-től 1995. július 1-ig Kristály Kft-nél tagsági viszonyban volt Májer József által vezetett DRV Rt. Dél-balatoni Üzemigazgatósága a tömítőgyűrűket éppúgy, mint a munkavégzéshez szükséges más anyagot is a DRV Rt.-nél korábban vezetőbeosztásban tevékenykedő Nyikos Lajos által vezetett Kristály Kft-től szerzi be.**

Ezért utaltam arra korábban, hogy kár volt 1999-ben bárkinek azt a műfelháborodást színlelni, hogy a DRV Rt. volt Vezérigazgatója, vagy annak felesége tisztességtelenül járt el utóbbi gazdasági társaságának szerződéskötése során. Szerintem az csak gyerekes csínytevés volt ahhoz képest, ami most a DRV Rt. Dél-balatoni Üzemigazgatósága és a Kristály Kft volt és jelenlegi vezetői között kialakult.

=====

A költekezés a DRV Rt.-nél oda vezetett, hogy a leírt mértékű díjemelések alapján befolyt víz és csatornahasználati díj sem tudta 2001-ben a DRV Rt. kötelezettségeit biztosítani, ezért hitelkeret-megállapodásokat kötöttek 500 millió, 300 millió és kétszer 200 millió forint összegben az Országos Takarékpénztár és Kereskedelmi Bank Siófoki Fiókjánál.

A hitelkeret-megállapodásokkal egyidejűleg a DRV Rt., mint zálogkötelezett hozzájárult ahhoz, hogy az OTP javára a jogviszonyból eredő követeléseit biztosítására keretbiztosítéki jelzálogjogot jegyezzenek be a DRV Rt. tulajdonában volt ingatlanokra. **2001. 07. 11-i dátummal ingatlan-nyilvántartásilag 200 millió Ft. erejéig, 2001. 08.08-i dátummal szintén 200 millió Ft. erejéig, 2001. 10. 16-i dátummal 300 millió Ft. erejéig, majd 2001. 12. 21-i keltezéssel 500 millió Ft. erejéig kerültek ily módon bejegyzésre a keretbiztosítéki jelzálogjogok.**

Ellenben az utóbbi – 500 millió Ft. – keretbiztosítéki jelzálogjog alapítását tartalmazó 2001. december 21-i jelzálogjog-szerződés aláírását megelőzően két nappal korábban érdekes dolog történt. Ekkor – **2001. december 19-én – kérelmezte a DRV Rt. képviseletében eljáró ügyvéd azt a Siófoki Földhivataltól, hogy a Dr. Lotz Károly miniszter által hozott, már ismertetett miniszteri határozat szerint készült, 1998. augusztus 13-án aláírt**

„Megállapodás vagyonkezelői jog bejegyzéséhez” című okirat alapján 39 db. ingatlanról a DRV Rt. tulajdonjogát töröljék, jegyezzék be ezekre az ingatlanokra tulajdonosként a Magyar Államot, míg vagyonkezelői jog jogosultjaként a DRV Rt-t. **Többek között a zamárdi 438. Hrsz. alatti ingatlanra is.**

Azt lehet látni a **„Megállapodás”** okiraton, hogy a mohácsi Földhivatalnál ennek alapján 1999. április 1-én ingatlan-nyilvántartási bejegyzéseket végeztek, de mivel semmi más jelzés nincs az okiraton, nem lehet megállapítani azt, hogy 1999. április 1-től 2001. december 19-ig hol volt az okirat és **mi volt az oka annak, hogy kettő és fél évig megfeledeztek arról, hogy ennek az okiratnak alapján a DRV Rt. tulajdonjogát a Siófoki Földhivatalnál is kérjék törölni.**

Illetve **azt sem lehet tudni, hogy 2001. december 19-én miért jutott eszébe a DRV Rt-nél bárkinek az, hogy kettő és fél évig elfelejtett okiratot mégis bemutassa a Siófoki Földhivatalhoz.**

Valamint azt sem lehet tudni, hogy ha már egyszer mégis eszébe jutott a DRV Rt-nél bárkinek 2001. december 19-én az okirat és látta azt, hogy ennek alapján a zamárdi 438. hrsz. alatti ingatlanról is törlésre kerül a DRV Rt. tulajdonjoga, akkor két nappal később – 2001. december 21-én – miért nem szólt arról az OTP-vel kötött, 500 millió Ft. keretbiztosítéki jelzálogjog bejegyzésére vonatkozó jelzálogjog-szerződés készítésekor, hogy ne írják a szerződés 1. oldalán jelzálogjogok bejegyzésére megjelölt ingatlanok között azt, hogy

„IX 8621 Zamárdi belterület Vadkacsa u. Vízmu 438. Hrsz tulajdonos: DRV Rt. 1/1”, hiszen

a DRV Rt. jelentette be a Földhivatalnak azt, hogy az ingatlannak tulajdonosa a Magyar Állam.

Tény az, hogy a szerződés készítésekor DRV Rt. képviselőjében eljáró személyek egyike sem mondta azt, hogy sajnáljuk, de az 500 millió Ft. összeg erejéig a zamárdi 438. hrsz. alatti ingatlan már nem lehet biztosíték, mert két nappal korábban kértük a tulajdonjog törlését, így **az OTP Rt. Siófoki Fiókja csak 2002. januárjában, földhivatali felhívásból tudta meg azt, hogy a fentiek szerint hamis adatot is tartalmaz a jelzálogjog-szerződés.**

Egyébként pedig **a zamárdi 438. hrsz. alatti ingatlan akkor 16 hektár 9138. m² területű volt és a DRV Rt. legértékesebb – Gépészeti Üzemegységet is magában foglaló – ingatlana.**

A jelzálogjog-szerződést a DRV Rt. részéről Bódizs József pénzügyi és értékesítési igazgató, valamint Fodor György pénzügyi osztályvezető írta alá.

Bódizs Józsefről indokolt tudni a már említett afrikai utazásán túl azt, hogy a DRV Rt. cégnyilvántartási adatai szerint a cégnek éppúgy cégjegyzésre jogosult tagja, - vezető tisztségviselője - mint felügyelő

bizottsági tagja is, függetlenül attól, hogy a Gazdasági Társaságokról szóló 1997. CXIV. tv. 25. § 3. bek-e kifejezetten tiltja azt, hogy akár közeli hozzátartozója is a cég cégjegyzésre jogosult tagjának ne lehessen felügyelő bizottsági tag:

„A gazdasági társaság vezető tisztségviselője és közeli hozzátartozója ugyanannál a társaságnál a felügyelő bizottság tagjává nem választható meg.”

A jelzálogjog-szerződést DRV Rt. részéről szintén aláíró **Fodor Györgyről pedig a cégnyilvántartási adatok alapján megállapítható, hogy soha nem volt a DRV Rt-nek cégjegyzésre jogosult tagja, így az okirat cégszerű aláírására nem volt jogosult.**

Utóbbi tényre, valamint arra tekintettel, hogy a DRV Rt-nek cégadatai szerint a vezérigazgató kivételével a cégjegyzés módja az, hogy két erre feljogosított alkalmazott együttesen jegyzi a céget, **megállapítható, hogy az OTP-vel 2001. december 21-én kötött, 500 millió Ft. keretbiztosítéki jelzálogjog bejegyzésére vonatkozó jelzálogjog-szerződés alaki okoknál fogva törvénybe ütköző és érvénytelen.**

El tudod te képzelni azt, hogy az OTP úgy köt egy kisebb gazdasági társasággal szerződést, hogy az érvényes cégkivonatát nem tekinti meg, illetve a cégkivonatban nem szereplő személyekkel is hajlandó szerződést kötni és aláírni?

El tudod te képzelni azt, hogy ha egy magánszemély úgy vesz fel kölcsönt az OTP-nél, hogy a kölcsön biztosításához saját ingatlanát jelöli meg, majd miután tulajdonjogát igazolja, a kölcsön biztosítékait tartalmazó okiratnak Földhivatalhoz juttatása előtt egy órával ingatlanát elidegenítő szerződést ad le a Földhivatalnál, ez a magánszemély hosszantartó szabadságvesztés büntetés nélkül megússza akcióját?

El tudod te képzelni azt, hogy az a Földhivatal, amelyiknek törvényi kötelezettsége gazdasági társaság által kötött szerződés esetén a társaságnak 30 nappal nem régebbi hiteles cégkivonatát is vizsgálni, mondjuk egy betéti társaság esetén a kültag által, azaz cégjegyzésre nem jogosult által aláírt szerződés alapján jogokat jegyez be?

Ha most azt mondd, hogy ezek után el tudod képzelni, hiszen **a fentiekben részletezett módon készült, zamárdi 438. hrsz. alatti ingatlant is magában foglaló jelzálogjog-szerződés alapján a jogokat a Földhivatalnál bejegyezték, illetve az OTP pedig tudomásul vette azt, hogy a szerződés aláírása előtt két nappal Földhivatalhoz DRV Rt. által leadott okirat alapján a zamárdi 438. hrsz. alatti ingatlan mégsem lesz az 500 millió forintos hitelkeret megállapodás biztosítója**, gondolj ismét Lendvai Ildikó szavaira. Tudod, van kis állat amelyeknek nem megy a hálózaggatás és van nagy állat, amelyiknek sikerül.

A **Zamárdi 438. hrsz.** alatti ingatlan tulajdonjogának sorsa 2001. december 19-én a DRV Rt. ügyvédje által Földhivatalhoz leadott megállapodás alapján egyébként nem dőlt el. **2002. szeptember 4-én** egy újabb okirat került a

Földhivatalhoz, és eszerint **kérték** kijavítás és megállapodás jogcímén azt, hogy **a Magyar Államnak** a Dr. Lotz Károly féle határozat alapján irt 1998. augusztus 13-án aláírt megállapodásban írtak szerinti **1/1-ed tulajdonjoga helyett 16914/169138-ad tulajdoni illetősége - megközelítőleg 1/10-ed - legyen jövőben nyilvántartva, míg a többi illetőség tulajdonjoga kerüljön vissza a DRV Rt. tulajdonába.**

Logikusan ugyanúgy értelmezzük a „**kijavítás**” szót, mint ahogy az **ingatlan-nyilvántartásról** szóló törvény **54. § 1. bek-e** is írja:

„A határozatban, az átvezetésben, feljegyzésekben, bejegyzésben történt hibás névírasi, szám vagy számítási hibát, más hasonló elírást és helytelen megjelölést a földhivatal saját hatáskörében kijavítja.”

És mindenképpen úgy történik, hogy amennyiben a leírt kijavítási ok miatt kijavításra kerül valamely földhivatali bejegyzés, úgy a kijavításnak visszaható hatálya van, azaz nem arra az időpontra nézve javítják ki a bejegyzést, amikor azt kérték, hanem arra az időpontra, amikor a kijavításra okot adó törvényi feltétel bekövetkezett. Ellenben a DRV Rt-nek 2001. 12. 20-ig kizárólagosan tulajdonában volt zamárdi 438. hrsz. alatti ingatlannál ez nem így történt. Itt a **2001. 12. 20-i bejegyzést úgy változtatták meg „kijavítás” jogcímén, hogy a kijavítás szerinti változás csak 2002. 09. 04-én következett be és a Magyar Állam tulajdonjogát 1/1-ed tulajdoni hányadban jelöli az ingatlan-nyilvántartás 2001. 12. 20-tól 2002. 09. 04-ig.**

Az ilyen fajta földhivatali intézkedéseknek fentiekből következően köze sincs a „**kijavítás**”-hoz úgy, mint ahogy a Földhivatal a tulajdoni lap szerinti jogcímmegjelöléssel tette. **A DRV Rt-nek OTP-vel 2001. december 21-én kötött jelzálogjog-szerződésben megjelölt zamárdi 438. hrsz. alatti ingatlannál az 500 millió forint keretbiztosítéki jelzálogjog bejegyzésre pedig soha nem került sor. Sem 2002. 09. 04-e előtt, sem ezt követően. Annak ellenére, hogy a DRV Rt. a jelzálogjognak OTP javára történő bejegyzéshez szerződés szerint hozzájárult, és jelenleg is tulajdonosa az ingatlannak 152224/169138-ad tulajdoni hányadban.**

A leírtakra tekintettel felrémllett előttem a Posta Bank és az ott lévő pénz sorsa, ezért elvégeztem fentieknek büntetőjogi értékelését és a Somogy Megyei Főügyészség felé feljelentéssel, majd ennek elutasítása után a **Legfőbb Ügyészséghez** panasszal éltem. Ott **panaszomat NF. 1888/2005/3-I. számú, 2005. április 18-i határozatban az alábbi indokolással** intézték el:

„Önmagában abból a tényből, hogy az ingatlan-nyilvántartási bejegyzések kétségtől alaki hibás okiratok alapján történtek, a Btk. 225. §-ában irt szándékos, ezen túl célzatot megkívánó hivatali visszaélés gyanúja - egyéb adatok hiányában - nem állapítható meg, ilyen adatot sem a feljelentés, sem a panasz nem tartalmaz.

A feljelentésben tartozás fedezetének elvonása büntetteként minősített cselekmény csalás büntetteként azért nem értékelhető, mert annak megvalósulásához a tévedésbe ejtéssel vagy tévedésben tartással

összefüggésben fennálló károkozásra irányuló szándék szükséges, a feljelentés pedig nem tartalmaz arra utaló adatot, hogy a DRV Rt. a jelzálogszerződéssel biztosított hiteleket nem törleszti, s ezzel kárt okozna az OTP Rt-nek.

A cselekmény a Btk. 297/A §-ába ütköző hitelezési csalás gyanújának megállapítására lehet alkalmas, azonban a Btk. 33. § 1. Bekezdésének b. pontja alapján e cselekmény büntethetősége is elévült.

Az OTP Rt. ügyintézőinek magatartásával összefüggésben a sérelmezett határozat – nem vitatva a feljelentő azon álláspontját, hogy az adós képviseleti jogosultságának ellenőrzése az idegen vagyon kezelőjének kötelezettsége – a Btk. 319. §-ába ütköző hűtlen kezelés büntette gyanúját az egyik tényállási elem, a vagyoni hátrány okozására irányuló szándékot megalapozó adatok hiányában nem láttam megállapíthatónak.” Kommentárt nem fűzök hozzá.

A DRV Rt-nek 2003. április 8-i tájékoztatója szerint a hitelállománya 2001. – 2002. 06. 30-ig a következőképpen alakult:

„Összeg(mill.Ft)	Hitelnyitás	Lejárat	Visszafizetés
Hitelbiztosíték			

300	2001.05.07.2002.05.06.2002.05.06.	Óvadéki	szerződés
326.400 eFt.			
		diszkont kincstárjegy	
200	2001.12.12.2002.03.31. 2002.03.19.	Keretbiztosítéki	
jelzálog szerződés			
		melynek összeg 500 millió Ft.	
volt.			
		A hitelbiztosíték keretjellege	
		kihangsúlyozandó, mivel erre	
a			
		biztosítékra igény esetén	
további		igény esetén további hitelek	
vehetők.		Ebben szerepel a Zamárdi	
438. hrsz.		ingatlan, melynek nettó	
értéke:		238.712 eFt.	
200	2002.02.12.2002.03.28.2002.03.19.	Az előző	keret
biztosíték		felhasználásával	
200	2002.04.12.2002.06.18.2002.06.18.	Értékpapír	206.960 eFt.
erejéig			

300	2002.05.06.	2003.05.05.-----
	Keretbiztosítás ingatlannal	
		5000.000 eFt.

290 *2002.05.07.2002.06.18.prolongálvaÉrtékpapír308.840eFt*
értékben.

A DRV Rt. jelenlegi hitelállománya (2003. április 8.)

290.000 eFt. forgóeszköz hitel 2002.09.27-i lejáratlalt értékpapír fedezettel.

300.000 eFt forgóeszköz hitel 2003.05.05-i lejáratral keretbiztosítékként hitelfedezettek 500.000 eFt. ingatlan jelzáloggal. Ennek a keretbiztosítéki szerződésnek része a Siófok Tanácsház u. 8. Iroda épület és telek (6307. Hrsz) 163.300 eFt. értékkel. Külön kihangsúlyozandó a keretbiztosítási jelzálog szerződés keretjellege, mely szerint a szerződés szám és összeg minden, a keretbe tartozó ingatlanra fel van ugyan jegyezve, de a keretösszeget nem szabad összeadva kezelni.

**300.000 eFt. fejlesztési hitel 2006.07.31-i lejáratával ingatlan fedezettel
353.600 eFt. kerethbiztosítási jelzálog szerződéssel. A fejlesztési hitel
biztosítékai között szerepel a Siófok 6307. hrsz. alatt a társaság siófoki
központi épülete is 163.300 eFt. forgalmi értékkel.”**

Sokat nem érdekelne hidd el az amit fentiekben részleteztem akkor, ha a DRV Rt. Vezetői fizetnék vissza az így felvett hiteleket. Márcsak azért, mert **amennyiben az ármegállapításról szóló törvény 8. §-ban írtak szerint használja fel a DRV Rt. a fogyasztók által befizetett és nem a 8. § alapján meghatározott díjakat, akkor semmiféle hitelre, hiteltartozásra nem kerülhetne sor a szolgáltató cég részéről.**

A baj ott van, hogy mindezeket a hiteleket, hiteltartozásokat a fogyasztók által fizettetik meg víz és csatornahasználati díjként.

Iratom 61. oldalán leírtak alapján ezek után megállapíthatod azt, hogy lenne bőven tennivalója Siófok Város Képviselőtestületi tagjainak a vízdíjnak tisztességtelen, lakosságot sújtó megállapításával kapcsolatosan.

Ellenben ha tettek volna bármit is a választópolgárok érdekében a DRV Rt.-vel szemben, nem tartom valószínűnek azt, hogy az iratom 94. oldalán írtak szerint jutott volna **a DRV Rt. vezető beosztású alkalmazottaival azonos kedvezményrel Újvári István és Nagy Sándor siófoki önkormányzati képviselő – utóbbinak a felesége – a DRV Rt. 9 millió 119.172 Ft-jának támogatásával kialakított „Horgászfalu”-nál telekhez.** Vagy **Gyarmati László siófoki önkormányzati képviselő sem lett volna valószínűleg megbízva a DRV Hírek c. folyóirat szerkesztésével.”**

Tehát pusztán ebből az ismertetésből következően is lett volna Tóth István vezérigazgatónak éppen elég dolga akkor, ha a gazdasági társaságokról szóló törvényben előírt feladatkörében kívánt volna eljárni. Igyekezhetett volna

eredményesebben és főleg törvényesebben működtetni a DRV Rt.-t, dönthetett volna ennek érdekében minden olyan kérdésben, amit a törvény nem utal a közgyűlés hatáskörébe, de ő Siófok Polgármestere idézett nyilatkozata – **„Tóth István vezérigazgató koncepciója az volt, hogy önkormányzatok legyenek a cég tulajdonosai”** – szerint ehelyett a közgyűlés kizárólagos hatáskörébe utalt kérdésekről alakított ki koncepciót.

Törvénszöveg szerinti egyes részvénytársaságokhoz fűződő jogok megváltoztatásán, önkormányzati tulajdonba adásán gondolkodott. Abban az irodájában, melyet néhány év alatt teljes bútorzatával együtt többször is felújítottak és ennek folytán az irodából nyíló fürdőszoba színvonala meghaladja a sokcsillagos szállodákban kialakított fürdőszobák színvonalát.

Siófok Polgármestere pedig a DRV Rt. Vezérigazgatójának a részvényekkel kapcsolatos koncepcióját meghallgatta, megvitatta, azt újságnyilatkozata szerint elfogadta. Úgy, hogy Siófok Polgármestere egyébként soha, egyetlen szóval sem kifogásolta újságban olvashatóan a vízszolgáltatással kapcsolatosan általam leírt, és a DRV Rt. szolgáltatási területén tevékenykedő polgármesterekhez számos alkalommal megküldött iratokban közölt, fentebb is idézett tényeket. **Vagy nem érdekelte az, hogy a néhány év alatt 150-szeres mértékűre emelkedett víz és csatornadíj megállapítása mögött számtalan törvénytelenesség húzódik, vagy érdekelte, de úgy találta, hogy a fentiekben idézett közléseimben egyetlen törvénytelenesség nincs, illetve a 150-szeres víz és csatornaszolgáltatási díjnövekedést rendben lévőnek találta.**

Ezzel szemben Tóth István vezérigazgató már 2002-ben megelégtelt a Polgármestereknek küldött folyamatos tájékoztatásomat, emiatt fogadott Székesfehérvárról egy ügyvédet, leragasztatott a DRV Rt.-vel 300.000.-Ft. eljárási illetéket, majd 5 millió forint kártérítésre – jóhírnév megsértése miatt – megindította ellenem a peres eljárást. Három évig tartó, Siófok Polgármestere által tudott bizonyítási eljárás alatt egyetlenegyszer sem kérdezte meg tőlem Siófok Polgármestere azt, hogy milyen bizonyítékok állanak rendelkezésére a bíróságnak állításaim bizonyítására.

Eszébe sem jutott Siófok Polgármesterének az, hogy ezzel kapcsolatosan lehetnek önkormányzati feladatok is, de lehetséges az is, hogy érdektelenségének oka az volt, hogy úgy is tudta azt, hogy minden tény igaz abból, amit a Tóth István által vezetett DRV Rt.-vel kapcsolatosan állítottam. Úgy ahogy a jogerős ítéletből ez kikövetkeztethető.

Ugyanis mindösszesen az „elherdálás”, „elpazarlás” és ehhez hasonló, véleményem szerint értéktelenséget tartalmazó megállapításaimról állapították meg azt, hogy helytelen, míg az 5 millió forint kártérítési igényből pedig nem lett semmi.

Egyébként a vízszolgáltatással kapcsolatos, fogyasztókat sújtó törvényteleniségek miatti sokévi eljárások idején tanúsított Polgármesteri hallgatást követő újságnyilatkozata alapján számomra úgy tűnik, mintha Siófok Polgármestere ennél a problémánál Csipkerózsika álmát aludta volna. Hiszen **most márciusban már tudja, hogy nincs rendjén az, hogy a DRV Rt. beruházásra 500 millió forintot felvett, tudja azt, hogy emiatt a fogyasztók több vízdíjat fizetnek, tudja azt, hogy a vízszolgáltatásnál vannak önkormányzati feladatok**, valamint a vele azonos nézeteket valló „BaPol info” jelzés mögötti ismeretlen személynek azon közlésénél sem csóválja a fejét, hogy a milliót meghaladó havi fizetés felvétele sincs rendjén a DRV Rt. Vezérigazgatója által, vagy az osztaléknak állam általi törvénytelen elvonásának, vízdíj állami támogatása csökkenésének közlésénél sem hangoztatja azt, hogy minderről most szerzett tudomást.

A négy évvel ezelőtti 1490 millió forintos hitelnyitásnál, emiatti 27 forintos vízdíjtöbbletnél, Tóth Istvánnak és tsainak több hónapon át tartó havi 1 millió forintot meghaladó jövedelemnél, vízdíjnak 2005. évi állami támogatásnak teljes elmaradásakor, az állam általi folyamatos és törvénytelen elvonások miatt korábban még csak a száját sem nyitotta ki. Illetve annyiban igen, hogy engem a Somogyi Megyei Ügyvédi Kamaránál Siófok Jegyzőjével együtt a folyamatos tájékoztatásaim miatt feljelentett, illetve megígérte újságban, hogy amennyiben folytatom, akkor úgy járok, mind jártam Kecskés Gábor ságvári polgármesterrel. Azzal, aki szintén feljelentett jóhírnév megsértésért és 5 millió Ft. kártérítésért.

Ezért gondolom úgy, hogy Csipkerózsika álmát aludta sok éven át Siófok Polgármestere. Aztán Tóth István leváltásakor, mint főnix a tűzből, felemelkedett, és osztja az igazságot. Egészen addig, míg reményei szerint egy újabb vezérigazgató-váltás után helyi vezérigazgatója lesz a DRV Rt-nek. Ez esetben pedig feltehetően majd visszaalszik.

Visszatérve a vezérigazgatónak törvény által meghatározott feladatkörére, azt sem tudom elfogadni, hogy Tóth István vezérigazgató nem olvasta át alaposabban a törvényt azt megelőzően, hogy elmélkedett, koncepciót alakított ki olyan dolgok felett, amihez semmi köze nem volt. De az már végképpen érthetetlen számomra, hogy Siófok Város Polgármestere az ilyen jogilag semmire nem jó vezérigazgatói elmélkedéseket egyáltalán miért hallgatta meg, az így kialakított koncepcióval miért értett egyet, miért nem szólt, hogy ugyan hagyja már abba a Vezérigazgató az olyan elképzelések ismertetését, amihez a Polgármesterrel együtt semmi köze nincs. Miért álmodoztak együtt úgy, mint más ember az ötös lottótalálatról. Miben bíztak, milyen úton kívánták álmodozásukat megvalósítani akkor, amikor mindketten tudták azt, hogy egy részvénytársaságnál kizárólag a részvények többségének tulajdonosának szándéka – közgyűlés – számít a részvényekhez fűződő jogok megváltoztatása során a törvény szerint. Érthetetlen.

=====

II.

Vezérigazgatóváltás utáni értékelés

Siófok Polgármesterének vizsgált újságnyilatkozatát tartalmazó „Rendezvényre nem jut pénz” című írás kezdő mondatával – **„A DRV Rt-nél a vezérigazgató-váltással együtt járhat, hogy emelkedik a vízdíj és privatizálhatják a céget.”** – egyébként egyet értek. Ez a vezérigazgató váltás semmi jót nem ígér.

Lehet, hogy nem lesz tíz évig a vezérigazgatói irodának fürdőszobája az irodaház első szintjén lévő valamennyi irodával és ezekben lévő bútorokkal együtt felújítva,

lehet, hogy a DRV Rt-nek hévízi üdülőjében újabb feszített víztükrű úszómedencét nem alakítanak ki,

lehet, hogy Tóth István focicsapatában játszó vezető beosztású személyek egy részét jövőben a DRV Rt. ebben a beosztásban nem foglalkoztatja,

lehet, hogy ez évben nem mennek üdülni Afrikába a DRV Rt-től úgy, mint legutóbb Májer József jelenlegi vezérigazgatóhelyettes és tsai tették,

lehet, hogy a Dél-balatoni Üzemigazgatóság jövőben nem kizárólag attól a Kristály Kft-től vásárol szerelési és egyéb anyagokat, melynek korábban Májer József is tagja volt,

lehet, hogy a vezérigazgatónak két évvel ezelőtt vásárolt több mint tízmillió forintos gépkocsija után következő autó ára nem lesz több ötmillió forintnál,

lehet, hogy újabb 400 millió forint névértékű dolgozói részvényt 40 millió forintért nem fognak kibocsátani a pénzügyi vezérigazgatóhelyettes nyugdíjazása előtti évben,

lehet hogy nem fognak újabb horgászparadicsomot kialakítani Siófok-sóstón úgy, mint néhány éve tették,

lehet, hogy nem fognak utaztatni tanulmányútra a különböző osztályokon dolgozók Nyugat Európa országaiba úgy, mint 2000-2002-ben tették, de **ettől még szerintem is semmi jó nem várható a vezérigazgató váltás után. Csak rosszabb lesz.**

Attól tartok, hogy ezek után a szakminisztériumban Tóth István

érdekköréhez tartozó személyek vagyonszaporulatának elérése érdekében történt törvénysértő ténykedések helyett más módon, mások érdekében, és a fogyasztóknak nagyságrendekkel nagyobb kiadást okozva tesznek a jövőben intézkedéseket.

Attól tartok, hogy Dr. Lotz Károly közlekedés, hírközlési és vízügyi miniszternek 1997. december 31-i 11/1997. (XII.31.) sz. határozatából alább idézett eljáráshoz hasonló eljárással sokmilliárd forintos hátrányok okozása várható a cégnél:

„A Dunántúli Regionális Vízű Részvénytársaság egyszemélyes állami tulajdonosi joggyakorlójaként a Részvénytársaság Alapító okiratának I. sz. melléklete szerinti vagyonmérlegében kimutatott teljes vagyonából, az alapításkor a tőketartalékba helyezett állami (kincstári) tulajdont képező 14 milliárd 47.565.000.-Ft. könyv szerinti értékű vízközmű vagyont – a kincstári vagyon kezeléséről szóló 183/1966. (XII.11.) sz. kormányrendeletben előírtak végrehajtása érdekében – 1997. december 31. napjával, az 1997. december 21-i 12 milliárd 871.261.000.-Ft. értékben elvonom.

Az elvonás kiterjed a „0” számlaosztályban nyilvántartott 4 milliárd 320.726.000.-Ft. kizárólagos állami tulajdont képező közművagyonra is.”

Mármint hasonlóan törvénytelen eljárással fognak hasonlóan több milliárd forintos kárt úgy okozni a cégnek, hogy ennek teljes terhét a fogyasztóknak kell viselni. Nem 9 forintos vízdíjnövekedéssel.

Mert ugye ha máskor nem, de az 1998. augusztus 13-án készült ***„Megállapodás vagyonkezelői jog bejegyzéséhez”*** című okirat aláírásakor másodéves joghallgató számára is világossá vált az, hogy Dr. Lotz Károly fenti határozatának megalkotásakor nem mondott igazat. Azért, mert a ***szerződésben megjelölt 39. db. ingatlan mindegyike 1997-ben már évek óta DRV Rt. tulajdonban volt úgy, hogy az ezekre az ingatlanokra vonatkozó tulajdoni lapon a Magyar Államnak, vagy Kincstárnak semmiféle jelzés nem igazolt jogosultságot.***

Márpedig az ingatlannak tulajdonjogát a tulajdoni lap adatai tényként hitelesen tanúsítják, valamint tény az is, hogy a 39 db. ingatlan is a Dr. Lotz Károly féle határozatban irt 14 milliárd forintot meghaladó, DRV Rt.-től elvont vagyon részét képezte. Ezért nem lehet kétséges az, hogy a több mint 14 milliárd forint vagyonhoz Dr. Lotz Károly törvénytelen intézkedése folytán a Magyar Állam – Kincstári Vagyonigazgatóság –, jogtalanul jutott hozzá.

Korábban említettem azt, hogy a Vezérigazgató nem járhat el olyan ügyekben, amit törvény a közgyűlés kizárólagos hatáskörébe utal, most pedig idézem a törvénynek azt a rendelkezését, mely szerint a közgyűlés sem tehet meg

mindent (Dr. Lotz Károly intézkedésének idején még az **1988. évi VI. tv.** volt hatályos, ezért idézek abból):

1988. évi VI. tv. 266. § 2. bek: „*A részvénytársaság jogutód nélküli megszűnése esetén a részvényesnek a végelszámolás eredményeként jelentkező felosztható vagyon részvényeivel arányos részére van joga.*”

Ez a törvényi rendelkezés is világos rendelkezést takar. Azt, hogy **a részvényes csak akkor kaphatja meg a részvénytársaság vagyonának részét, amennyiben a részvénytársaság végelszámolás folytán megszűnt és maradt vagyona.** Így az is világos, hogy **Dr. Lotz Károly, a DRV Rt. részvényeinek tulajdonosa – Magyar Állam, Kincstári Vagyonigazgatóság – képviselőjében csak akkor vehette - vonhatta - volna el az általa megszerkesztett, jogszabálynak nem minősülő határozatával a DRV Rt. vagyonának több mint 14 milliárd forint nagyságú részét, amennyiben előbb a részvénytársaságot végelszámolással megszüntette volna.**

Mivel a törvénytelen miniszteri eljárás csak azért volt, hogy 1998-tól kezdődően a DRV Rt.-től a Magyar Állam évente sok százmillió forintot vagyonkezelői díjként így megállapíthatóan törvénytelenül szedjen be a fogyasztókra terhelve, az is megállapítható, hogy a DRV Rt. szolgáltatásáért fizetett díjösszegeből mondjuk 5 milliárd forintot ez idáig jogtalanul szedtek be a Magyar Állam egyik korábbi miniszterének törvénytelen intézkedése következtében.

Gondolom másokban is felmerül annak gondolata, hogy Siófok Polgármestere ahelyett, hogy Tóth István feladatkörébe nem tartozó koncepcióját értékelte a részvényértékesítéssel kapcsolatosan, és beismerte azt, hogy van a vízszolgáltatásnál az Önkormányzatnak feladata, indokoltabb lett volna inkább ezzel a fogyasztókat sújtó nyilvánvaló törvénytelenséggel, ennek orvoslásával foglalkozni. Dr. Gruber Attila ügyvéd foglalkozású siófoki országgyűlési képviselővel együtt. (Még mielőtt bárki vitatkozni kívánna arról, hogy a miniszteri intézkedés folytán Alkotmánybírósághoz lehet-e ilyen esetben fordulni, javasolom, hogy tekintse meg a jogalkotásról szóló **1987. évi XI. tv. 1. §-át**, melynél a miniszteri határozat nincs jogszabályként említve.)

Tehát ilyen eljárásokra gondolva mondom azt, hogy a fogyasztóknak a jövőben rosszabb lesz. És ha az a kérdés, hogy véleményem szerint Tóth István maradása esetén a fogyasztóknak jobb lenne-e, válaszom az, hogy nem, akkor még annál is rosszabb állapot lenne várható, mint így, hogy leváltották.

Mert ugye senkiben ne legyen kétség arra nézve, hogy éppúgy végrehajtana a

fentiekben idézett Dr. Lotz Károly féle törvénytelen intézkedésekhez hasonló intézkedéseket a jövőben is, mint eddig is végrehajtotta. Azzal, hogy közben még azok a szükségtelen kiadások is terhelnék a fogyasztókat, amelyeket szükségtelen gépkocsi vásárlással és hasonlókkal már számos alkalommal leírtam. Az újabb vezérigazgatónál remény legalább arra van, hogy az utóbbi, Tóth István érdekköréhez tartozók miatti kiadások eltűnnek.

A Dr. Lotz Károly féle intézkedésnél egyébként a DRV Rt-nél még Szántó Imre vezérigazgató járt el. **Tóth István pedig annál a számítástechnikai beruházásnál járt el, mely a DRV Rt-nek több milliárd forint kiadást jelentett úgy, hogy 33 %-os amortizációs leírásokra tekintettel a DRV Rt. vagyonában jelenleg a beszerzési értéknek legfeljebb a 10-20 %-át éri.** 2001-ben a DRV Hírekben így szólt erről Tóth István vezérigazgató:

„Szerettünk volna áttérni a bértömeg szabályozásra. Az SAP integrált vállalatirányítási rendszer piacvezető informatikai szoftver, néhány éve a világon a vállalatirányítási szoftverek közül negyven százalékot ebből adtak el. Ezt vásárolta meg a DRV Rt. és ennek a bevezetése van most folyamatban a társaságunknál.”

Erről a DRV Rt-re erőltetett sokmilliárdos és néhány év alatt értéktelenné váló beruházásról szerintem meg sem kérdezte Tóth István azt, hogy a rendszert eladó cégen – Hewlett-Packard Magyarország Számítástechnikai és Elektronikai Berendezéseket Forgalmazó és Szolgáltató KFT-én, valamint ennek ügyvezetésére jogosult Dr. Beck György ceglédi lakoson kívül kinek vagy minek hoz hasznót. Ezért mondom azt, hogy Tóth István menesztése után várható rosszabb állapotnál csak egy állapot lenne rosszabb. Ha maradt volna Tóth István a helyén.

A vizsgált újságnyilatkozatoknak figyelmes átolvasása esetén feltűnik az, hogy egyik írás sem fogalmaz úgy, hogy Tóth István vezérigazgatót helyezték állásába vissza, hanem akként, hogy

„Budapestről érkezett az új vezér, bár a környék polgármesterei szerint a milliót meghaladó fizetésért helyben is vállalkozott volna képzett szakember a feladatra.”

Nem állhatom meg azt, hogy miért nem havi 500.000.-Ft-ért kerestek a környék polgármesterei vezérigazgatót, szerintem ez sem olyan rossz pénz, hogy ezért képzett szakember nem vállalkozott volna helyben erre a feladatra. Mitől ez a nagy és indokolatlan bőkezűség a polgármestereket megválasztó állampolgárok – fogyasztók – rovására.

Egyébként pedig szerintem a környék polgármesterei – elsősorban Siófok Polgármesterére gondolok – tudják is azt, hogy személy szerint melyik képzett helybeli szakember vállalkozott volna a milliót meghaladó fizetésért a

feladatra. **Úgy gondolom, hogy e tudomás szerint az 1990. december 15-én létrejött Kristály Tervező, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. alapító tagjai közül Májer Józsefre vagy Nyikos Lajosra gondolt a Polgármester.**

2001-ben találkoztam először együtt a nevükkel Balatonszabadi szennyvízcsatornázása ügyében. **Ők ketten voltak közbeszerzési bíráló bizottság szakmai tagjai és javaslatukra alakították ki úgy a csatornarendszert, hogy Balatonszabadi déli végétől 10-15 km-re Siófok földrajzi közepén, a Balaton vízgyűjtő területén, parttól 2-3 km-re található szennyvíztisztítóba vezetik Balatonszabadi és Siójút minden szennyvizét.** A szennyvíztisztítót a DRV Rt. üzemelteti, vízdíjnál magasabb összegben fogadja be ide a szennyvizet, majd tisztítás után továbbítja a Sióba.

A DRV Rt. által tisztított szennyvíz a Sión déli irányba folyik, majd Balatonszabadi teljes hosszában a községen átfolyik. Elérve Adándra a Balaton Vízgyűjtőterületén kívülre jut a Sió és ezen a helyen, a Sió mellett, Nagyberény, Som, Ságvár, Adánd, Balatonszabadi, Siójút minden szennyvize tisztítható lenne egy kisebb méretű tisztítóművel. Ez utóbbi esetben a felsorolt községek szennyvizének legfeljebb 5-10 km-t kellene a csatornában haladni.

Nyikos Lajos és Májer József szakmai bírálóbizottsági tagok Balatonszabadi és Siójút szennyvize siófoki befogadásának javaslása után Nagyberény, Som, Ságvár, Adánd, lakosai töprenghetnek azon, hogy mikor lesz csatornahálózatuk, illetve ennek hiánya miatt meddig kapnak építési engedélyt, míg Balatonszabadi és Siójút lakosai töprenghetnek azon, hogy miért kell nekik kétszer akkor díjat fizetni, mint Kaposváron az ugyanolyan szolgáltatásért.

Később, 2002. február 7-én olvastam róluk az újságban azt, hogy Májer József újságon keresztül szeretne volna megkérdezni Nyikos Lajostól azt, hogy *„a Balaton-törvény megszületése, illetve a vörsi kormánydöntés után a gyakorlatban hol tart a balatoni régió szennyvízcsatornázás? Milyen fejlesztésekbe, beruházásokba kezdtek?”*

Cégkivonat alapján pedig megtudtam azt, hogy a Cg. 14-09-001294 cégszámon nyilvántartott Kristály Kft-t hatan alapították, közöttük ügyvezetőként Májer József és Nyikos Lajos, majd Májer József a cégtől 1995-ben távozott.

Később azt is megtudtam, hogy a Májer József üzemigazgató által vezetett DRV Rt. Dél-balatoni Üzemigazgatóság működéséhez szükséges anyagokat a Kristály Kft-től szerzik be.

Nyikos Lajosról megtudtam, hogy 2003. január 6-a óta a Siófoki Önkormányzat Városfejlesztési és Környezetvédelmi Bizottság

kültagja. Ezt követően pedig elnyerte a Balaton körüli kerékpárút és Vitorlás u. tervezésére Siófoki Önkormányzat által kiírt pályázatot az általa vezetett Kristály Kft.

Elmúlt héten pedig a Siófok Kele u. 2. sz. alatti bírósági épület melletti táblán olvastam, hogy a Kele u-i útépitést is a Kristály Kft tervezte.

Nem tudom, hogy ki hogy van vele, de ezek után azt mondom, hogy akkor már jobb, hogy Budapestről jött az új vezérigazgató. Persze nem lehet kizárni azt, hogy ő nem focizik, hanem teniszezik, és ami Tóth Istvánnál csapattársat jelent, az az új vezérigazgató számára a teniszpartnert. (Egyébként kezdem érteni azt, hogy Churchill miért lett a XX. század egyik legnagyobb politikusa. Abból, hogy amikor kérdezték tőle azt, hogy mi szerinte a hosszú élet titka, a válasza az volt: **„Semmi sport, hanem naponta egy szivar és egy üveg Whisky”**)

Sajátosnak mondható Siófok Polgármesterének fogalmazása akkor, amikor az újságikkben azt közli a DRV Rt-vel kapcsolatosan, hogy

„Emellett az SZDSZ erőteljes privatizációs hajlamai sem nyugtatnak meg bennünket.”

Mit mondjak, engemet sem nyugtat meg, mint ahogy folyamatosan nyugtalankodok bármelyik szolgáltató cégnek privatizációja esetén. Tekintet nélkül arra, hogy a cég állami, vagy önkormányzati tulajdonú. Ugyanis a privatizáció szolgáltató cég esetén azt jelenti, hogy az államilag kikényszeríthető önköltségszámításon alapuló díjmeghatározás helyett a privatizációt követően a kereslet-kínálat határozza meg a díjmegállapítást a szolgáltató cégnél. És mint ahogy jól tudjuk azt, hogy a sivatag közepén szomjazó vándornak többet ér a víz az aranyból, a privatizációt követően a szolgáltatásért követelhető díj felső határa a csillagos ég. Nem segít ezen lényegesen sem a versenyhivatali eljárás, sem más.

Ezért elleneztem a Siófoki Önkormányzat tulajdonban lévő hulladékkezelést végző Zöldfok Rt. 44,8 %-nyi részvényeinek eladását a januári iratom XIV. fejezetében írtak szerint. Siófok Polgármesterének szándékával szemben. Tehát álláspontom e kérdésben egyértelmű.

Csak azt nem tudom, hogy mi készíti Siófok Polgármesterét arra, hogy álláspontját évről évre változtassa. Hol saját maga szorgalmazza legjobban a szolgáltató cég privatizációját, hol még a privatizációs hajlamot is szóvá teszi egy másik szolgáltató privatizációja során. Valamint azért, mert pártot emleget ezzel kapcsolatosan, nem ártana közölnie azt, hogy melyik párt vallja azt, amit ő képvisel a leírtak szerint. Szerintem egyik sem. Szerintem a pártok álláspontját a privatizáció kérdésében figyelmen kívül hagyja. Szerintem a saját útját járva akár egymással szemben álló nézeteket vall, ki tudja milyen okból. A következőkben nézzük meg azt, hogy a Zöldfok Rt-nek Siófok Polgármestere által szorgalmazott privatizációja mögött mi húzódik eddig ismereteink alapján.

=====

III.

Borul a kuka

címmel a Heti Világgazdaság 2006. március 25-i számának 133. oldalától kezdődően olvasható cikknek alcíme a következőket tartalmazza:

„ Bezár a hulladékgyűjtési Aranybánya? Uniós kérésre valamennyi hulladékgyűjtési és szennyvíz projektet ellenőriznie kell a környezetvédelmi tárcának. A gyanú szerint ugyanis az önkormányzati cégekben történt részesedésvásárlással a közbeszerzési törvényt megkerülve juthattak üzemeltetési joghoz magánbefektetők.”

Szerintem a cikk írója mindazon tények ismeretében is tette ezt a megállapítást, melyek alapján az Interneten olvasható januári iratom XIV. fejezetében a közbeszerzési törvényt megkerülő eljárásról a következők szerint számoltam be:

„XIV. **A „Zöldfok Rt. 44,8 %-os üzletrésének értékesítése”**
újságcíméből következtethető, **Siófok Város Képviselőtestülete által hozott 44/2005. (III.26) számú képviselőtestületi határozat** alapján megállapítható törvénysértésekre nyomban reagáltam azt követően, hogy ez az ügylet tudomásomra jutott.

Somogy Megyei Közigazgatási Hivatal Vezetőjének éppúgy jeleztem a törvénysértéseket, mint a Közbeszerzések Tanácsa Elnökének. Azért, mert a képviselőtestületi határozat és ennek mellékleteit tartalmazó iratok alapján nem lehetett kétségem aziránt, hogy a **Közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. tv. szerint szabályozott eljárási szabályokra hivatkozva, de azokat számos esetben megsértve, határozatok az ügylettel kapcsolatosan.**

Kár volt hinni nektek a törvényben meghatározott alapvető jogszerűségi előírások indokoltságára vonatkozóan ez esetben. Ugyanis 2005. július 26-i T/6-38-2310-2/2005. számú iratában a **Közbeszerzések Tanácsa Elnöke** az ezzel kapcsolatosan hozzá intézett iratomra a következőket válaszolta:

„A 2005. július 8. napján kézhez vett, **„Siófok Város Önkormányzata által a „Zöldfok Rt 44,8 %-os üzletrésének értékesítése” tárgyában írott levelével kapcsolatosan a következőkről tájékoztatom:**

A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban Kbt.) 2. § 1. bekezdése alapján a Kbt. szabályait abban az esetben kell alkalmazni, ha az ajánlatkérőként meghatározott szervezetek megadott tárgyú és értékű beszerzések megvalósítása érdekében visszterhes szerződést kötnek. A Kbt. tehát az ajánlatkérők azon eljárásait szabályozza, amelyek során e szervezetek a törvény tárgyi hatálya alá tartozó árut, szolgáltatást, építési beruházást kívánnak megvásárolni, megrendelni.

A levelében előadottak alapján az Ön által vitatott eljárás Siófok Város Önkormányzata tulajdonában álló gazdasági társaság, a Zöldfok Rt. meghatározott, 44,8 %-os tulajdoni részesedésének értékesítésére irányult. A jegyzőkönyv szerint a Képviselő-testület a 44/2005. (III.26.) számú határozatában döntött az eljárás nyerteséről és felhatalmazta a Polgármesteri Hivatalt arra, hogy a nyertes AVE Magyarország Kft-vel folytasson tárgyalásokat a szerződéses feltételek részleteinek kidolgozására, az ajánlatban megajánlott 775 millió forintos vételáron, az ajánlati fizetési feltételekkel.

A levelében leírtak alapján tehát a pályázat során önkormányzati tulajdon értékesítése és nem közpénzből történő megrendelés valósult meg.

Tájékoztatom, hogy a Kbt. hatálya a fentebb idézett 2. §-ra tekintettel a beszerzésekre terjed ki, így a **kérelmében kifogásolt ügylet – egy önkormányzati tulajdonú gazdasági társaság tulajdonjogának értékesítése – álláspontom szerint nem tartozik a Kbt. hatálya alá.**

Jóllehet a levelében előadottak és a csatolt jegyzőkönyvek alapján az értékesítési eljárás során felmerültek közbeszerzési fogalmak, így például az eljárásban az értékelés során az Önkormányzat Közbeszerzési Bíráló Bizottsága működött közre, továbbá az elbírálás szempontja az összességében legelőnyösebb ajánlat volt, azonban a Kbt. bizonyos rendelkezéseinek hivatkozása egy eljárásban még önmagában nem minősíti közbeszerzésnek az adott ügyletet. A Kbt. Ugyanis nem tiltja, hogy közbeszerzési bírálóbizottság járjon el olyan eljárásokban, amelyek nem tartoznak a törvény hatálya alá, de a közbeszerzési bírálóbizottság közreműködése okán az adott eljárás nem minősül közbeszerzési eljárásnak.

Annak megítélését illetően, hogy az önkormányzat az értékesítési eljárás során egyébként jogszerűen járt-e el, nem álló módomban állást foglalni.

Világos tartalmú a közlés. Úgy járt el a Siófoki Önkormányzat Közbeszerzési Bíráló Bizottsága az eljárásban, illetve úgy járt el Siófok Város Képviselőtestülete a közbeszerzésekre vonatkozó előírásokra hivatkozva folyamatosan, hogy megállapítani a Közbeszerzésekről szóló törvény rendelkezései alapján azt, hogy törvényes volt-e eljárásotok, vagy törvénytelen, nem lehet. Mármost **a Közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény alkalmazhatóságának kizárása okából nem lehet.**

Nincs más hátra, mint az, hogy **a Közbeszerzések Tanácsa Elnökének címzett, 2005. július 6-án írt kérelmemet az alábbiakban megismételem** azért, hogy a Közbeszerzések Tanácsától függetlenül lehessen megállapítani azt, hogy véleményed, vagy mások véleménye szerint törvénytelen történt-e, vagy sem:

=====

„Siófok Város Képviselőtestülete 2005. március 26-án rendkívüli ülést tartott, és az erről felvett, ide mellékelte jegyzőkönyv 4.

„ Zöldfok Rt. 44,8 %-os üzletrészenek értékesítése” címszó után, Dr. Balázs Árpád polgármester előadásában olvashatók ezzel kapcsolatosan a következők:

„Tájékoztatja a képviselőtestületet, hogy a korábbi döntés értelmében a Zöldfok Rt. 44,8 %-os üzletrészenek meghirdetett értékesítési eljárása során a zártkörű értékesítés szerint 3 szakcéget hívtunk meg, a 2005. március 16-i határidőig viszont csak 2 cég nyújtott be ajánlatot, az AVE Magyarország Kft (1062 Budapest Andrássy u. 64.) és az A. S. A. Magyarország KFT (2360 Gyál Kőrösi u. 53.)

Az ajánlatok bontása 2005. március 13-án megtörtént, melynek során a szakvélemény és az egyéni értékelés alapján az Önkormányzat Közbeszerzési Bíráló Bizottsága pontozta a pályázatokat, de a tartalmi követelmények b./ pontjának értékelése során megállapította, hogy az A.S.A. Kft. olyan végső módosítási javaslatot tett tervezetében, mely egyrészt az önkormányzat részére nem elfogadható, másrészt nem felel meg az önkormányzat szerződéskötési szándékának, amelyet előzetesen kinyilvánított.

Tájékoztatást nyújt az értékesítés céljáról, a fejlődés lehetőségeiről, valamint határozottan kinyilvánítja, hogy az önkormányzat mindenképpen a pályázati kiírásnak megfelelően meg kívánja tartani többségi tulajdoni részét, valamint az Rt. további irányításának jogát is, de erre vonatkozóan természetesen az adásvételi szerződés konkrétumokat fog tartalmazni.

Javasolja a képviselőtestületnek, hogy fogadja el a bírálóbizottság döntését, de javasolja azt is, hogy a képviselőtestület állapítsa meg az A.S.A Magyarország Kft. kizárását a pályázatból, mivel a szerződéskötési szándéktól eltérő tartalmú pályázatot adott be, mely pályamunkáját érvénytelenné teszi.”

I.

A polgármesteri tájékoztatóban megjelölt **„üzletrész”** értékesítési szándéka a Zöldfok Rt.-nek nem lehetséges azért, mivel a részvénytársaságnál senkinek, de különösen a részvénytársaságnak nincs üzletrésze.

Az üzletrész fogalmát jelenleg kizárólag az 1997. évi CXIV. tv. II. részében található, **Korlátolt Felelősségű Társaságokra vonatkozó XI. fejezetben** olvasható 133. § 1. bek-e adja:

„A társaság bejegyzését követően a tagok jogait és a társaság vagyonából őket megillető hányadot az üzletrész testesíti meg.

Azonos mértékű üzletrészhez azonos tagsági jogok fűződnek. A társasági szerződés azonban egyes üzletrészeket a többiekétől eltérő tagsági jogokkal ruházhat fel.”

Ebből következően tehát kizárólag a Korlátolt Felelősségű Társaságnál lévő egyes tagok esetében van értelme üzletrészről, vagy annak értékesítéséről beszélni, míg a részvénytársaságnál ez egy nem létező, így nem is értékesíthető vagyon vagy fogalom.

Természetesen gondolhatnánk pusztán elszólásra is a Polgármester Úr részéről akkor, ha csupán a már idézett, képviselőtestületi jegyzőkönyvben fordulna elő a „Zöldfok Rt. 44,8 %-os üzletrészenek” szóhasználat, de a jegyzőkönyvben már korábban – 1. oldal közepe – is előfordul:

„ Zöldfok Rt. 44,8 %-os üzletrészenek értékesítése” szavakkal, majd a jegyzőkönyv 5. oldalának 2. bekezdésében ugyancsak a polgármester nyilatkozta azt, hogy

„...üzletrészről van szó, ÁFA nem terheli.”, illetve később a képviselőtestületi határozat is e szavakat használja: **44/2005. (III.26.) sz. képviselőtestületi határozat**

Siófok Város Képviselőtestülete megtárgyalta a Zöldfok Rt. 44,8 %-os üzletrészenek értékesítése tárgyában készült előterjesztést.

1./ A képviselőtestület a Zöldfok Rt. 44,8 %-os üzletrészenek értékesítésére beadott pályázatok értékelése során az AVE Magyarország Kft. ajánlatát tartja az összességében legelőnyösebb ajánlatnak.”

Amennyiben mindezeket, azaz a jegyzőkönyv szerinti képviselőtestületi ülésre készített polgármesteri előterjesztés első oldalán olvasható **„ ZÖLDFOK Rt. 44,8 %-os üzletrészenek értékesítése”** tárgymegjelölést, valamint ezen iratnak második oldalán olvasható

„A Képviselő-testület 12/2004. (IX.30.) sz. határozatában döntött a ZÖLDFOK Rt. 44,8 %-os üzletrészenek értékesítéséről” tájékoztatást, illetve

„A Képviselőtestület a ZÖLDFOK Rt. 44,8 %-os üzletrészenek értékesítésére beadott pályázatok értékelése során ...” kezdetű határozati javaslatot értelmezzük,

megállapítható, hogy nem elírás, hanem

TÖRVÉNYTELEN ELJÁRÁS TÖRTÉNT A SIÓFOKI KÉPVISELŐTESTÜLETNEK 12/2004. (IX.30.) és 44/2005. (III.26.) számú HATÁROZATAINAK ALAPJÁN LEFOLYTATOTT

2005. május 12-én tartott szintén rendkívüli képviselőtestületi ülésről felvett jegyzőkönyvben **olvasható az előterjesztésnél először helyesen** az, ami részvénytársaságnál lévő vagyoni értékek eladása esetén törvény szerint lehetséges:

„Zöldfok Rt. részvénytársaságának értékesítéséről szóló szerződéstervezetek jóváhagyása.”

közlés, majd az ezt követő oldalon megjelölt **72/2005. (V.12.) számú képviselőtestületi határozatban** pedig összekeverik a két fogalmat:

„Siófok Város Képviselőtestülete megtárgyalta a Zöldfok Rt. kisebbségi üzletrészenek értékesítése tárgyában készült szerződés-tervezeteket.

A képviselőtestület a beterjesztett Részvény adás-vételi szerződés-t mellékleteivel együtt változtatás nélkül elfogadja.”

=====

II.

További, törvénytelen közbeszerzési eljárás megállapíthatóságát eredményező problémákhoz vezet a március 24-i képviselőtestületi ülésre készült polgármesteri előterjesztés 2. oldalán olvasható

„Az Önkormányzat West LB Hungária Bank Rt., mint szakértő cég bevonásával az értékesítésre meghívások pályázatot irt ki.

A zártkörű értékesítésre 3 szakcéget hívtunk meg,” illetve

Az ülésről felvett jegyzőkönyv 4. oldalán olvasható, **Polgármester** által közölt

„Tájékoztatja a képviselőtestületet, hogy a korábbi döntés értelmében a Zöldfok Rt. 44,8 %-os üzletrészenek meghirdetett értékesítési eljárása során zártkörű értékesítés szerint 3 szakcéget hívtunk meg,” szövegrészekbe foglaltak.

Kisebbik probléma az, hogy a Polgármester úgy használja a pályázati kiírás során a **„zártkörű”** megjelölést a közbeszerzési eljárás milyenségére vonatkozóan, mintha a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. tv-ben ilyen fajtája a közbeszerzési eljárásnak ismert lenne.

A törvény 41. § 1. bek-e szerint ***„A közbeszerzési eljárás nyílt, meghívásos, vagy tárgyalásos eljárás lehet.”***, így megállapítható, hogy **„zártkörű” közbeszerzési eljárás a törvényben nem létezik.** Olyannyira nem létezik, hogy sem a törvényben, sem a törvényre vonatkozó miniszteri indokolásban az a szó, hogy **„zártkörű”** egyetlen egyszer sem fordul elő.

Fogjuk fel úgy ezt jóindulattal, hogy a Polgármester a „**zártkörű**” megjelölésével arra kívánt utalni, hogy nem nyílt közbeszerzési eljárásról volt szó jelen esetben.

A „**meghívásos**” megjelölése ellenben a fenti közbeszerzési eljárásnak helyesnek mondható, hiszen a tárgyalásos eljáráshoz **szükséges egyetlen feltétel teljesedésére sem utalnak az iratok.** És a nagyobb baj a meghívásos eljárás törvényi előírásainak megszegésével van jelen esetben.

Ugyanis a meghívásos eljárás különös szabályait a **2003. évi CXXIX. tv. 123. §** szabályozza:

1. bek: **„Az ajánlatkérő meghatározhatja az ajánlattevők keretszámát azzal, hogy a részvételre jelentkezők közül legfeljebb a keretszám felső határáig terjedő számú alkalmas, egyben érvényes jelentkezést benyújtó jelentkezőknek küld majd ajánlattételi felhívást.”**

2. bek: **„A keretszámnak legalább öt ajánlattevőt kell magában foglalnia. A keretszámnak a közbeszerzés tárgyához kell igazodnia, és minden körülmény között biztosítania kell a valódi versenyt.”**

3. bek: **„Ha az ajánlatkérő keretszámot határoz meg, azt a részvételi felhívásban kell megadnia.”**

4. bek: **„Ha az ajánlatkérő keretszámot határoz meg, a részvételi felhívásban meg kell adnia az alkalmas jelentkezők közötti rangsorolás módját is arra az esetre, ha a keretszám felső határát meghaladja az alkalmas jelentkezők száma. A rangsorolást a jelentkező szerződés teljesítéséhez szükséges műszaki, illetőleg szakmai alkalmasságának igazolása körében lehet meghatározni.”**

5. bek: **„Az ajánlatkérő a meghatározott ajánlattevői keretszámnak megfelelően – a pénzügyi és gazdasági, valamint műszaki, illetőleg szakmai alkalmasság alapján – kiválasztott jelentkezőket egyidejűleg, közvetlenül, írásban hívja fel ajánlattételre, amennyiben ezt az alkalmasnak minősített keletkezők száma lehetővé teszi. Ha az ajánlatkérő nem határozott meg keretszámot, AZ ÖSSZES ALKALMAS JELENTKEZŐT KÖTELES AJÁNLTATÉTELRE FELHÍVNI. Az ajánlattételre felhívott jelentkezők közösen nem tehetnek ajánlatot.”**

Egyéb szabályozás nem olvasható a meghívásos eljárásnál, így megállapítható, hogy amennyiben keretszámot határozott meg az ajánlatkérő, úgy **azért volt törvénytelen az eljárás**, mert a **keretszám nem érte el az öt db. ajánlattevőt**, míg az esetben amennyiben keretszám meghatározása nélkül folyt a közbeszerzési eljárás, **azért volt törvénytelen az eljárás**, mert az

ÖSSZES ALKALMAS JELENTKEZŐT KÖTELES LETT VOLNA AZ AJÁNLATKÉRŐ AJÁNLTATÉTELRE FELHÍVNI és nemcsak a

Polgármester szerinti 3 szakcéget.

A törvényhely idézett – 2. bek. – **„minden körülmény között biztosítania kell a VALÓDI versenyt”** szövegrészből következik az, hogy a törvényalkotó ismeri a valódi verseny – álverseny előfordulási lehetőségét is a közbeszerzési eljárások során.

A leírtak alapján jelen közbeszerzési eljárásban nem kétséges, hogy nem valódi versenyt biztosított az ajánlatkérő.

=====

III.

Polgármesternek szándéka 2005. március 26-i képviselőtestületi rendkívüli ülésen arra is irányult, hogy

„javasolja a képviselőtestületnek, hogy fogadja el a bíráló bizottság döntését, de javasolja azt is, hogy a képviselőtestület állapítsa meg az A.S.A. Magyarország Kft. kizárását a pályázatból, mivel a szerződéskötési szándéktól eltérő tartalmú pályázatot adott be, mely pályamunkáját érvénytelenné teszi.”

Később ezen a képviselőtestületi ülésen előbbre is helyezi ezen javaslatára vonatkozó szavazást az érvényes ajánlattal kapcsolatra vonatkozó szavazáshoz képest a következők szerint:

„A polgármester szavazásra teszi fel először a módosító indítványt, mely szerint érvénytelen pályázatra tekintettel zárja ki a képviselőtestület a pályázatból az A.S.A. Magyarország Kft-t.

A képviselőtestület egyhangú (14) igen szavazással dönt a pályázó kizárásáról.”

Ezáltal a Képviselőtestület nem mást tett, mint azt, hogy a pályázó két gazdasági társaság közül az egyiket kizárta a pályázatból, majd eldöntötte azt, hogy a maradó egyetlen pályázó ajánlatát tartja a legelőnyösebb ajánlatnak. És mindezt úgy, hogy az ezen szavazások alapján kihirdetett képviselőtestületi határozatban már a sorrendet felcserélte. A következők szerint:

„44/2005. (III.26.) sz. képviselőtestületi határozat

Siófok Város Képviselőtestülete megtárgyalta a Zöldfok Rt. 44,8 %-os üzletrésének értékesítése tárgyában készült előterjesztést.

1./A képviselőtestület a Zöldfok Rt. 44,8 %-os üzletrésének értékesítésére beadott pályázatok értékelése során az AVE Magyarország Kft. ajánlatát tartja az összességében legelőnyösebb ajánlatnak.

2./ A képviselőtestület az A.S.A. Magyarország Kft-t pályázatát érvénytelennek nyilvánítja, mivel a szerződéskötési szándéktól eltérő tartalmú pályázatot nyújtott be.”

Jól látható ebből, hogy a 2. pontban hozta meg határozatát abban a kérdésben, amit a Polgármester kérésére a Képviselőtestület először szavazott meg. Talán észlelték a határozat szerkesztésekor már azt, hogy a törvénytelenségén túl immár nyilvánvalóan tisztességtelen is eljárásuk akkor, amikor előbb a két pályázó közül az egyiket kizárják, majd a másiktól képviselőtestületű határozattal megállapítják, hogy

„...az AVE Magyarország Kft ajánlatát tartja összességében legelőnyösebb ajánlatnak.”

A tisztesség kérdésében célját a Képviselőtestület a sorrend felcserélésével sem érte el. Ugyanolyan tisztességtelen a törvénytelenségén túl eljárása, mintha hagyta volna a szavazás sorrendjében a határozat megszövegezését.

A törvénytelenység körében első ránézésre is feltűnik az, hogy a fenti idézetek szerint Polgármester az A.S.A. Magyarország Kft kizárását indítványozta megszavazni, majd miután egyhangúlag megszavazták e cégnek – pályázónak - a kizárását, a fentiekben olvasható képviselőtestületi határozat szerint a pályázatot érvénytelenítették.

„...A.S.A. Magyarország Kft pályázatát érvénytelennek nyilvánítja,”

Hol pályázóról és kizárásról, hol pályázatról és érvénytelenségről szavaznak és hoznak határozatot úgy, mintha a kétszer két fogalom ugyanaz lenne. Mintha törvényi szabályozás nem lenne.

Pedig törvényi szabályozás ezekben a kérdésekben is van.

Az ajánlatok elbírálása alcím alatt a közbeszerzésekről szóló **2003. CXXIX. tv. 87. és 88. § 1-3** bekezdése határozza meg azokat az eseteket, amikor az ajánlatot érvénytelennek lehet tekinteni, vagy az ajánlatkérőt ki lehet zárni:

87. § 1. bek: „Ha az ajánlatnak a bírálati részszerzőpontok szerinti valamelyik tartalmi

eleme lehetetlennek vagy túlzottan magas vagy alacsony mértékűnek, illetve kirívóan aránytalannak értékelt kötelezettségvállalást tartalmaz, az ajánlatkérő az érintett ajánlati elemekre vonatkozó adatokat, valamint indokolást köteles írásban kérni. Az ajánlatkérőnek erről a kérésről a többi ajánlattevőt egyidejűleg, írásban értesítenie kell.”

2.bek: „Az ajánlatkérő az indokolás és a rendelkezésére álló iratok alapján köteles meggyőződni az ajánlati elemek valós helyzetéről, teljesíthetőségéről.”

3.bek. **„Az ajánlatkérő érvénytelennek nyilvánítja az ajánlatot, ha nem tartja elfogadhatónak az indokolást.”**

88.§ 1. bek: „Az ajánlat érvénytelen, ha
a./az ajánlati felhívásban meghatározott ajánlattételi határidő lejártá után nyújtották be
b./ az ajánlattevő a biztosítékot nem vagy nem az előírtaknak megfelelően bocsátotta rendelkezésre,
c./ az ajánlattevő, illetőleg alvállalkozója nem felel meg az összeférhetlenségi követelményeknek,
d./ az ajánlattevőt, illetőleg alvállalkozóját az eljárásból kizárták,

e./ az ajánlattevő, illetőleg a közbeszerzés értékének tíz százalékát meghaladóan igénybe vett alvállalkozója nem felel meg a szerződés teljesítéséhez szükséges alkalmassági követelményeknek,
f./ egyéb módon nem felel meg az ajánlati felhívásban és a dokumentációban, valamint a jogszabályokban meghatározott feltételeknek,
g./ kirívóan alacsony ellenszolgáltatást tartalmaz,
h./ lehetetlen vagy túlzottan magas vagy alacsony mértékű, illetőleg kirívóan aránytalan kötelezettségvállalást tartalmaz”

2.bek: **„Az ajánlatkérőnek ki kell zárnia az eljárásból azt az ajánlattevőt, aki**

a./ a kizáró okok ellenére nyújtott be ajánlatot,
b./ részéről a kizáró ok az eljárás során következett be.

3.bek: **„Az ajánlatkérő kizárhatja az eljárásból azt az ajánlattevőt, aki**

a./ számára nem kell nemzeti elbánást nyújtani, illetőleg,
b./ ajánlatában olyan származású árut ajánl, amely számára nem kell nemzeti elbánást nyújtani”

5.bek: **„Ha az AJÁNLAT ÉRVÉNYTELEN AZ AJÁNLATKÉRŐNEK NEM KELL A BÍRÁLATI SZEMPONT SZERINT AZ AJÁNLATOT ÉRTÉKELNIE.”**

Az utóbbi törvényhelynél olvasható a Polgármesteri indítványnak valódi szándéka. **El kívánta mindenképpen érni azt, hogy az A.S.A. Magyarország Kft ajánlatát ne kelljen értékelni a másik mellett.**

Ezért volt az, hogy előbb a pályázó kizárását egyhangúan szavazták meg, majd az egyhangú szavazás eredményét figyelmen kívül hagyva nem zárták ki a pályázót, hanem a pályázatát érvénytelenítették. Utóbbinak szavazásra bocsátása nélkül.

Ezért volt az, hogy sem a Polgármester, sem a Képviselőtestületi határozat sehol meg sem említi azt, hogy a most idézett

törvényhelyek melyike alapján kéri, illetve szavazza meg a kizárást, vagy érvénytelenítést. Már csak azért sem, mivel a törvényhelynek egyetlen pontja sem teszi lehetővé azt, hogy akár a pályázó kizárását, akár a pályázat érvénytelenítését határozzák el, a Polgármester vagy a Képviselőtestület.

A közbeszerzési eljárásnak **NYILVÁNVALÓ TÖRVÉNYSÉRTÉSEINEK SZÁMA ily módon kétségtelenül bővült.**

=====

IV.

Ajánlatkérő a pályázat kiírásakor meghatározta a bírálati szempontokat az alábbiak szerint:

- 1./ Magyarországi referenciák, tapasztalatok**
- 2./ Szerződés - tervezetekre tett javaslatok**
- 3./ A szolgáltatási színvonal emelésére tett javaslatok**
- 4./ Hatékonyság javítására vonatkozó konkrét javaslatok**
- 5./ Szinergiák a pályázó magyarországi tevékenységéről**
- 6./ Nemzetközi tapasztalatok, technológiai adottság és pénzügyi helyzetből származó üzleti lehetőségek**
- 7./ Zöldfok jövőjére vonatkozó elképzelések**
- 8./ Támogatási vállalások**

Ajánlatkérő az ajánlatok összefoglalásával és véleményezésével megbízta a **WestLB. Hungaria Bank Rt.-t.** Azt a céget, melynek cégjegyzék szerinti tevékenységi körei a következők:

*„Egyéb monetáris közvetítés - Főtevékenység -
Pénzügyi Lízing
Máshova nem sorolt egyéb pénzügyi közvetítés,
Értékpapír -ügynöki tevékenység alapkezelés
Máshova nem sorolt egyéb pénzügyi kiegészítő tevékenység
Üzletviteli tanácsadás
Máshova nem sorolt, egyéb gazdasági szolgáltatás”*

Jól látható ennek alapján az, hogy a bírálati szempontok között felsorolt, szemét szállítással és ártalmatlanítással kapcsolatos **„A szolgáltatási színvonal emelésére tett javaslatok”, „Hatékonyság javítására vonatkozó konkrét javaslatok”** közelében sincs egyetlen tevékenységi köre sem az említett banknak.

És szerintem az is jól látható, hogy az ajánlatkérő már a bank megkeresésekor tudta azt, hogy csak egy látszat véleményezésére van szüksége. Arra, hogy az említett szolgáltatáshoz nyilvánvalóan nem értő cég – egyébként jónevű cég – írjon valamit annak a célnak eléréseért, amit az ajánlatkérő kitűzött.

A bank véleményezését követte az ajánlatkérő **Közbeszerzési Bíráló Bizottságának értékelése** a pályázatok tartalmi követelményeire vonatkozóan pontozásos módszerrel egy olyan lapon, melyre egy személy szerint meg nem határozható személy kézírással különböző számokat jelölt be, majd a lap alján 9 olvashatatlan aláírás olvasható. Köztük annak a Polgármesternek kézjegye is, aki javasolta a Képviselőtestületi ülésen az értékelés elfogadását.

Egyéb értékelés, vagy indokolása annak, hogy miért éppen olyan számot írtak pontként a papírlapra, mint amit írtak, nem történt.

Rátérve bírálati szempontok szerinti értékelésre, a bank iratában a **„Magyarországi referenciák, tapasztalatok”** bírálati szempont értékelésénél olvasható az AVE Magyarország Kft-re vonatkozóan, hogy

„Kezelt hulladékra vonatkozóan nincs adat.”

Nem azt írták, hogy az adat közlésére határidőt kért az AVE Magyarország Kft, vagy egyéb körülmény akadályozta az adat közlésében, hanem azt írták, hogy **„Kezelt hulladékra vonatkozóan nincs adat”**

Ami nem mást jelent, mint azt, hogy **Magyarországon a szemétszállításra, vagy ártalmatlanításra vonatkozóan semmiféle tapasztalata sincs.** Annak az AVE Magyarország Hulladékgazdálkodási Kft-nek, amelyik az ajánlatkérő Siófoki Önkormányzat szerint az egyetlen érvényes pályázatot adta annak a Zöldfok Rt-nek polgármesteri előterjesztés szerinti **„44,8 %-os üzletrészenek”** megvásárlására, melynek cégkivonata szerint 9/92. szám alatt

Főtevékenységeként: „9002’03 Hulladékgyűjtés és kezelés” van bejegyezve.

Majd folytatta a bankirat az ismertetést akként, hogy **„Lakossági ügyfelek – 1000 efő”** és **„Szolgáltatási terület Tatabánya és környéke, Miskolc és környéke, Kaposvár valamint AKSD Debrecen”** Arról, hogy az így megjelölt 1000 efő lakossági ügyfélnek mit szolgáltat az említett területeken az AVE Magyarország, a bankirat hallgat.

Ennek az ismertetésnek és bírálati szempontnak értékelése során pedig megállapítja, hogy

„mintegy tíz éves magyarországi szakmai tapasztalat, kiterjedt működési terület, megfelelő tapasztalat az önkormányzatokkal való együttműködésben”

Örök rejtély marad számomra az, hogy a fentiekben szó szerint irt ismertetés alapján miből állapította meg a bank azt, hogy **„tíz éves magyarországi szakmai tapasztalat”**-tal rendelkezik az AVE Magyarország Kft. És az, hogy miért nem azt közölte, hogy 15, vagy 20 éves magyarországi tapasztalattal. Hiszen a fentiek alapján az egyik évszám éppen úgy alaptalan, mint a másik.

Ennek a bankirati ismertetésnek és értékelésnek alapján **az**

Önkormányzati Közbeszerzési Bíráló Bizottság ennél a bírálati szempontnál az elérhető maximális pontszámot, „2” pontot irt be kézzel. Maximális értékszámmal értékelte azt a tényt, hogy az AVE Magyarország Hulladékgazdálkodási Kft. Magyarországon nem kezel hulladékot.

Azt a tényt pedig, hogy a másik – Képviselőtestület szerint kizárt, vagy érvénytelen pályázatot leadó – **A.S.A. Kft. 620 ezer tonna hulladékot kezelt évente**, szintén 2 pontra értékeli.

Világosan közölve ily módon azt, hogy **az ajánlatkérőt egyáltalán nem érdekelte az a pályázat elbírálása során, hogy a hulladékkezelésben Magyarországon járatlan, vagy gyakorlott cég vett részt a Hulladékgyűjtés és kezelés főtevékenységű Zöldfok Rt. „üzletrészenek” vásárlása során.**

Bírálati szempontként **„Magyarországi referenciák, tapasztalatok”** megjelöléssel úgy tett az ajánlatkérő, mintha érdekelné az, amit erre válaszolnak, de a fenti adatok alapján megállapítható, hogy ez egyáltalán nem érdekelte. Irt valamit az ajánlatkérő bírálati szempontként úgy, mintha a törvény szerint járna el, de nem volt szándékában így eljárni.

A törvényalkotó az ilyen eljárást jelölte meg nem valós – ál – pályázatnak.

Ahhoz képest, hogy az AVE Magyarország Hulladékgazdálkodási Kft. Magyarországon nem kezel a banki irat szerint hulladékot, nagy bátorságra, - vagy felelőtlenségre – vall az, hogy a **„Hatékonyság javítására vonatkozó konkrét javaslatok”** szempontra ajánlatában a bankirat szerint a következőket közölte:

**„A jelenlegi emberi erőforrások tovább építése, motiválása
Modern kontrolling és számviteli rendszer bevezetése,
Integrált informatikai háttér kiépítése, belső ellenőrzési
rendszer fejlesztése
Korszerű, nem személyre szabott szervezeti rendszer kiderítése”**

Mivel a **Közbeszerzésekről szóló törvény 87. § 2. bek-e** szerinti

„Az ajánlatkérő az indokolás és rendelkezésére álló iratok alapján köteles meggyőződni az ajánlati elemek valós helyzetéről, teljesíthetőségéről”

törvényi kötelezettségének az iratok tanúsága szerint az ajánlatkérő nem tett eleget, indokoltnak láttam, hogy legalább a **nyilvános cégkivonat szerint** vizsgáljam az említett ajánlattevők helyzetét.

Az **AVE Magyarország Hulladékgazdálkodási Kft-nek székhelye** Budapest VI. ker. Andrásy u. 64. szám alatt található, míg **telephelye vagy fióktelepe a cégkivonat szerint Magyarországon 1998. július 28-a óta nincs.**

Ebből következően mindenképpen indokolt vizsgálni ennek a cégnek azt a közlését, hogy lakossági ügyfeleinek száma 1000 efő, illetve szolgáltatási területe Tatabánya és környékén, Miskolc és környékén, Kaposváron, AKSD Debrecenben van. Mert ugye az elképzelhetetlen, hogy a felsorolt területeken élő egymillió ügyfele felé szolgáltatást Budapest VI. ker. Andrássy u. 64. szám alól végez. A probléma így adott. Azt tudjuk már, hogy nem kezel hulladékot Magyarországon saját közlése szerint sem, azt ellenben nem tudjuk, hogy milyen szolgáltatást végez és a cégkivonat szerint nem lehet megállapítani azt, hogy hol végzi a nem ismert fajtájú szolgáltatását az egymillió embernek.

A cégkivonat 11. száma alatt ismertetett tőkeemelései a cégnek kizárólag pénzbeli hozzájárulásokból történtek, nem pénzbeli hozzájárulás egyszer sem fordult elő arra gondolva, hogy a szolgáltatásaihoz szükséges eszközöket vitt volna tőkeemelés során a cégbe. **A cégkivonat szerint nem vitt a pénzen kívül semmit a tőkeemelés során a cégbe. A cégkivonat hirdetményei sem utalnak arra, hogy eszközállománnyal rendelkezne a cég,** míg a Polgármester felhívására kizárt pályázó, - vagy érvénytelen pályázattal pályázó

A.S.A. Környezetvédelem és Hulladékgazdálkodás Magyarország Kft. cégkivonatában az látható, hogy 2000-ben 123 millió forint pénzbeli hozzájárulással és 824 millió forint nem pénzbeli hozzájárulással tőkeemelést hajtottak végre a cégnél, és a cégkivonat hirdetményénél olvashatók e cég mérlegkivonata is 2003. december 31-i időpontra. Eszerint

A tárgyi eszközök értéke 876 millió Ft, forgóeszközök 207 millió Ft, és ezek az adatok arra utalnak, hogy az ajánlatkérő szándékai szerint kizárt – vagy érvénytelen pályázattal pályázó – cég Magyarországon működik, tevékenykedik.

Így vált világossá a Polgármesternek 2005 március 26-i képviselőtestületi ülésen tapasztalt azon igyekezetének értelme, hogy a Képviselőtestület először az A.S.A Kft-t zárja ki a pályázatból érvénytelen pályázatra tekintettel, majd utána a maradó egyetlen pályázóról állapítsák meg, hogy a legelőnyösebb ajánlatot tette.

=====

Nem kétséges előttem a leírtak alapján az, hogy a Polgármester jól tudta azt, hogy ha nem tudja elérni a törvényben megjelölt okok figyelmen kívül hagyásával azt, hogy az A.S.A. Kft.-t kizárják a pályázatból és így a törvény 88. § 5. bek-e szerint nem kell a kizárt cégnek ajánlatát értékelni, akkor a józan ész és a közbeszerzési törvénynek szabályai szerint esélye sincs a rendelkezésre álló adatok alapján annak, hogy az AVE Kft-vel kössenek a pályázat alapján szerződést az ASA Kft-vel szemben.

A két cég megmértetését és összehasonlítását a pályázat szempontjából kívánta a Polgármester elkerülni, ezért volt szüksége szerintem az A.S.A Kft-nek képviselőtestületi törvénytelen kizárására szerintem.

=====

V.

Rátérve az A.S.A. Magyarország Kft kizárásának előzményére, ezzel kapcsolatosan a 2005. március havi képviselőtestületi ülés előterjesztését tartalmazó 2005. március 24-i polgármesteri irat a következőket tartalmazza:

„A Bíráló Bizottság a tartalmi követelmények b. pontjának értékelése során megállapította, hogy az A.S. A. Magyarország Kft. ajánlatában a szerződések végleges tervezetbe tett végső módosítási javaslatok Siófok Város Önkormányzata részére nem fogadhatók el. A feltételes fizetés, az eladó garancia vállalása az ISPA program elmaradása esetére olyan feltételeket szab az Önkormányzat részére, amelyekre nincs befolyása, ezért elfogadhatatlan.”

Ebből jól látható, hogy az **előterjesztés sem kizárást, sem érvénytelen pályázatot nem említ az A.S.A. Kft esetében** és az ekkor irt határozati javaslat sem utal ezzel kapcsolatos polgármesteri szándéokra.

Nem tudni azt, hogy mi történt az ezt követő két nap alatt, de két nap múlva – március 26-án – tartott képviselőtestületi ülésen ellenben a Polgármesteri tájékoztatás az általa irt előterjesztéshez képest változott:

„Javasolja a képviselőtestületnek, hogy fogadja el a bíráló bizottság döntését, de javasolja azt is, hogy a képviselőtestület állapítsa meg az A.S.A. Magyarország Kft. kizárását a pályázatból, mivel a szerződéskötési szándéktól eltérő tartalmú pályázatot adott be, mely pályamunkáját érvénytelenné teszi.” majd később

„A polgármester szavazásra teszi fel először a módosító indítványt, mely szerint érvénytelen pályázatra tekintettel zárja ki a képviselőtestület a pályázatból az A.S.A. Magyarország Kft-t.”

A Közbeszerzésekről szóló **2003. évi CXXIX. tv. 57. §-ban** szabályozza a bírálati szempontokat és az itt irt felsorolásban irt szempontok, részszempontok, alszempontok meghatározása közelében sincs olyan lehetőség megjelölve, hogy az ajánlatkérő által szerkesztett szerződéstervezethez ajánlattevő által elgondolt módosítási javaslatok milyensége vagy száma határozza meg az ajánlatnak elfogadhatóságát.

Tisztelt Elnök Úr!

Ezt már alulmúltni, véleményem szerint nem lehet. Legfeljebb az alábbiak szerint.

Ugyanis az újólág idézett polgármesteri előterjesztési és képviselőtestületi ülésen elhangzott szöveg szerint **azért indítványozta a Polgármester az A.S.A Magyarország Kft kizárását - pályázata érvénytelenítését, - mivel a 14 ponttal is elbírálnak „b” pont alatt megfogalmazott bírálati szempontra a cég oda illően válaszolt.**

E bírálati szempont tehát az volt, hogy

„Szerződések végleges tervezetében tett végső módosítási javaslatok”

majd miután az A.S.A. Magyarország Kft az előterjesztés szerint erre úgy válaszolt, hogy

„feltételes fizetés, az eladó garancia vállalása az ISPA program elmaradása esetére” a javaslata az ajánlattevő szerződéstervezete módosítására, a Polgármester közölte a képviselőtestületi ülésen, hogy

„mivel a szerződéskötési szándéktól eltérő tartalmú pályázatot adott be, mely pályamunkáját érvénytelené teszi.”

Ebben az iratban már említettem törvénytelenéget és tisztességtelen eljárást is.

Most leirt eljárása a Polgármesternek, majd a határozatot hozó Képviselőtestületnek nem tisztességtelen. Ez még annál sokkal rosszabb.

Szenvedő alanyai leszünk – vagyunk – az iratomban összefoglalt törvénytelen, tisztességtelen és a tisztességtelenségtől is rosszabb eljárásnak a jövőben. **Sikerült az ajánlattevőnek ilyen eljárásban olyan kizárólag tőkebefektető céget bankkamatot messze meghaladó olyan profithoz juttatni, melynek viselésébe a többivel együtt majd csak belerokkannak szűkebb Hazám polgárai.**

És az ajánlattevő Siófoki Önkormányzat – Képviselőtestület – is elérte a célját. Egyösszegben hozzájutott több mint hétszázmillió forinthez úgy, hogy a vevő nem is akar beleavatkozni a Zöldfok Rt. eddig kialakult vezetésébe. Minden marad a régiben és még több mint hétszázmillió forinthez is jutottak.

Az pedig, hogy közben az önkormányzati vagyon legalább olyan mértékben csökkent, mint a vételár, illetve többszázezer ember nyögi ennek az akciónak az eredményét – kit érdekel. Engem. Ezért

k é r e m

T. Elnök Urat, hogy a 2003. évi CXXIX. tv. 327. § alapján kezdeményezze a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárását.

Siófokon 2005. július 6. napján.

Tisztelettel:

Dr. Léhmann György 8600 Siófok Szűcs u. 1. sz. alatti lakos **kérelmező”**

=====

Erre a kérelemre, a kérelemben leírt eljárásra tekintettel közölte tehát a Közbeszerzések Tanácsa Elnöke 2005. július 26-i nekem címzett válaszában azt, hogy **„Annak megítélését illetően, hogy az önkormányzat az értékesítési eljárás során egyébként jogszerűen járt-e el, nem áll módomban állást foglalni.”** És ennek a válasznak alapján valószínűsíthető az, hogy az ismertetett eljárás alatt folyamatosan tudta Siófok Város Képviselőtestületének minden tagja azt, hogy színlelitek a közbeszerzési eljárással történt részvényeladást a legalább 40 helység számára hulladékszállítási és kezelési tevékenységet végző cégnél.

Alappal tehető fel így az, hogy a közbeszerzési eljárásra vonatkozó viszonylag szigorú szabályok betartásának csak a látszatát kívántátok kelteni azzal, hogy számonkérésre sor ne kerülhessen a törvényes eljárás betartásával kapcsolatosan. Ismertétek a **Közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. tv. miniszteri indokolásának** alábbi részét a törvény céljának meghatározására:

„A közpénzek és köztulajdon törvényes és ésszerű módon történő felhasználásának, működésének és ellenőrzésének garanciarendszerében a közbeszerzések szabályozása fontos szerepet tölt be. A közbeszerzési törvény 1995-ben történő megalkotásának egyik célja éppen az volt, hogy áttekinthetőbbé, nyilvánossá tegye a közpénzek felhasználását, és így kizárja a korrupciós helyzetek kialakulásának lehetőségét, valamint a nyilvánosság erejével kényszerítse ki a jogkövető magatartást.”,

és attól tartok, hogy éppen a korrupciós helyzet kialakulását lepleztétek színlelt eljárásokkal.

A közszolgáltatást végző **Zöldfok Rt. részvényeinek 44,8 % mértékű,** a fentiekben leírt törvénysértő eljárásban történt eladásának lakosságot sújtó törvénytelenységének lényege az alábbiakban foglalható össze.

Az **1990. évi LXV. tv. – a helyi önkormányzatokról – 8. § 1. bek-ben** felsorolja a települési **önkormányzat kiemelt, különösen fontos feladatait** és így többek között a Zöldfok Rt. által elvégzett a **„köztisztaság, településtisztaság”** feladatokat.

A törvény **78. § 1. bek-e** pedig meghatározza az önkormányzat vagyonának körét:

„A helyi önkormányzat vagyona a tulajdonából és a helyi önkormányzatot megillető vagyoni értékű jogokból áll, amelyek az önkormányzati célok megvalósítását szolgálják.”, illetve az

ehhez fűzött magyarázat részletezi ennek a vagyonnak mibenlétét és hasznosításának célját:

„Az önkormányzatok mindazoknak az ingóknak és ingatlanoknak a tulajdonosai lehetnek, amelyeken tulajdonjog szerezhető. A Ptk. 94. §-

ának 2. bekezdéséből és az Ötv. 107. §-ának 2. bekezdéséből következően rendelkezhetnek pénz- és értékpapír tulajdonnal. Ezen a dolgok a vagyoni értékű jogokkal együtt az önkormányzat vagyonának részét képezik. Az önkormányzatok vagyonát azoknak a közszolgáltatásoknak a biztosítása érdekében kell hasznosítani, amelyeket az önkormányzatoknak törvény alapján nyújtaniuk kell.”

Az önkormányzati törvényből kiindulva, a leírtakat összegezve, azt látom megállapíthatónak, hogy **a törvényalkotó szándéka szerint a különösen fontos közszolgáltatást – köztisztaság, településtisztaság – végző Zöldfok Rt.-nek Siófoki Önkormányzat tulajdonában álló részvényei az Önkormányzat vagyonához tartozó vagyoni értékű olyan jog, melyet csak közszolgáltatás érdekében lehet hasznosítani**, így eladni azért nem lehet, mert a különösen fontos közszolgáltatást veszélyezteti egy profitorientált cég részére történő eladás ténye.

Addig, ameddig az önkormányzati rendelettel a **242/2000. Korm. rendelet** rendelkezései betartásának kényszere mellett mindenkor kordában lehet tartani a lakosságot sújtó díjak nagyságát a már leírtak szerint, **a nyereségnek minél nagyobb elérésében érdekelt, részvényeket felvásároló gazdasági társaság árképzésére közel sem lehet ily módon hatni.**

Két jogi-közgazdasági alapintézmény áll élesen egymással szemben. A monopolhelyzetben lévő szolgáltató céggel szemben kiszolgáltatott helyzetben lévő fogyasztók védelme és a szerződés szabadsága. Egy Alkotmánybírósági határozat – **6/1999. AB. hat.** – így fogalmaz:

„A pályázatot elnyerő szolgáltató a településtisztasági közszolgáltatás tekintetében monopolhelyzetbe kerül, mivel az ilyen közszolgáltatással ellátott területen lévő ingatlan tulajdonosa, használója a Köt. – közszolgáltatások kötelező igénybevételeéről szóló 1995. évi XLII. tv. – 1. § 1. bek-e alapján köteles szolgáltatását igénybe venni.”, majd ezt írja:

„A szerződéses szabadság tehát az Alkotmánybíróság kialakult gyakorlata szerint nem részesül az alkotmányos alapjogokat megillető védelemben, de az Alkotmány által védett jog és az Alkotmánybíróság által ellenőrzött korlátai vannak, csak megfelelő garanciális rendelkezések mellett korlátozható.”

Nem kell egyetemi végzettség ahhoz, hogy megállapíthassa ezek után bárki azt, hogy a **Siófok Város Képviselőtestülete egyhangú határozatával több mint 700 millió forintért eladott önkormányzati részvény a választópolgárookra már a közeljövőben is jelentős vagyoni hátrányt okoz.** Könnyebben meg lehet megtanítani a rókat füvet legelni, mint az önkormányzati részvényt vásárló gazdasági társaságot rávenni arra, hogy ne a saját érdekét, hanem a fogyasztók érdekét vegye elsősorban figyelembe. **Nem azért fizetett több mint 700 millió forintot, mert csak ennek az összegnek bankkamattal emelt összegét szeretné megszerezni.** Többszörös kárt okoztatok a 700 millió forinthez képest ily módon azoknak a szerényen élő embereknek, akinek köszönhetitek azt, hogy dönthettek.

Erkölcstelennek és tisztességtelennek tartom magatartásokat. Nem beszélve azokról a törvénytelenésegekről, amikre már eddig is utaltam.

Zöldfok Rt-re vonatkozó cégnyilvántartási adatok között – cégjegyzékszám: 14 10 300063 – a Hirdetményeknél olvasható az, hogy a cég

„2004. december 17-én megtartott rendkívüli közgyűlésen alaptőkéjének 230 123 000 Ft-ra történő leszállítását határozta el.”
 (320 459 000 Ft-ról)

Mivel a cégadatok között felvett részvényesek adatainál azt olvasom, hogy **a Siófoki Önkormányzatnak társaság irányítását biztosító befolyásolás mértéke 85,81280 %-os** 1999 február 18-tól kezdődően, nem sokat tévedek akkor, ha azt mondom, hogy Siófok Város Képviselőtestülete határozta el elsősorban ezt az alaptőke leszállítást.

A tőkeleszállítás okaként a cégnyilvántartás azt közli, hogy **„a társaság részvényesei a társaság bizonyos szervezeti egységeit közvetlen tulajdonlással, önálló gazdasági társaságként kívánják jövőben működtetni. (kiszervezés)”**

Elképzelni sem tudom, hogy a kiemelt önkormányzati feladatkört ellátó gazdasági társaság alaptőkéjének ezen okból történő leszállítása miért szükséges az önkormányzati feladatkör eredményesebb ellátása érdekében, ezért úgy gondolom, hogy nem a feladatkör ellátásának tökéletesítése érdekében történt mindez. Arról pedig, hogy minek az érdekében történt, a cégkivonatban ez olvasható:

„Az alaptőke-leszállítás tőkekivonás érdekében történik: az a./ alatt jelzettek tőkekivonással való végrehajtása érdekében.”

Érted te ezt?

A cégkivonat közlése szerint Siófok Város Önkormányzata rendelkezett a 320 millió forintot meghaladó részvények 85 %-val, azaz több mint 272 millió forint névértékű részvénnel, majd leszállítják 230 millió forintra az alaptőkét azért, mert ezek szerint a Siófoki Önkormányzat is tőkekivonást hajtott végre a kiemelt önkormányzati feladatkört ellátó gazdálkodó cégnél. Ugye egyszer elmondjátok majd azt, hogy milyen másik kiemelt feladatkört ellátó céget működtettetek ezt követően, a kivont tőkével, illetve mire költöttétek a vételárat?

A Zöldfok Rt. Igazgatóságának tagjai 2004. 12.17-től kezdődően Dr. Lassú Gyula, Stukovszki Ernő, Horváth László és Szabó Zoltán.

Ellenőrző bizottsági tagok pedig Béres Józsefné, Sente Imre, Kiss Miklós, Dr. Balázs Árpád, Nagy Sándor, Mesterházy Zoltán. A Gazdasági társaságokról szóló **1997. évi CXLIV. tv. 32. § 2. bek-e** szerint:

„A felügyelő bizottság a gazdasági társaság legfőbb szerve részére ellenőrzi a társaság ügyvezetését. A felügyelő bizottság a vezető tisztségviselőktől, illetve a gazdasági társaság vezető állású munkavállalóitól felvilágosítást kérhet, a társaság könyveit és iratait megvizsgálhatja.”

Ebből következően tehát többek között Sente Imre, Dr. Balázs Árpád és Nagy Sándor felügyelő bizottsági tagok a közgyűlésben 85 %-os szavazati lehetőséggel jelen lévő annak a Siófok Város Képviselőtestületnek részére végeznek ellenőrzést, melyben Sente Imre, Dr. Balázs Árpád, Nagy Sándor képviselők tevékenykednek, illetve az Önkormányzat nevében Dr. Balázs Árpád jár el.

Tudod ezek után én már nem is furcsállom annyira azt, hogy a kiemelt önkormányzati feladatkört ellátó Zöldfok Rt-nek alaptőkéjét leszállítottátok.

Megemlítem azt, hogy **az önkormányzatok működéséhez szükséges vagyontárgyakat, így többek között a közüzemek vagyonát az 1991. évi XXXIII. tv. adta át a korábban állami tulajdonban volt vagyontárgyaknak önkormányzati tulajdonba adásával.**

Így került önkormányzati tulajdonba a Siófok Város Tanács VB. 70/1968 (V.23.) számú határozatával létrehozott Siófok Város Tanács Költségvetési Üzeme névhasználat után Siófok Város Önkormányzatának Közüzemi Vállalat néven, valamint az 1986-ban létrehozott Somogy Megyei Településtisztasági és Kertészeti Vállalat.

Utóbbi vállalat alakult át Településgazdálkodási Részvénytársaság néven részvénytársasággá 1993-ban, míg Siófok Város Önkormányzatának Közüzemi Vállalat előbb Siófoki Kommunális Szolgáltató Részvénytársasággá alakult át, majd 2000-ben átalakulással egyesült a Településgazdálkodási Rt-vel, és ettől kezdve a Településgazdálkodási Rt. névhasználat helyett Zöldfok Településgazdálkodási és Kommunális Részvénytársaság néven ismert a cég.

Azt pedig megmondani, hogy Siófok Város Önkormányzatának Közüzemi Vállalata (cég száma: Cg. 14-01-001746), illetve Somogy Megyei Településtisztasági és Kertészeti Vállalat (cégszáma: Cg. 14-01-080012) cégnyilvántartási adatainál miért az olvasható, hogy „*rendben működik*”, és miért nem lehetett cégnyilvántartás szerint is „*megszűnt*”-nek nyilvánítani több mint tíz év óta e két céget - nem tudom.

Ennek az **1991. évi XXXIII. törvénynek 38. §-a** következőket írja:

„1.bek.:Az önkormányzat a közüzeme működéséhez szükséges önkormányzat tulajdonába adott - vagyont a közüzemre bízta. E vagyonnal a közüzem - ha jogszabály másként nem rendelkezik - önállóan gazdálkodik.

2.bek.: A közüzemre bízott vagyont az önkormányzat csak a közüzem megszüntetése és átszervezése esetén – az átszervezéssel arányosan – vonhatja el a közüzemtől.”

Amikor arról döntöttetek, hogy a közüzemként működő Zöldfok Rt. részvényeiből 44,8 %-nyi részt egy külföldi cégnek több mint 700 millió forintért értékesítettetek, mond nem merült fel bennetek az, hogy ehhez törvényi lehetőségek nem bizonyos, hogy fennáll? Láttátok jól, hogy **sem nem átszervezése, sem nem megszüntetése nem történik a cégnek, csupán több százmillió forinthez kívántatok jutni az Önkormányzat szomorú anyagi helyzetére tekintettel, de azt is tudtátok jól, hogy az imént idézett törvényhely az ilyen részvényeladást lehetségesen tiltja.** Megkérdeztek bárkit is, mondjuk a Kincstári Vagyonigazgatóságnál arról, hogy biztosan törvényesen jártok el?

Szerintem az eladásra törvényi lehetőségek utóbbi törvényi rendelkezésre tekintettel sem volt. Szerintem ennek folytán is semmis szerződést kötöttetek és most az a helyzet állott elő, hogy erre a semmiségre a Ptk. szerint bárki határidő nélkül hivatkozhat. Amennyiben eredménnyel teszi ezt, akkor a több mint hétszázmillió forintot a vásárló cég részére egyszer vissza kell fizetni. Kamatostól.

=====

Részletesen ismertetett, Közbeszerzések Tanácsa Elnökének címzett iratomat 2005. július 21-én megküldtem a **Somogy Megyei Közigazgatási Hivatal Vezetőjének** kérelmem támogatását, segítséget kérve. **Somogy Megyei Főügyészségen** pedig bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja miatt éltem feljelentéssel ez ügyben, de **kértem a Főügyészségtől azt is, hogy szerződés semmiségének megállapítása végett éljen keresetindítási lehetőséggel.**

Megyei Közigazgatási Hivatal Vezetőjének 3-748-5/2005. számon iktatott 2005. július 26-i első válaszában ekként zárta le közlendőjét:

„Tekintettel tehát arra, hogy a hivatalból indított eljárásunkban nem rendelkeznenk többletjogosítványokkal, ezért ugyanazon ügyben párhuzamos eljárás indítását a végeredményszempontjából nem látjuk indokoltnak.

A Közbeszerzési Döntőbizottság döntése az Ön által kezdeményezett eljárás alapján minden vitatott jogkérdésre választ fog adni.”

Mint már jól tudod, a Közbeszerzési Döntőbizottság ennek ellenére egyetlen vitatott jogkérdésre sem adott választ azért, mert nem vonatkoztak az részvényeladással kapcsolatos eljárásra a Közbeszerzésekről szóló törvény előírásai.

Második válaszát 2005. szeptember 8-án, a kiegészítő iratomra tekintettel írta nekem:

„Tájékoztatom, hogy nem tartozik a Közigazgatási Hivatal törvényességi ellenőrzési jogkörébe a szerződés semmiségének megállapítása iránti és a szerződés megtámadására vonatkozó

keresetindítási jog. A Ptké. 36/A. §-a keresetindítási jogot a polgárjogi szerződések vonatkozásában az ügyésznek enged, miután kimondja: Az ügyész keresetet indíthat a semmis szerződéssel a közérdekben okozott sérelem megszüntetése érdekében a szerződés semmiségének megállapítása iránt."

Írta ezt tehát Somogy Megye Közigazgatási Hivatala Vezetője a szerződés érvényességének – semmiségének - megállapíthatósága körében, majd **8 nap múlva** – 2005. szeptember 16-án – irt, **Somogy Megyei Főügyészség PM. 1185/2005/I-II.** számú alábbi tartalmú iratát is megkaptam:

„A Siófoki Önkormányzat Képviselő-testületének a Zöldfok Rt. részvényeinek elidegenítésével kapcsolatos döntése felülvizsgálatára irányuló beadványára hivatkozással értesítem, hogy kérelme tárgyában ügyész intézkedés megtételére lehetőség nincs, mert:

- Ön olyan szerződés semmiségének megállapítását kéri, amely képviselőtestületi döntésen alapul.

Az önkormányzati rendeletek, képviselő-testületi határozatok jogszerűségének vizsgálatára nincs ügyészi hatáskör. Azok törvényességi vizsgálatára a Somogy Megyei Közigazgatási Hivatal Törvényességi Felügyeleti Főosztálya jogosult.

- Az önkormányzat gazdálkodása jogszerűségének vizsgálatára ugyancsak nincs ügyészi hatáskör, az az Állami Számvevőszék (ÁSZ) hatáskörébe tartozik.

Fentiekre tekintettel az önkormányzati rendeletek, képviselő-testületi döntések törvényességi vizsgálatát a Somogy Megyei Közigazgatási Hivatal Törvényességi Felügyeleti Főosztályától, az önkormányzat gazdálkodása vizsgálatát az Állami Számvevőszéktől (az Állami Számvevőszék Somogy Megyei Irodájától) kérheti."

Mivel a Somogy Megyei Főügyészségi közlés éppen az ellenkezőjét mondja annak, amit Somogy Megye Közigazgatási Hivatala Vezetője **8 nappal korábban leirt**, abban egyet érthetünk, hogy a logika szabályai szerint vagy a Somogy Megyei Főügyészség – csoportvezető ügyésze -, vagy a Közigazgatási Hivatal Vezetője nem mond igazat.

Abban is egyetérthetünk, hogy fenti közlésekre csak az után kerülhetett sor, hogy az iratomban leírtakat alaposan áttanulmányozták és mivel egyikük sem közölte azt, hogy a Zöldfok Rt. részvényeinek eladására vonatkozóan készült szerződés érvénytelenségét – semmiségét – kérelmem ellenére nem indokolt vizsgálni, az általam leírtak alapján látják lehetőségét annak, hogy a semmiség megállapítására sor kerülhessen.

És talán az sem túlzás részemről ilyen körülmények között, hogy **véleményem szerint azért tologatják egymás asztalára az általuk is valószínűnek tartott semmiségi probléma rendezését, mert nem kívánnak szembekerülni azzal a politikai, vagy gazdasági hatalommal, mely a semmis szerződés megkötésében érdekeltek mögött feltehetően áll.** Sem a Somogy Megyei Főügyészség, sem Somogy Megye Közigazgatási

Hivatala. A jogbiztonság, illetve a fogyasztók védelme számukra nem ér annyit szerintem, hogy szembe kerüljenek.

A Korruptió Elleni Államok Csoportjához – GRECO – tartozó Magyarországon élünk, és 2006. januárjában így élünk.”

=====

Tehát ennek a most idézett, januárban már közreadott megállapításaimban is közölt tények ismeretében is írta szerintem a **„Borul a kuka”** című újságcikk írója azt, hogy

„A gyanú szerint ugyanis az önkormányzati cégekben történt részesedésvásárlással a közbeszerzési törvényt megkerülve juthattak üzemeltetési joghoz magánbefektetők.”

Cikkében elsősorban **azzal foglalkozott, hogy a magánbefektető – Zöldfok Rt. részvényeinek 44,8 %-nyi részét felvásárló külföldi magáncég – esetén kötelezően előírt közbeszerzési eljárást mellőzve kötött a Zöldfok Rt. az önkormányzatokkal üzemeltetési szerződést** és ebből kifolyóan lehetséges az is, hogy 12,5 milliárd forintos uniós támogatástól hazánk elesik, míg én az írásomban azzal foglalkoztam, hogy **miként zajlott le a Siófoki Önkormányzat Képviselőtestülete előtti, Zöldfok Rt. részvényeinek 44,8 %-nyi eladására vonatkozó közbeszerzési eljárás.**

Az a közbeszerzési eljárás, melyről a törvénysértéseket felsoroló kérelmemre a Közbeszerzések Tanácsa Elnöke megállapította, hogy nem esik a közbeszerzésekről szóló törvény hatálya alá, ezért vizsgálatot kérelmem ellenére nem rendelhet el.

A kérdés ezek után úgy is felvetődik, hogy **miként történhetett meg a Zöldfok Rt.-vel kapcsolatos események során az, hogy előbb akkor is közbeszerzési eljárás lefolytatása után kötöttek szerződést, amikor arra a törvény szerint semmi szükség nem volt, majd az ezt követő másik ügyletnél akkor sem közbeszerzési eljárás lefolytatása után kötöttek szerződést, amikor a közbeszerzési eljárás lefolytatását a törvény kötelezően előírja.**

A kérdés megválaszolására előtt idézem az újságcikk címét követő teljes terjedelmét az alábbiak szerint:

„Elkerekedett az EU-ellenőr szeme, amikor meglátta a délbalatonai térség 12,5 milliárd forintos, uniós támogatású hulladékgazdálkodási projektjére kötött üzemeltetési szerződést. Történt ugyanis, hogy az ISPA által támogatott, 2002-ben startolt Dél-Balaton és Sió völgye programban az

egyik meghatározó szolgáltatóval, a siófoki székhelyű Zöldfok Településgazdálkodási és Kommunális Rt-vel tavaly közbeszerzés nélkül kötöttek szerződést az önkormányzatok. Ezzel a cég tíz évre a térség 82 főként délbalatonai településének lett a közszolgáltatója. A közbeszerzést azért mellőzhették, mert a társaság önkormányzati tulajdonban volt. Csakhogy a szerződéskötés után két hónappal a siófoki önkormányzat 44,8 százalékos részesedést adott el az AVE Magyarország Hulladékgazdálkodási Kft-nek – ezzel a felső ausztriai Energie AG érdekeltségébe tartozó cégnek az uniós finanszírozású projekt tízéves üzemeltetési lehetősége is az ölébe hullott.

A Zöldfok részvények a névérték hétszereséért, 776 millió forintért keltek el. Siófok önkormányzata kétségkívül jó boltot csinált, hiszen a kilencvenes évek közepétől a névérték 60-120 százalékáért vásárolta fel a Zöldfok részvényeit akisebb önkormányzatoktól, megszerezve a cég 95,7 százalékát. Az Energie-csoport hulladékgazdálkodási leányvállalata, az AVE pedig a kockázatot is vállalva épp azért kíván egyre nagyobb részt kihasítani a magyar hulladékpiacon, mert az uniós támogatásokkal felfejlesztendő hulladékipar komoly biznisznek ígérkezik. A cégcsoport Kelet-Európában előbb a német RWE-Konszern cseh majd magyarországi hulladékgazdálkodási cégeit vásárolta fel. Az öt leányvállalatot összefogó holdingként működő AVE Magyarország Kft. saját magát máris piacvezetőnek tartja, részesedését a „hozzáférhető piacon” 22 százalékra teszi.

Az ASA Magyarország Kft még az AVE-nél is 80 millió forinttal többet ajánlott a Zöldfok-részvénycsomagért, de kizárták a versenyből. Bár Martin Attila, a cég igazgatója sérelmezte a döntést, mégsem élt jogorvoslati lehetőséggel, mert – mint állítja – időközben érdektelenné vált számukra az üzlet. Szerinte a Zöldfok Rt. legfőbb értékét ugyanis a térségben beindult ISPA-projektben megszerzett hosszú távú szerepe jelentette volna, de menet közben kétségessé vált, hogy a társasággal a szolgáltatási szerződést a jogszabályoknak megfelelően kötötték-e meg. Márpedig a leendő beruházásokra, jelesül a hulladéklerakókra érvényes üzemeltetési szerződés nélkül a részvények csupán a megajánlott ár töredékét érik – állítja Martin.

A gyanú beigazolódott, és a Zöldfok-kal megkötött üzemeltetési szerződés valóban korrekcióra szorul. Az unió ellenőrei szerint jogsértő a megállapodás – mondta a HVG-nek Rupp Tamás, a környezetvédelmi tárca kohéziós alapokért felelős főosztályvezetője -, mivel a részvényekkel közbeszerzés nélkül

juthatott üzemeltetési joghoz egy magánbefektető, mégpedig a projekt leendő, EU-forrásból finanszírozott beruházásaival kapcsolatban is. A Zöldfok Rt. esete az Európai Bíróság iránymutató döntése szerint sérti a szabad és tisztességes versenyt, valamint az egyenlő bánásmód elvét. Ezért nyílt közbeszerzés kiírását javasolták a Siófok gesztorságával futó programhoz. A tét nem kicsi, mert az unió megvonhatja a támogatást a 12,5 milliárd forintos programtól, ha kivetnivalót talál annak lebonyolításában.

A környezetvédelmi tárca hozzájárulásával kötötték meg a Zöldfok Rt.-vel az üzemeltetési szerződést – kontrázott a HVG-nek Balázs Árpád, Siófok polgármestere, a projekt konzorciumának elnöke. Korábban kikérték az unió képviselőinek álláspontját is – tette hozzá – és az EU által megengedett kivételek alapján döntöttek úgy, hogy mellőzhető a közbeszerzés. A tárca azzal rekontrázott, hogy amikor a konzorcium vezetője a közbeszerzés mellőzéséről kért állásfoglalást, még nem volt ismert az AVE-val tervezett tranzakció. Bármiképpen történt is, Balázs közölte: tekintettel a megváltozott jogi háttérre, a tárca állásfoglalására, a projekt új létesítményeinek és eszközeinek leendő üzemeltetőit közbeszerzéssel választják ki. Teljesen nem szorul ki azonban az AVE, a már megkötött üzemeltetési szerződéseket a változás ugyanis csak részben módosítja: a meglévő eszközök, berendezések üzemeltetésére, például a hulladékszállításra kötött megállapodások érvényben maradnak.

Nem érte váratlanul a döntés az AVE Magyarország Kft tulajdonosait. Hardégen József ügyvezető úgy nyilatkozott, a Zöldfok Rt. részvényeinek megvásárlásakor számoltak ezzel a lehetőséggel. Álláspontja szerint „ez nem Zöldfok Rt.-ügy” legfeljebb azért figyeltek fel elsőként erre a szerződésre, mert a Dél-Balaton és Sió völgye program egyike a már uniós támogatottságot élvező hulladékgazdálkodási projektnek. Szerinte csaknem valamennyi magyar hulladékgazdálkodási és szennyvízkezelési projektre jellemző, hogy az önkormányzati konzorciumok, társulások az uniós csatlakozás előtti gyakorlatot követve az érvényes szerződéssel bíró szolgáltatókra bízzák az új létesítmények, eszközök üzemeltetését. Rupp szintén elismeri, több program esetén is gondot okoz a korábbi magyar gyakorlat, miszerint a nehéz gazdasági helyzetben lévő önkormányzatok a közmű-üzemeltető cégekbe közbeszerzés nélkül vontak be kisebbségi tulajdonosként magánbefektetőket, illetve a fejlesztésekhez, pályázatokhoz nyújtott segítségüket az üzemeltetési jogok átadásával kompenzálták, ami az uniós csatlakozás óta nem követhető.

Mindenesetre a Zöldfokkal megkötött üzemeltetési szerződés láttán rendelte meg a tárcától az EU valamennyi magyarországi hulladékgazdálkodási és szennyvízkezelési projekt ellenőrzését, ami várhatóan még ebben a hónapban lezárul. Akkor válik el, hogy csupán közbeszerzési eljárások dömpingje indul, vagy - rosszabb esetben - sok milliárd forintnyi EU-pénzt bukhatnak el egyes magyarországi hulladékgazdálkodási és szennyvízkezelési programok"

Mindezek ismeretében térek rá a téma vizsgálatára az alábbiakban.

1./ A cikk írójával ellentétben nem vagyok meggyőződve arról, hogy Siófok Város Önkormányzata jó boltot csinált akkor, amikor a részvények névértéke hétszereséért, 776 millió forintért adták el a Zöldfok Rt. részvényeinek 44,8 %-át. Ugyanis **a részvények névértéke a részvénytársaság alaptőkéjéhez igazodó fogalom, míg a részvények eladási ára a részvénytársaság működő tőkéjéhez igazodó fogalom.** Ami annyit jelent, hogy a részvénytársaság alapítása óta bekövetkezett vagyongyarapodása a részvények névértékét nem befolyásolta, míg az eladási árban éppúgy benne van az alapító vagyonból, mint az alapítástól bekövetkezett vagyonszaporulatból kiszámítható érték. **Az eladási árnál továbbá figyelembe kell venni a társaság mobilitását, eredményességét.** Példával illusztrálva elképzelhető az, hogy mondjuk a bűvös kocka feltalálását követően, ennek forgalmazására alapított részvénytársaság 10 millió forint értékű részvényeinek eladása 100 milliárd forintért, kizárólagos jog kikötésével egyáltalán nem jó üzlet a részvények korábbi tulajdonosa számára.

2./ Nem ártott volna az EU ellenőr szemét megtekinteni akkor, ha megtudta volna azt, hogy az önkormányzatok valamint a Zöldfok Rt. között közbeszerzés mellőzésével létrejött szerződés megkötésére milyen körülmények között került sor. Ha megtudta volna azt, hogy a **szerződés létrehozatala érdekében nem az Önkormányzatok hívták fel a Zöldfok Rt. szolgáltató céget, mint ahogy a közbeszerzésekről szóló jogszabályban használt „ajánlatkérő” szóhasználatból következik, hanem a Zöldfok Rt. az önkormányzatok ajánlatkérése nélkül küldte meg az önkormányzatok számára az általa előre elkészített, kész szerződést aláíratás végett.**

3./ A Siófoki Képviselőtestület által közbeszerzési eljárásból kizárt ASA Magyarország Kft ügyvezetője tévesen gondolja azt, hogy élhetett volna a sérelmezett kizárás miatt jogorvoslattal, mivel az általam ugyanebben az eljárásban előterjesztett jogorvoslati kérelmemre a **Közbeszerzések Tanácsa Elnöke** részemre a következőket írta:

„A levelében leírtak alapján tehát a pályázat során önkormányzati tulajdon értékesítése és nem közpénzből történő megrendelés valósult meg.

Tájékoztatom, hogy a Kbt. Hatálya a fentebb idézett 2. §-ra tekintettel a beszerzésekre terjed ki, így a kérelmében kifogásolt ügylet – egy önkormányzati tulajdonú gazdasági társaság tulajdonjogának értékesítése – álláspontom szerint nem tartozik a Kbt. hatálya alá.”

„Annak megítélését illetően, hogy az önkormányzat az értékesítési eljárás során egyébként jogszerűen járt-e el, nem áll módomban állást foglalni.”

Ebből következően tehát **semmilyen jogorvoslati lehetősége nem volt az ASA Magyarország Kft-nek** akkor, amikor Siófok Város Képviselőtestülete a vélt közbeszerzési eljárásból kizárta.

Ellenben adjon hálát szerintem az istennek az ASA Magyarország Kft. ügyvezetője azért, hogy az eljárásból cége kizárásra került. Ugyanis bíróság még nem foglalt állást abban, hogy véleményem szerint az **alábbi törvényhelybe ütközik a részvényeladási szerződés és így semmis:**

1991. évi XXXIII. tv. 38. § 1. bek: ***„Az önkormányzat a közüzeme működéséhez***

szükséges önkormányzat tulajdonába adott vagyont a közüzemre bízva. E vagyonnal a közüzem – ha jogszabály másként nem rendelkezik – önállóan gazdálkodik.”

2. bek: ***„A közüzemre bízott vagyont az önkormányzat csak a közüzem megszüntetése és***

átszervezése esetén – az átszervezéssel arányosan – vonhatja el a közüzemtől.”

Az igaz, hogy már lassan természetesnek veszem azt, hogy ezzel kapcsolatos közlésemre 2005. szeptember 8-án a **Somogy Megyei Közigazgatási Hivatal Vezetője** azt közölte, hogy

„Tájékoztatom, hogy nem tartozik a Közigazgatási Hivatal törvényességi ellenőrzési jogkörébe a szerződés semmiségének megállapítása iránti és a szerződés megtámadására vonatkozó keresetindítási jog. A Ptké. 36/A. §-a keresetindítási jogot a polgárjogi szerződések vonatkozásában az ügyésznek enged, miután kimondja: Az ügyész keresetet indíthat a semmis szerződéssel a közérdekben okozott sérelem megszüntetése érdekében a szerződés semmiségének megállapítása iránt.”,

majd 8 nap múlva – 2005. szeptember 16-án – ezzel ellentétesen a **Somogy Megyei Főügyészség** iratában velem azt közölte, hogy

„A Siófoki Önkormányzat Képviselő-testületének a Zöldfok Rt. részvényeinek elidegenítésével kapcsolatos döntése felülvizsgálatára irányuló beadványára hivatkozással értesítem, hogy kérelme tárgyában ügyészi intézkedés megtételére lehetőség nincs, mert

Ön olyan szerződés semmiségének megállapítását kéri, amely képviselőtestületi döntésen alapul.

Az önkormányzati rendeletek, képviselő-testületi határozatok jogszerűségének vizsgálatára nincs ügyészi hatáskör. Azok törvényességi vizsgálatára a Somogy Megyei Közigazgatási Hivatal Törvényességi Felügyeleti Főosztálya jogosult.”,

de meggyőződésem az, hogy mondjuk a Köztársasági Elnök részére így már nem válaszolnak, hanem inkább intézkednek. Ez esetben pedig **következik majd a szerződés érvénytelenségéből következő eredeti állapot helyreállítása, a Siófoki Önkormányzatnak részvényekért kifizetett több mint 700 millió forint, és egyéb fizetések rendezése.**

Ezért adjon hálát szerintem az istennek az ASA Magyarország Kft. ügyvezetője azért, hogy ki lett zárva a cége az eljárásból.

4./ Projekt konzorciumának elnökeként – meghatározott terv végrehajtása érdekében alakult polgári jogi társaság elnökeként - tett nyilatkozata alapján Siófok Polgármesterének, valamint a szakminisztérium főosztályvezetőjének szavaiból következtetve lényeges körülményeket lehet tisztázni.

Abból, hogy a főosztályvezető nem vitatta azt, hogy az önkormányzatokkal kötött üzemeltetési szerződések megkötése előtt megkereste a konzorcium a minisztériumot állásfoglalás végett, és a minisztérium a közbeszerzések mellőzéséhez hozzájárult, valamint

abból, hogy Siófok Polgármestere nem vitatta a szakminisztérium azon közlését, hogy a hozzájárulás kérelmezése időpontjában még nem volt ismert a minisztérium előtt az AVE-vel kötött részvényvásárlási szerződés terve,

az következik, hogy **nem kétségesen olyan időpontban kérte a konzorcium a közbeszerzési eljárás mellőzését az önkormányzatokkal kötendő üzemeltetési szerződés megkötéséhez, amikor még a részvényeladási szerződést nem kötötték meg az AVE Kft-vel. És úgy kérték a hozzájárulást, hogy az AVE-vel kötött szerződés tervét nem közölték a szakminisztériummal.**

Valamint azt is tudjuk az általam fentiekben idézett, Siófoki Képviselőtestület előtt lefolytatott, Zöldfok Rt. részvényeinek 44,8 %-át eladásával kapcsolatos közbeszerzési eljárásból a Közbeszerzések Tanácsa Elnökének tájékoztatása alapján, hogy a közbeszerzésekről szóló törvény hatálya csak olyan ügyletekre terjed ki, amikor közpénzt közintézmények költenek, míg az esetben, amennyiben tulajdonjogot – részvényt – értékesítenek, a törvény alapján intézkedést kérni nem lehet.

Tekintettel arra, hogy utóbbi, részvényeladással kapcsolatos közbeszerzési eljárással kapcsolatosan a Konzorcium a szakminisztériumot véleményadásra nem hívta fel, míg az üzemeltetési szerződésekkel kapcsolatos közbeszerzési eljárásnál megkereste a leírtak szerint, és abból, hogy a nyilvánvalóan sürgősségtelen közbeszerzési eljárást lefolytatta a Képviselőtestület, de a véleményadás kérelmezésénél nem várta be a Zöldfok Rt. részvényeladása utáni tulajdoni állapot létrejöttét, megalapozottan következtethetnek az alábbiakra:

Szerintem a **Konzorcium jól tudta a Közbeszerzésekről törvény 2. §-a alapján azt, hogy nem írja elő semmiféle törvény a közbeszerzési eljárás lefolytatásának kötelezettségét akkor, ha az Önkormányzat tulajdonában lévő részvények eladásra kerülnek. Azt is tudta, hogy az így lefolytatott közbeszerzési eljárásban bármiféle törvénytelenességgel járhatnak el, ezekkel kapcsolatos állami intézkedés a Közbeszerzések Tanácsa Elnöke által helyesen írtak szerint nem lehetséges.** Célját ezzel az eljárással a Konzorciumnak januári iratomban így foglaltam össze:

„Alappal tehető fel így az, hogy a közbeszerzési eljárásra vonatkozó viszonylag szigorú szabályok betartásának csak a látszatát kívántátok kelteni azzal, hogy számonkérésre sor ne kerülhessen a törvényes eljárás betartásával kapcsolatosan. Ismertétek a Közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. tv. miniszteri indokolásának alább részét a törvény céljának meghatározására:

A közpénzek és köztulajdon törvényes és ésszerű módon történő felhasználásának, működésének és ellenőrzésének garanciarendszerében a közbeszerzések szabályozása fontos szerepet tölt be. A közbeszerzési törvény 1995-ben történő megalkotásának egyik célja éppen az volt, hogy áttekinthetőbbé, nyilvánossá tegye a közpénzek felhasználását, és így kizárja a korrupciós helyzetek kialakulásának lehetőségét, valamint a nyilvánosság erejével kényszerítse ki a jogkövető magatartást.

és attól tartok, hogy éppen a korrupciós helyzet kialakulását lepleztétek színlelt eljárásokkal.”

És ezt a véleményem most is maradéktalanul fenntartom. Valamint ebből kiindulva azt is vallom, hogy később, az üzemeltetési szerződéshez már mindenképpen szükséges közbeszerzési eljárás elkerülése érdekében kérte a

Konzorcium a Szakminisztérium olyan időpontban a hozzájárulást a közbeszerzési eljárás mellőzésével történő szerződéskötéshez, mert nem bízott abban, hogy az érintett 82 önkormányzat figyelembevételével megvalósulhat olyan előre remélt eredményű közbeszerzési eljárás, mint amilyenről számot adtam a Siófoki Képviselőtestületnél a részvényeladás során.

Amennyiben a Szakminisztériumot akkor kérték volna fel véleményadásra, amikor az AVE részvényvételéről már be kellett volna számolni, nem remélhették azt a Konzorciumnál véleményem szerint azt, hogy a közbeszerzési eljárást elkerülhessék. És mivel mindenképpen el kívánták kerülni, szerintem ezért kérték korábban a hozzájárulást.

5./ Ilyen előzmények után jól látható az újságcikkből az is, hogy a Konzorcium Elnöke – Siófok Polgármestere – a létrejött helyzetet miként kívánja megoldani. Azzal a közlésével, hogy csak az új létesítményeivel és eszközeivel kapcsolatosan kíván közbeszerzési eljárást lefolytatni, valamint azzal, hogy ***„Teljesen nem szorul ki azonban az AVE, a már megkötött üzemeltetési szerződéseket a változás ugyanis csak részben módosítja: a meglévő eszközök, berendezések üzemeltetésére”*** a következő megállapítások tehetők.

A Zöldfok Rt. által megküldött, Önkormányzatok által aláírt üzemeltetési szerződést közlése szerint úgy kívánja módosítani, hogy annak egyik részét – meglévő eszközökre vonatkozót – jövőben is fenn kívánja tartani, míg azt a részét, melyhez 12,5 milliárd forint támogatást remél – új eszközökre vonatkozót – meg kívánja szüntetni és közbeszerzési eljárás után kívánják kiválasztani az üzemeltetőt. Tekintettel arra, hogy **az üzemeltetési szerződés tartalmilag haszonbérleti szerződésnek – Ptk. 452. § - tekintendő, ez az elgondolás azt jelenti, hogy az önkormányzatok területén lévő régi eszközök üzemeltetéséért az önkormányzat a szerződésnek megfelelően változatlanul fizeti a Zöldfok Rt. részére díjat, míg az új szeméttárolók üzemeltetését az önkormányzatok a közbeszerzési eljárás eredményétől függően akár a Zöldfok Rt-re, akár más társaságra is bízhatja.**

Mindezt azért gondolja így, mivel az AVE Kft felvásárolta az elmúlt évben a Zöldfok Rt. részvényeinek 44,8 %-os részét a Siófoki Önkormányzattól több mint 700 millió forintért.

Célját illetően pedig Siófok Polgármestere, mint a Konzorcium Elnöke úgy gondolja elmondásából kiindulva, hogy az általa tervezett szerződés módosítás után az EU-ellenőr azt fogja megállapítani, hogy így már az eljárás nem sérti az Európai Bíróság iránymutató döntése szerinti szabad és tisztességes versenyt, valamint az egyenlő bánásmód elvét. És ily módon megkaphatja Magyarország a remélt 12,5 milliárd forint támogatást.

Én pedig úgy gondolom, hogy Siófok Polgármesterének elképzelése szerinti szerződésmódosítás láttán az EU-ellenőrnek nemcsak a szeme kerekedik ki,

hanem a haja is az égnek áll. Ugyanis rögtön észlelni fogja a szerződésből azt, hogy **a szerződésmódosítás nem másra irányul, mint arra, hogy az Európai Bíróság iránymutató döntésében írtakat kijátsszák. Látni fogja az EU-ellenőr azt, hogy amennyiben valamennyi már meglévő eszközre nézve minden önkormányzat változatlanul fenntartja az üzemeltetési szerződést, úgy remény sincs arra, hogy az új berendezésekre vonatkozóan a Zöldfok Rt-n kívüli társaság szabad és tisztességes versenyfeltételek melletti közbeszerzési eljárásban nyerje el az üzemeltetési szerződés megkötéséhez a jogot.**

Fel fog tűnni az EU-biztosnak az, hogy mi szükség volt a tiltás ellenére korábban megkötött üzemeltetési szerződésnek részleges fenntartására, ha nem az, hogy ezáltal döntő mértékben befolyásolják a tervezett közbeszerzési eljárás kimenetelét.

Az még hagyján, hogy 12,5 milliárd forint támogatástól Magyarország ezek után még inkább valószínű, hogy elesik. A nagyobb baj az, hogy besározhatják Magyarországot hírének a világban. Siófokról nem is beszélve.

6./ Ami pedig a Siófok Polgármesterének azt a kijelentését illeti, hogy „Teljesen nem szorul ki azonban az AVE, a már megkötött üzemeltetési szerződéseket a változás ugyanis csak részben módosítja”, első olvasatra értelmetlennek tűnik.

Ugyanis a részvényvásárlás folytán a Zöldfok Rt. részvényeinek 44,8 %-os részének tulajdonosa lett az AVE Kft, és ennek megfelelően élvezi a részvényt megillető, törvényben rögzített jogokat:

1997. évi CXIV. tv. 224. § 1. bek: „A részvényt a részvénytársaságnak felosztható és a közgyűlés által felosztani rendelt, a számviteli törvény szerint meghatározott tárgyévi adózott eredményből a részvényei névértékére jutó arányos hányada (osztalék) illeti meg...”

Ugyanazok a jogok illetik meg az AVE Kft-t, mint Siófok Város Önkormányzatát a részvények névértékének arányában. Ebből kiindulva nem lehet megállapítani azt, hogy miből tudna kizorulni, vagy nem kizorulni akár egyik, akár másik részvényes úgy, mint ahogy azt a Konzorcium Elnöke – Siófok Polgármestere elmondta. Megállapítható, hogy önmagában ez a kijelentés az idézett jogszabályhely alapján értelmetlen. Értelmet szerintem akkor nyerne a kijelentés, ha megtudhatnánk azt, hogy Siófok Város Önkormányzata valamint az AVE Kft, a most idézett törvényhely rendelkezését félretéve milyen megállapodást kötött egymással illetve miben állapodott meg. Számomra úgy tűnik, hogy ilyen megállapodásnak mindenképpen lennie kell a **„teljesen nem szorul ki”** kezdetű mondatból kiindulva.

Mindenesetre így már érthető a részvényvásárláskor tett az az ígéret az AVE Kft részéről, hogy a Zöldfok Rt. Vezérigazgatója személyének kiválasztásába nem szól bele.

=====

IV.

KASSZANDRA LEVÉL

Írásom elején részletezett **„Vízdíj emeléstől tartanak az önkormányzatok”** című, Balatoni Polgár ingyenes közéleti lapban megjelent írás mellett – 2006. március havi szám 4. oldalán - olvasható **„Siófok akkor jár jól, ha Fideszes marad”** című írás is említést tesz az előbbi fejezetben részletezett szerződések alapját képező hulladékkezelési programról. **Dr. Balázs Árpád Siófoki Polgármester előadásában** az alábbiak szerint:

„Ebben az évben célegyenesbe fordult a Dél-Balaton – Sió-völgyi hulladékkezelési program. Ez is milliárdos vagyongyarapodást eredményez. A nyár elején már megjönnek az új járművek és remélhetőleg ekkor már épül a lerakó is Somban. Eddig egy egész négy éves ciklusban sem gazdagodott annyit a város, mint amennyit az idén fog.”

Tudomásul veszem azt, hogy Siófok Polgármestere így értékeli az előzőekben részletezett, tágra nyílt szemű EU-ellenőr által is tudott hulladékkezelési programot. Joga van ahhoz, hogy ekként értékeljen. És úgy gondolom Ő sem vitatja azt, hogy nekem is jogom van ahhoz, hogy én ezt másként lássam. Úgy ahogy már leírtam.

Ezt megelőzően pedig a cikk szerinti arra kérdésre, hogy **„A legnagyobb izgalommal a fürdő építését várjuk. Ez hogy áll?”**, a következőket mondta:

„A tervezett ütemben halad, a főszezonra kész lesz. A város 250 millió forinttal járul hozzá és összesen 110 millió támogatást kaptunk. A többi pénzt a Termofok Kft adja hozzá.”

Mondja ezt **megfeledkezve arról**, hogy a 2005. március 10-én tartott Képviselőtestületi ülésen Siófokon azt is mondta, hogy

„A másik olyan nagy tétel a gyógy- és wellness fürdő építése, amit a képviselőtestület korábbi döntése értelmében a Termofok Kft. hajt végre. A 250 millió forintos támogatást azért nem szükséges adnunk a Kft-nek, mert olyan kedvező ajánlatot kaptak a kivitelezőktől, hogy az ez évi fizetési kötelezettsége a

Kft-nek nem lesz, ezért a terület által korábban támogatott alaptőke emelést nem kel végrehajtani ebben az évben.

Megfelelkezve arról, hogy a Termofok Kft. a Siófoki Önkormányzat tulajdonában van és az idézett polgármesteri nyilatkozat szerint minden, formailag Termofok Kft által fürdőépítésre – korábban iratomban leírt véleményemet fenntartva gyógyvízkádra – **fizetett pénzt ténylegesen Siófok Város Önkormányzata az önkormányzati vagyon rovására fizeti. Ténylegesen a fürdőépítésnek – benne gyógyvízkádnak – egy milliárd 200 millió forint összegű építési költségéből polgármesteri tájékoztatás alapján megállapítható 110 millió forint támogatást figyelembe véve 1 milliárd 90 millió forint összegű részét fizetik az önkormányzati vagyonból.**

Majd az újságcikkben mondanivalóját Siófok Polgármestere a következő mondattal zárta:

„Az Uniót az Európai Néppárt vezeti, amelynek a Fidesz is tagja, vagyis a kasszához a Fideszen keresztül lehet közelebb kerülni.”

Feltehetően ebből a zárómondatából következően kapta az újságcikk azt a címet, hogy **„Siófok akkor jár jól, ha Fideszes marad”**, míg nekem Siófok Polgármesterének utóbbi közlését, illetve interjújának címét olvasva két mű jutott eszembe. Radnóti **„Nem tudhatom”** c. versének következő része:

***„Ki gépen száll fölébe, annak térkép e táj,
s nem tudja, hol lakott itt Vörösmarty Mihály,
annak mit rejt e térkép? gyárat s vad laktanyát,
de nékem szöcskét, ökröt, tornyot, szelíd tanyát,
az gyárat lát a látcsőn és szántóföldeket,
míg én a dolgozót is, ki dolgaért remeg.”***

Szerintem nem gondolta volna szomorú sorsú költőnk azt, hogy versének **„térkép”** szavát **„üzlet, üzletelési hely”** szavakkal helyettesítve, milyen aktuális lehet számomra a vers halála után több mint 60 évvel is.

A másik mű Dürrenmatt **„Öreg Hölgy látogatása”** c. drámája, amit még Ruttkai Éva főszereplésével adott régen a televízió. A történet egy elszegényedett kisvárosban zajlik, ahol egyhangúan és siváron élnek az emberek egészen addig, míg egy hétszer házasságot kötött milliárdos öreg hölgy – Claire – udvartartásával meg nem érkezik a városba. Érkezése után felkéri a város lakosait arra, hogy egymilliárdért a városnak egyik köztisztelőben álló polgárát – Illt – öljék meg. Az öreg hölgy kérésének indoka az, hogy 17 éves korában ettől a férfitől született gyermeket, majd miután a férfi – Ill – nem ismerte el az apaságot, a 17 éves lányanya – az öreg hölgy fiatal korában - prostitúcióra kényszerült.

A város lakosai az egymilliárd ellenében a gyilkosságot nem vállalják, majd a dráma azt mutatja meg, hogy miként változott meg a közhangulat a pénz hatására az idő múlásával úgy, hogy a dráma végén a férfit mégis megölik.

Visszatérve az országgyűlési választás előtti hónapban megjelent újságcikk címére és utolsó mondatában leírt polgármesteri nyilatkozatra, **számomra eléggé egyértelmű a cikk üzenete arra, hogy azért érdemes Siófokon a Fideszre szavazni és ezáltal Siófokot a jövőben is Fideszesnek tekinteni, mert az Uniónál lévő kasszához az Unió vezetőinek tekintendő Európai Néppárton keresztül közelebb lehet kerülni.** Arról, hogy egyébként még miért érdemes a Fideszre szavazni, a cikk hallgat.

Mivel Siófok Polgármestere két mondatnál korábban azt is közli, hogy „**A pénz az Európai Uniónál van.**”, megállapítható az is, hogy a kassa közelségének elérése a Fideszen keresztül a kasszában lévő pénz miatt jó.

Számomra a közlés sokat mondó.

Számomra azt mondja, hogy Siófok Polgármestere állítása szerint aki a közös kasszához közelebb van, annak a közös kasszából több jut, mint aki távolabb van.

Számomra azt mondja, hogy Siófok Polgármestere szerint az országgyűlési választás során Siófokon úgy érdemes szavazni, hogy semmi mással nem törődve, Siófok jól járjon.

Számomra azt mondja, hogy azért lenne jó az, ha a siófoki Fidesz győzelem mellett az országgyűlési választáson is a Fidesz győz, mert akkor Siófok még közelebb kerül a közös kasszához.

Számomra azt mondja, hogy egy ciklussal korábban azért volt jó az, hogy Fideszes országvezetés volt, mert a Fideszes Siófok közelebb került a közös kasszához annál, mintha nem lett volna Fideszes.

Számomra azt mondja, hogy Siófok Polgármesterét kizárólag a legnagyobb haszon lehetősége befolyásolja akkor, amikor választ.

Számomra azt mondja, hogy Siófok Polgármestere a leírt cikk alapján meg kívánja győzni arról a siófoki választókat, hogy kizárólag a legnagyobb haszon lehetőségétől vezérelve döntsenek arról, hogy kire, vagy melyik pártra szavazzanak.

Számomra ily módon nem mondott semmi újat Siófok Polgármestere, őszinte volt. Idáig is tudtam, hogy így gondolkozik. Csupán azért szólok, hogy

fenti gondolkodásmódját Siófok Polgármestereként, a város első embereként, a polgárok felé ne terjessze. Káros és rombolja a polgárok hitét abban, hogy egyszer majd lesz egy olyan haza is, ahol nem az számít majd, hogy ki milyen közel lesz a kasszához. Ahol nem fog görcsbe rándulni az ember gyomra akkor, ha meglát egy szelektív hulladékgyűjtő edényt arra gondolva, hogy vajon ezen már megint ki gazdagodott tisztességtelenül.

Hiszek abban, hogy lesz olyan haza, ahol a Polgármester megkérdezi a reá bízott város polgárait akkor, ha polgármesteri hivatalát át kívánja építeni. Úgy mint a svájci Rorschach-ban 1987-ben, és miután a polgárok a polgármester szándékát nem helyeselték, az átépítés elmaradt.

Hiszek abban, hogy lesz olyan haza, ahol a polgárok nem gondolják úgy, hogy a közpénz felhasználása során korrupció előfordul. Úgy mint Svájcban, ahol az 56-os menekült Németh Lajos bácsi elmagyarázta nekem, hogy miért természetes az, hogy a 2 millió frankos házának eladási árából a svájci államnak jár 400.000. frank jövedelemadó.

Hiszek abban, hogy lesz olyan haza, ahol a vállalat tulajdonosával, vagy mérnökével a kétkezi munkás nem cserélne. Mint Sindelfingenben, ahol Jetter János 60-as években kimenekült ismerősem megmagyarázta, hogy azért nem cserélne, mert a Mercedes gyár igazgatójának haszna legfeljebb 2 %, és nagy a felelősség, valamint a mérnöknek kerékpárral kell rohangálni temérdek munkája miatt az üzemegységek között, mindösszesen a kétkezi munkás fizetésének kétszereséért.

Hiszek abban, hogy lesz olyan haza, ahol a vállalat dolgozójának eszébe sem jut a vállalati telefonon hazatelefonálni a vállalati telefon mellett működő pénzes telefon használata helyett. Úgy mint Sindelfingenben, ahol a család 20 éves gyermeke nem értette, hogy miként gondolhatom azt, hogy ő a Mercedes céget a telefon ingyenes használatával meglopja.

Hiszek abban, hogy lesz olyan haza, ahol téli éjszakán lehullott ónos eső miatti, utakon lévő jégpáncélra reggel ötre 3 mm átmérőre osztályozott, gépkocsikat kímélő olyan apró kavicsot szórnak fel, amit a tél elmúltával összeszednek. Úgy mint a magyar határtól 60 km-re lévő Strashof falunak Petzoldgasse nevű, Siófokon a Bányász u-hoz hasonló utcájában tapasztaltam.

Hiszek abban, hogy lesz olyan haza, hogy a külföldön felsőfokon tanuló diákjának havonta 2000 Euro zsebpénzt csak azért ad, hogy hazánk kultúráját terjessze és hírét vigye a világban. Úgy, mint a Japán állam teszi minden Nyugat –Európában tanuló diákjánál.

Tudom, hogy egy fokkal sem vagyunk rosszabbak, mint mások és ezért hiszek mindebben. Valamint azt is tudom, hogy az említett országokban is

voltak hasonlóan korrupciós állapotok, mint amilyen jelenleg hazánkban tapasztalható, aztán talán száz év eltelte után, a társadalom folyamatos mozgása közben jött létre a jelenlegi, fentiekben példázott állapot. Biztos vagyok abban, hogy a társadalom, a szavazópolgárok közönye és letargiája esetén ők is ott tartanának most, mint mi.

Muszáj, hogy legyen hitünk egy jobb világban. A pártok a hatalom megszerzése érdekében létrejött szervezetek, és a hatalmat csak úgy tudják megszerezni, ha az őket hatalomba emelő polgároknak olyant közölnek, amit azok elfogadnak, és többé-kevésbé hitelesnek tekintik. Ezért akik a polgároknak tetsző pártközleményeket teszik, mivel ezzel csábítani akarnak embereket, szerintem ők maguk sem hiszek el teljes egészében azt, amit mondanak. De nekünk, a többieknek mégis hinnünk el. Éppúgy, mint amikor fiamat minden sakkversenyre abban a hitben vittem el, hogy nem kétségesen első lesz, aztán majd előbb-utóbb világbajnok. És a többi apák ugyanígy vitték el a fiukat.

Az időt ellenben nem tudjuk megspórolni egy jobb világ eléréséhez.

Talán 1969-ben dolgoztam gyártmányfejlesztési osztályon és egy alkalommal átadtak néhány svéd menetfűrőt azért, hogy állapítsam meg azt, hogy ezek miért tudnak kétszer olyan hosszú menetet vágni, mint a magyar menetfűrők. Az égarda világon minden tulajdonságát megmértem a menetfűrőknak a homlokszögét, hátszögét, profilját, bordavastagságot, felületi keménységét, felületi simaságát és minden mérési eredményem azt mutatta, hogy a magyar menetfűrő tökéletesebben lett elkészítve, mint a svéd. Köszörűnél szikrapróbával megnéztük az anyagminőségét is és úgy találtuk, hogy a bőven ötvöztött magyar anyaghoz képest a svéd szinte egy közönséges szénacél. Csak egy volt a baj. Az, hogy a svéd kétszer annyi menetet vágott, mint a magyar.

Meggyőződéseem az, hogy azért, mert a svédek már ezer éve a minél tökéletesebb acél előállításán törik a fejüket. Lehet, hogy azért vágtak jobban, mert a menetfűrő elkészítése előtt, vagy után, az acélt 5 vagy 20 évig esőbe, hóba kiteszik. És az alatt az idő alatt tud csak a kristályszerkezet tökéletessé válni. Ki tudja?

Így vagyunk ezzel a választásnál is. Kevéssé látom fontosnak azt, hogy kire szavazunk, mint azt, hogy szavazzunk. Azt érzem, hiszem, hogy ebben van a lényeg. Soha ne akarjuk most előre tudni azt, hogy miként és miért lesznek egyszer nálunk is a közállapotok olyanok mint most Svájcban. Mint ahogy a svéd menetfűrőről sem kell tudni azt, hogy mitől lett jó.

Lássuk be, hogy nem is gyerekesek, vagy fölöslegesek így választás előtt a költő szavai: **„Mi dolgunk a világban? Erőnk szerint küzdeni a legnemesbékért.”**

=====

Ami pedig a közszereplők magatartását illeti, az **„Alkotmánybírák talár**

nélkül” című könyvben 24 alkotmánybíró szól életéről, munkásságáról. Feltűnt számomra az, hogy többségében lakásingatlanban laknak, két alkotmánybírónál láttam azt, hogy lakóházas ingatlanban lakik. Az egyik egy isten háta mögötti helyen – Schmidt Péter – míg a másik Dunakeszin. Sehol, semmi nem utal arra a könyvben, hogy vagyonos emberek lennének.

Nem kétséges, hogy ezek a többségében akadémiai címmel rendelkező jogtudósok a magyar jogászai társadalom legkiválóbbjai. Kasszát, vagy ehhez hasonlót nem említenek a könyvben, de többen lelkesen mondják el azt, hogy a Miskolci Egyetem alakulása során milyen tanszékeket sikerült létrehozniuk, illetve Zlinszky János professzor azzal büszkélkedett, hogy a Miskolci Egyetemen reggel héttől német nyelven tartott, latin szavakkal teletűzdelt római jogi előadását milyen sokan hallgatták. Arról nem ejtett szót, hogy ezért a különóráért kapott-e honoráriumot.

Ebből gondolom, hogy talán összefüggés van a kasszát emlegetők, vagyongyarapodással a kelleténél többet foglalkozó közszereplők magatartása és az alkotmánybírók puritán életfelfogása között. Az összefüggést én abban látom, hogy azok, akiknek nincs reményük arra, hogy olyan fajta szakmai sikereket érjenek el, mint amilyen például az alkotmánybírói kinevezés, azok talán azért foglalkoznak a kelleténél többet vagyoni kérdésekkel, mert bíznak abban, hogy ily módon is elérhető számukra az a magasság a társadalmi ranglétrán, amit csak a legkiválóbbak érnek el. És azok, akik vagyongyarapodás nélkül is magas társadalmi elismerésben részesülnek, azoknak az anyagiak különösebb szerepet nem játszanak.

Valamint az is feltűnt Schmidt Péternek a könyv 155. oldalán irt, Sólyom László felé közölt abból a szemrehányásából, hogy az Alkotmánybíróságnál nem tudta megteremteni a baráti kapcsolatokat, hogy az Alkotmánybírókat kizárólag munkatársi kapcsolat fűzi össze, minden haverkodás nélkül. Eszembe jutott Házas József siófoki képviselőtestületi tagnak senki által nem cáfolt az az újságban megjelent közlése, hogy a képviselőtestületben létrejött a nagykoalíció. Elképzelni sem merem azt, hogy mit szolt volna Sólyom László ahhoz, ha az Alkotmánybíróságnál bárki által kezdeményezett nagykoalíciós törekvéseket látott volna, sőt a kezdeményezés eredményessége után ennek létrejöttével még dicsekedtek is volna.

Ami pedig a jutalmazásokat illeti, az Alkotmánybíróság azt is helytelenítette, hogy az állam jutalomba részesítse a bíróságok bármely tagját. Abból indultak ki, hogy amennyiben az állam végrehajtó hatalma bármelyik bírónak jutalmat osztogat, a bíró elkötelezettjévé válhat az állam végrehajtó hatalmának úgy, hogy azáltal az igazságszolgáltatás tisztasága sérül. Ezek után azt is elgondolhatjuk, hogy mit szolt volna Sólyom László ahhoz, ha az Alkotmánybíróság többi tagja neki jutalmat szavazott volna meg az Alkotmánybíróság rendelkezésére álló összegből.

Mondjuk úgy, mint ahogy Siófok Város Képviselőtestületének tagjai a

Polgármesternek évről évre több millió forint összegben a közösből jutalmaz. Illetve jobb, ha nem gondoljuk el Sólyom László reagálását.

Az alkotmánybíró is közszereplő, és a képviselőtestületi tag is közszereplő a polgármesterrel együtt. De azért úgy gondolom, megállapíthatjuk azt, hogy önmagukkal szembeni erkölcsi követelményeket nem ugyanúgy fogalmazzák meg itt és ott. És ha mi választópolgárok úgy gondoljuk, hogy olyan megdöbbentő mértékben jelentkeznek hazánkban a korrupciós jelenségek, hogy az már elviselhetetlen, gondoljunk arra, hogy a leírtak alapján azért nem mindegyik közszereplőről mondható el ez. Talán még van remény a változásra.

=====

Ehhez a fejezethez kapcsolódó közléseim a nyílt levél formában irt, siófoki városvezetést értékelő januári iratomban: (levél címzettjeként Völgyi Lajos került feltüntetésre)

1./ „Nem ért annyit 10 Jókai -villa sem a képviselőtestületi tagok számára szerintem, mint az, hogy a reményüket elveszítsék a jövőre nézve arra, hogy legközelebb az Ő saját érdekük kerüljön előtérbe a közérdekkel szemben.

Meggyőződése az, hogy ezért nem lett semmi az általam megkezdett, Önkormányzat nevében megindított jogos perből.

A képviselők lojalitásukat kifejezve 2002. októberében Nagy Sándor önkormányzati képviselőt a pénzügyi és tulajdonosi bizottság tagjai közé beválasztották. Csak azt tudnám, hogy ha 1995. év végén a képviselőtestületi határozat adatait felhasználva nem jár el eredményesen idegen cég érdekében az Önkormányzat ellen Nagy Sándor, úgy minek választották volna meg 2002. év végén. Lehet, hogy semminek. Lehet, hogy a Jókai -villával kapcsolatos magatartása miatti jutalom volt a pénzügyi és tulajdonosi bizottsági tagság. Jutalom azért, hogy megmutatta az irányt többi képviselőtársának az érdekek érvényesítése során.” (13.old.)

2./ „Siófok Város Önkormányzatának 20 fős képviselőtestülete ennek az egyébként siófoki jelképnek tekintendő víztoronynak felső szintjén kialakítandó kávézónak és megközelítésére szolgáló, víztorony oldalára tervezett lift szerkezetnek építéséhez adta tehát hozzájárulását.

A víztorony tetejéről kézzel néhány omlásnak indult, rozsdával szennyezett betondarabot eltávolítottam, zsebre tettem, majd miután fentieket kissé részletesebben leírtam, írásomat a betondarabokkal együtt letettem a Somogyi Hírlap szerkesztőségének egyik asztalára. Azóta nem hallottam hírt az építkezés megkezdéséről.

Szerintem ez a történet a siófoki közszereplőknek tevékeny segítségével megvalósíthatóan a pénz, a nagyravágás és kivagyiság esztelen és határtalan megnyilvánulási törekvéseinek valós

lehetőségeit jelzi Siófokon. Húsz fős volt ekkor a siófoki képviselőtestület és ebben közszereplésedet csak ezt követően kezdted el. Azóta eltelt immár több mint három év, és a képviselőtestületi tevékenységeddel kapcsolatosan a következőkben leírtak alapján sajnos azt lehet megállapítanom, hogy a többi, - víztorony-kávézót támogató - képviselőtestületi tagnál egy fokkal sem vagy különb.” (16. old.)

3./ „Tekintettel arra, hogy a Vértés és Azúr nevű siófoki szállodákba a napi 30 m3 gyógyvízmennyiséget el nem érő mennyiségű gyógyvizet gépkocsira emelhető tartályokban a Cg. 14-09-300847 cégjegyzékszám alatt nyilvántartott INTERFUVAR Fuvarozó és Szervező Korlátolt Felelősségű Társaság szállítja, alappal feltételezhető az is, hogy a fényképen látható és immár tető alatt lévő gyógyvízfürdőbe is **az INTERFUVAR Kft fogja a napi 30 m3 gyógyvizet szállítani.**

Az INTERFUVAR Kft-nek cégnyilvántartás szerint ügyvezető igazgatója Völgyi Lajos, azaz Te vagy. Ebből következően a Siófoki Önkormányzatnak azon cége, mely majd a gyógyfürdőt üzemelteti, szerződést fog kötni annak szükségessége esetén az INTERFUVAR Kft- ügyvezetőjével, azaz Siófok Város Önkormányzata Képviselőtestülete egyik tagjával – Veled – a szállítás ellenértékének és a teljesítés körülményeinek meghatározására.

Meggyőződésem az, hogy a napi 30 m3 gyógyvíznek Nagyberényből Siófokra történő szállítása nem okoz majd az INTERFUVAR Kft-nek akkora bevételt, hogy erről érdemes lenne a továbbiakban említést tenni, szerintem nem is ezért vállalja céged ezt a fuvarozást, hanem azért, mert így számíthatsz arra, hogy a Siófoki Önkormányzatnak minden olyan beruházásával kapcsolatosan, ahol fuvarozót kell megbízni, ezek után kizárólag az INTERFUVAR Kft. jöhet megbízottként számításba.

Valami **logikus oknak lenni kellett ahhoz, hogy elegendő élet- és műszaki tapasztalattal rendelkezve nem ellenezted folyamatosan, képviselőtestületi tagságod kezdete óta ezt a 18,5 km-ről szállított gyógyvízzel történő, gyakorlatban megvalósíthatatlan és teljességgel meggondolatlan gyógyvíz-hasznosítási program miatti pénz pazarlást,** ezért gondolom úgy, hogy mivel céged érdekelt az önkormányzati beruházásoknál felmerülő fuvarozásokkal kapcsolatosan, ezért szegted meg a Képviselőtestület alakuló ülésén tett esküdet. **És a többi képviselőtestületi tagtársadnak Veled azonos hozzáállása a nyilvánvalóan kárt okozó beruházással kapcsolatosan arra utal, hogy nekik is volt esküszegő módon megvalósítani kívánt egyéni érdekérvényesítési törekvésük.** Úgy, ahogy Nagy Sándor képviselő a Jókai –villával kapcsolatos véleménynyilvánítása során már évekkorábban megmondta.” (17-18.old.)

4./ „Amennyiben pedig bankszámlára mégis megérkezett a pénz az Önkormányzat részére annak ellenére, hogy az újságnyilatkozat szerinti 250 millió forint tőkeemelés ebből elmaradt, és figyelembe veszem a Somogyi Hírlap 2005. november 5-i lapszámában irt azon közlést, hogy

„Az 1,2 milliárd forintos beruházás költségeit javarészt bankhitelből fedezi a Termofok Kft.”,

akkor megállapítható, hogy az „**élményfürdő**”-nek nevezett építmény felépítésére sok nem jutott a legértékesebb önkormányzati ingatlan eladási árából, 622,8 millió forintból. Ebből következően minden bizonnyal a működéssel felmerülő kiadásokra fordították ezt az összeget. **Másként fogalmazva feltehetően felélte a jövőjét a Siófoki Önkormányzat.**

Hosszú időn át csak ebből az ügyből fakadóan a kölcsönfelvételek miatt évi 90 millió forintos kölcsöntörlesztésre lehet később számítani, az pedig most már biztos, hogy erre az ingatlanra, mint vagyoni értékre nem számíthat az Önkormányzat még akkor sem, ha később tényleg indokolt lenne annak felhasználása.

Mert addig, ameddig ilyen felelőtlen, gyógyvízzel kapcsolatos milliárdos kiadással példázott módon gazdálkodtok a közvagyonnal, addig nem vagytok abban a helyzetben, hogy állami szintű megszorításokra vagy bármi nehézségre indokoltan hivatkozhattok az önkormányzat nehéz helyzetének magyarázataként.

Nincs hozzá erkölcsi alapotok.” (52. old.)

5./ „Az üdülőházak üdülőterületnek Siófok Város helyi építési szabályzatában rögzített meghatározásánál jól látod, hogy eltérő az OTÉK meghatározásától. A különbség éppen azoknak a lakóépületeknek nevezhető, és a valóságban fényűző üdülők felépítési lehetősége biztosításában van, amit az OTÉK nem enged meg az üdülőházak területén felépíteni, míg Siófoki Város helyi építési szabályzata pedig megengedi.

Arra kérlek, hogy mondjal akár csak egyetlen érvet arra, hogy Siófok Város Képviselőtestületének tagjait az általuk meghozott rendeletük – helyi építési szabályzat – alkotása során erre a különbségtételre mi készítette. Annak tudatában, hogy Magyarország lakosainak legfeljebb 5 %-át kitevő, dúsgazdag rétege számára ez a különbségtétel tette lehetővé azt, hogy őket meg nem illető előnyhöz jusson. **Mi szükség volt arra, hogy segítsék Siófok Város Képviselőtestületének tagjai azt az eljárást, hogy házasok, többgyermekes fiatal családok és más rászorultak lakásigényére szánt kormányzati pénzt elvonva jogtalanul, a törvényt kijátszva olcsó, de fényűző üdülőkre vágyakozó dúsgazdagok is kapjanak ebből a pénzből.**

Nem látták Siófok Város Képviselőtestülete tagjai előre azt, hogy ennek mi lesz a vége? Azt, hogy kizárólag üdülésre használható területen a „lakás” építési láz néhány év alatt oda fajul, hogy 2005-ben az újsághír szerint már az izraeli L.a. Shiraz Invest Kft is 3 millió forintos alaptőkével 488 lakásnak nevezett üdülőt kíván építeni számtalan más olyan ügyeskedő céggel együtt, amelyik megirigyelte azt, hogy a kevésbé szerencsés sorsú házasok, többgyermekes fiatal családok és más rászorultak egyszer az életükben talán az államtól kedvezményt

kapnak?

Még ezt az egyetlen lakáshoz jutási lehetőséget biztosító kedvezményt is sikerült tönkre tenni Siófok Város Képviselőtestületi tagjainak hozzájuk hasonló beállítottságú, másutt hatalomban lévő társaikkal együtt. Tudod én attól tartok, hogy Siófok Város Képviselőtestületének tagjai mindezt látták előre, csak nem érdekelte őket.” (55-56. old.)

6./ „A Siófokon megválasztott országgyűlési képviselőnek – Dr. Gruber Attilának – magatartását a választóival szemben pedig az alábbi indokolással nem kívánom minősíteni.

2000. december 2-i újságcikkben – Somogyi Hírlap – a DRV Rt. Vezérigazgatója akként nyilatkozott a *„Stratégia az elégedettség növelése”* című írásban, hogy

„A DRV Rt.-nek egyetlen méternyi csővezeték, egyetlen közmű sincs a tulajdonában, a mi tulajdonunk a munkatársaink mérhetetlen kapacitása”.

Mivel tudtam arról, hogy a DRV Rt.-nek 4 milliárd 400 millió forint jegyzett tőkéje 4 milliárd 286 millió forint nem pénzbeli hozzájárulásból és 114 millió forint pénzbeli hozzájárulásból állt ebben az időben cégbejegyzés szerint, és ismertem már Dr. Lotz Károly vízügyi miniszternek 1997. december 31-i, fentiekben részletezett vízi közművagyon elvonó határozatát,

úgy gondoltam, hogy éppen ideje lenne a Vezérigazgatói nyilatkozatra is tekintettel a DRV Rt. igazgatóságának a részvénytársaság tulajdonosát értesíteni arról, hogy a szükséges intézkedéseket tegye meg.

A DRV Rt. alaptőkéjének leszállítása érdekében az 1997. évi CXLIV. tv. (Gt.) 243. § 1. bek-e alapján:

„Az igazgatóság köteles nyolc napon belül a felügyelő bizottság egyidejű értesítése mellett a szükséges intézkedések megtétele céljából a közgyűlést (egyszemélyes Rt. esetén tulajdonos) összehívni, ha tudomására jut, hogy

a./ a részvénytársaság saját tőkéje a veszteség következtében az alaptőke kétharmadára csökkent...”

Ha egyszer a Vezérigazgató elismerte, hogy a DRV Rt.-nek egyetlen méternyi csővezetéke, vagy egyetlen közműve sem maradt, és az **ingatlan-nyilvántartási adatok szerint 2001. december 21-én a Földhivatalnál kérelmeztek összesen 1 milliárd 200 millió forint erejéig keretbiztosítéki jelzálogjog bejegyzését a DRV Rt. tulajdonában maradt több ingatlant terhelve**, minden okom meg volt azt gondolni, hogy a DRV Rt. **működő tőkéje a jegyzett tőke 2/3-ad része alá csökkent és a kötelező tőkeleszállítás a cégnél nem maradhat el.**

Ez pedig a **Gt. 260. §** alapján azzal jár, hogy

„Alaptőke leszállítása esetén mindenekelőtt a részvénytársaság tulajdonában álló saját részvényeket kell bevonni.”

Ilyen vagyoni helyzetben lévő részvénytársaságtól könnyű belátni, hogy a józan ész szabályai szerint részvényeket még az ellenségünknek sem szerzünk. Annyira nem haragudhatunk rá.

De jött Dr. Gruber Attila, Siófok választott országgyűlési képviselője és 2002. június 21-én megjelent abban az újságicikkben, mely többek között közölte, hogy

„Az önkormányzatok többségi tulajdonhoz kívánnak jutni a hajózási társaság mintájára a ma még állami kézben lévő Dunántúli Regionális Vízmű Rt-ben”,

Dr. Gruber Attila a következőket mondta:

„Vélhetően egyébként a cégvezetésnek is érdekében áll ez a változás. Ha az önkormányzatok tulajdonosok lesznek, akkor hatékonyabb együttműködés képzelhető el velük, hiszen immár nem csak az ellátási kötelezettség lesz az övék.”

Sokat kellene gondolkodni azon, hogy ennek a közlésnek értelmét megállapítsuk, de egy biztos. Az önkormányzatoknak mindenképpen hátrányos lett volna az, amit Dr. Gruber Attila Siófokon megválasztott országgyűlési képviselő szorgalmazott. Nem volt veszélytelen kezdeményezés, hiszen 2002. július 11-én az újságból azt is megtudtam, hogy

„A Balatoni Szövetség elnöksége tegnapi (2002. július 10.) ülésén célul tűzte ki, hogy az érintett önkormányzatok december 31-ig (2002.) térítésmentesen szerezzék meg a DRV Rt. részvényeinek több mint ötven százalékát, valamint a szolgáltatáshoz kapcsolódó közművek és ingatlanok tulajdonjogát.”

Nem volt mit tenni, 2002. július 4-én és 11-én tájékoztattam a Balaton környékén lévő Polgármestereket a kialakult helyzetről és kértem tőlük azt, hogy DRV Rt. részvényeket az önkormányzatok érdekében ne szerezzenek. Valamint levelet intéztem a Miniszterelnöki Közigazgatási Államtitkárnak az ügygel kapcsolatosan és erre válaszként **2002. szeptember 16-án a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Közigazgatási Államtitkára 3783/2002. számú levelében** többek között a következőket közölte:

„Az Ön által hivatkozott újságicikk – mely szerint a Balaton parti önkormányzatokat DRV Rt. többségi részvényekhez kívánják juttatni – valótlan, minden jogalapot nélkülöz.

Állami tulajdonosi oldalról nincs napirenden a DRV Rt. jelenlegi tulajdonosi szerkezetének módosítás, privatizációja a közeljövőben nem várható, így önkormányzati részvényjuttatásra sincs mód.”

Többet a DRV Rt. részvényeinek önkormányzatok általi megszerzési

szándékról nem hallottam, ehelyett Dr. Gruber Attila Siófokon megválasztott országgyűlési képviselő 2002. augusztus 21-én levelet intézett a **Somogy Megyei Ügyvédi Kamara Etikai Bizottságához** a következő kérelemmel:

„Tisztelettel kérem az Etikai Bizottságot, hogy ügyemet vizsgálja ki, s döntsön, hogy Dr. Léhmann György úr vétett-e ügyvédi etikai szabályt?”

Ezt követően sokat nem hallottam Dr. Gruber Attila Siófokon megválasztott országgyűlési képviselő ténykedéseiről, úgy tudom, hogy **gyakran járt a siófoki választópolgárokkal nem közölt közéleti tevékenységet folytatva Brüsszelben, majd a választás demokratikus lezajlásának megfigyelőjeként Ukrajnában**, feltehetőleg úgy gondolta, hogy Siófok választópolgárainak érdekeit akkor képviselheti legjobban, ha az ukrainai választáskor figyeli az utcán, szavazóurnáknál történeteket és együtt számolja az ukrán választópolgárok által leadott szavazatokat másokkal. Ha nincs Siófokon, sőt még az országban sem tartózkodik.

Szerintem ilyen feladatok elvégzésére Siófok választópolgárai nem kérték fel és mivel a megbízást a választópolgároktól kapják a helyben megválasztott képviselők, csak arra tudok gondolni, hogy ezek a külföldi utazások részéről azért történtek, mert **más országgyűlési képviselők komolyan, vagy legalábbis komolyabban vették a választáskor tett ígéreteik megvalósítása érdekében helyben elvégzendő feladataik ellátásának kötelezettségét, mint Dr. Gruber Attila Siófokon megválasztott országgyűlési képviselő.**

2004. október 2-án megjelent „*Balatoni Polgár*” közéleti lapban „**Sajtótájékoztató**” címmel egész oldalas írás jelent meg Dr. Gruber Attila fényképével illusztráltan és ebben tájékoztatta az olvasót arról a törvénymódosító javaslatáról, melyről a lap ezt írta:

„A lényege az, hogy adómentesség eddigi 18 éves korhatárát szállítaná le a törvény 14 évre. Tehát elfogadás esetén a 14 éves kor alatti gyermek és 70 évesnél idősebb felnőtt mentesülne a napi idegenforgalmi adó fizetése alól. Az indítvány egyik oka az elmúlt évek idegenforgalmi adóbevételeinek csökkenése, a másik a városba érkező 18-20 éves fiatalok nagy száma.”

Ha az előbb azt írtam, hogy sokat kellene gondolkodni azon, hogy Dr. Gruber Attilának ott idézett mondanivalóját értelmezni lehessen, most azt kell írnom, hogy **Dr. Gruber Attila országgyűlési képviselő lebecsüli az olvasó értelmi képességét. Azzal a tartalmú közlésével, hogy azért indítványozza a 14-18 évesek eddigi adómentessége megszüntetését, mert ezáltal azt reméli, hogy Siófokra kevesebb 18-20 éves fiatal érkezik.**

Majd az önkormányzatoknak járó csökkenő állami normatívákra hivatkozva a következőket mondta:

„Önkormányzati képviselőként nagyon szomorúan veszem tudomásul,

hogy ezek a kedvezőtlen állami döntések a lakosságot az önkormányzatokkal fogja szembe állítani, ezért nyomatékosan szeretném mindenki figyelmét felhívni arra, hogy nem népnyzó önkormányzati szándékról van szó, hanem egyszerűen rá lesznek kényszerítve az adóemelésre, hiszen egyre több önkormányzat felett lebeg a fizetéseképtelenség rémképe!”

Mondta ezt az egymilliárd forintot meghaladó költséggel megvalósítani szándékozó nagyberényi gyógyvízzel működő siófoki gyógykádprogram támogatója, mint önkormányzati képviselő, miközben néhány sorral feljebb, mint országgyűlési képviselő a 14-18 éves korúak idegenforgalmi adómentességének eltörlésén töri a fejét.

Ez évben pedig a Heti Világgazdaság gazdasági hírmagazin december 3-i számában olvastam vele kapcsolatosan a **„Merre folyik a Balaton?”** című írásban. Egy tőkés csoport gazdasági terjeszkedéséről számolnak be a cikkben:

„korábban ismeretlen SCD-csoportnak – miután tavaly és az idén megszerezte a Balaton-környék meghatározó kempinghálózatait, a Siotour Rt-t, a Balatontourist Rt-t, és a Zalatour Rt-t – meglehetősen nagy ívű tervei vannak. A Balaton környékében fantáziát látó kevés nagybefektető egyikeként szinte állami régiófejlesztési feladatokat okkupált, a tervek szerint 15 év alatt mintegy 100 milliárdot költene úgynevezett komplex turisztikai fejlesztési programja megvalósítására.”

Majd a következő hasábnál következik **Dr. Gruber Attila** Siófokon megválasztott országgyűlési képviselővel kapcsolatos írás:

„A Balaton törvény elvileg megnehezíti az ügyeskedést az ingatlanokkal, amikor a kempingek területét mindössze 8 százaléokban engedi beépíteni. Az Országgyűlés idegenforgalmi bizottsága ugyanakkor a közelmúltban kezdeményezte a jogszabály ezen passzusának elfogadását. A négy párti konszenzussal támogatott tervezet szerint a beépíthetőség 25 százalékosra emelkedne- erősített meg a HVG értesüléseit Gruber Attila, Siófok országgyűlési képviselője, a parlamenti bizottság tagja. Elmondta, hogy a javaslat mögött egyfelől az SCD korrekt, nyílt lobbitevékenysége, másfelől az a felismerés áll, hogy egyre csökken a sátorozó kempingezés iránti kereslet a magyar turisztikai piacon.”

A lobbitevékenységről eltérő értelmezést adnak a különböző szótárak:

„lobbyizmus: az Amerikai Egyesült Államokban szokásos kijárás azaz a képviselők megvesztegetése és befolyásolása a törvényhozáson kívüli köröktől, ennek érdekében a képviselőház folyosóján, előcsarnokában keresik fel őket” írja az 1986-ban Akadémiai Kiadó gondozásában megjelent Idegen Szavak Szótára,

„lobbizik: (eredendően lobby, vagyis angolul előcsarnok, hall az angol parlament v. az amerikai szenátus épületének hallja, ahol a képviselők

egymással és ügyfelekkel tárgyalnak, valaki felkeresi a képviselőjét és megkéri ügyének, érdekeinek képviseletére, támogatására, vagyis lobbizik) ügy érdek támogatása” írja a Diákoknak irt Magyar Értelmező Szótár,

„lobbizik: politikai súlyát, ismeretségét befolyását megbízói érdekében használja fel, kijár valamit” írja a közelmúltban megjelent idegen szavak és kifejezések szótára.

Amennyiben az utóbbi értelmezését adjuk **Dr. Gruber Attila Siófokon megválasztott országgyűlési képviselő** idézett szavainak, úgy megállapíthatjuk, hogy **egy korábban ismeretlen, Siotour Rt., Zalatour Kft, Balatontourist Rt. kempinghálózatát megszerző tőkés csoport azon Balaton-törvénybe ütköző szándékát, hogy 8 % beépítettségi lehetőség helyett 25 %-át építhesse be a Balatonparton lévő kempingek területén helyesnek tekinti, a tőkés csoportnak azon eljárását, hogy országgyűlési képviselők befolyását kérve elvárja a tőkés csoport azt, hogy az országgyűlési képviselők politikai súlyukat, ismeretségüket a tőkés csoport ezen szándékának megvalósítása érdekében használják fel, korrektnek és nyíltak tartja.**

Négypárti konszenzussal ennek megfelelő, Országgyűlés idegenforgalmi bizottsága által előterjesztett törvénymódosítási javaslatot terjesztettek az Országgyűlés felé és ezt Dr. Gruber Attila nyilatkozata szerint azért is támogatja, mert **„egyre csökken a sátorozó kempingezés iránti kereslet a magyar turisztikai piacon”.**

Eszébe sem jut Dr. Gruber Attila Siófokon megválasztott országgyűlési képviselőnek az, hogy amennyiben az immár az SCD nagytőkés csoport tulajdonában lévő vízközei, korábban kempingként használt területeket nem 8 %-os mértékben lehet beépíteni, hanem 25 %-os mértékben, úgy a Dr. Gruber Attilát megválasztó siófoki választópolgároknak még csak a reménye is megszűnik arra nézve, hogy a korábban üdültetési céllal épített ingatlanjaikat nyári időszakban ha nem is úgy, mint korábban tették, de legalább jövedelempótlási szándékkal kiadják, és ezáltal közelebb jutnak a nincstelenség, reménytelenség szintjéhez.

Mint ahogy a DRV Rt. részvényeinek önkormányzatok általi megszerzésének támogatásakor, vagy a 14-18 évesek idegenforgalmi adómentességének megszüntetésekor, most sem jött arra rá Dr. Gruber Attila Siófokon megválasztott országgyűlési képviselő, hogy az őt megválasztó siófoki választópolgároknak mi az érdeke, mindezekben az esetekben a választópolgárok érdekével szembeni, ezzel ellentétes érdekeket támogat.

Kérlek arra, hogy amennyiben tudsz arról, hogy egyszer is sikerült Dr. Gruber Attilának komoly erőfeszítésekkel olyan célokért küzdeni – esetleg „lobbizni” – amelyek az őt megválasztó állampolgárok érdekében állt, úgy közöld, mivel én ilyenről nem tudok. Természetesen nem arra gondolok, hogy az M7-es autópályának Siófoki szakaszán már több alkalommal kérte az ingyenes autópálya-használat biztosítását, mert legalább mi tiszteljük meg egymást azzal, hogy kellő komolysággal nyilatkozzunk egymásnak.

Egyébként pedig helyettese vagy Dr. Gruber Attilának a Siófoki Képviselői Testület által 2002. november 15-én megválasztott Városfejlesztési és Környezetvédelmi Bizottságban. Ő az Elnök, Te pedig az Elnökhelyettes vagy. Valamint tagja még az ugyanekkor megválasztott Idegenforgalmi és Rendészeti Bizottságnak is Dr. Gruber Attila. A Siófoki Önkormányzatnál végzett tevékenységeire is vonatkozik fenti kérésem. Amennyiben tudsz arról, hogy egyszer is sikerült Dr. Gruber Attilának komoly erőfeszítésekkel olyan célokért küzdeni, - esetleg „lobbizni” - amelyek az őt megválasztó állampolgárok érdekében áll, úgy közöld.

Természetesen utóbbi, Önkormányzatnál végzett tevékenységét is szerettem volna iratok alapján megismerni a Képviselőtestületi ülésekről felvett jegyzőkönyvek alapján. Ezekben került többek között rögzítésre az, hogy Dr. Gruber Attila képviselő kérelmére történtek az utcanév-változtatások. Így többek között 2003. május 29-i ülésen az addig névnélküli utcának **„Csúszda”** utcanévet adták javaslatára. Később még hasonló módon 2-3 esetben olvastam indítványáról.

2003. október 17-én beszámolt a László Csaba akkori pénzügyminiszternél végzett, Tőreki Halas tavakkal kapcsolatos tevékenységéről, majd a 2004. január 29-i képviselőtestületi ülésen indítványozta azt a Veterán Autós, Motoros Egyesület nevében, hogy keressék meg a Tűzoltóságot létrás kocsik átadása végett.

Egy alkalommal az iskolások közétkeztetésével kapcsolatos vitában is hozzászólt akkor, amikor Gyarmati László önkormányzati képviselőtársa elmondta, hogy olyan szolgáltató céget válasszatok a szolgáltatásra, amelyik vállalja és biztosítja azt, hogy megfelelő színvonalú étkeztetést biztosít a tanulóknak. Dr. Gruber Attila ezt követően előadott válaszában közölte, hogy minden vállalkozónak érdekében áll az, hogy színvonalas étkeztetést biztosítson, ezért a szolgáltató kiválasztásánál ez nem lehet szempont.

Feltehetően felszólalt, indítványozott még hasonló módon a képviselőtestületi üléseken, csak én nem vettem észre, de ezekből is az a véleményem alakult ki, hogy ügyvédi hivatására is tekintettel **minősíthetetlen volt az Önkormányzatnál végzett közéleti tevékenysége.**

A 2002. november 28-án tartott képviselőtestületi ülésről felvett jegyzőkönyvben **„Javaslat a polgármester jutalmazására”** előterjesztés megvitatásával kapcsolatosan ellenben felfigyeltem az 56. oldalon írt alábbi mondatra:

„Az 1. pont vonatkozásában a szavazási eljárást Gyarmati László tanácsnok félreértése miatt kérte megismételni Dr. Gruber Attila tanácsnok.”

A jegyzőkönyv alapján megállapítható, hogy előtte elhangzott Dr. Házas József tanácsnok alábbi kijelentése:

„A polgármester részére megállapított jutalomkeretet támogatta, úgy

gondolja, hogy ez a jutalomkeret arra szolgál, hogy a gazdasági eredmény alapján évenként jutalmazza a testület a polgármestert. Álláspontja, adjon a testület inkább évente nagyobb összeget, de azzal nem tud azonosulni, hogy az előző ciklus során elvégzett munkát külön jutalmazzák.”

Tehát azt ellenezte ezek szerint Dr. Házas József tanácsnok, hogy az évenként polgármesteri jutalmazáson kívül ciklusonként – négyévenként – még egy jutalmat kapjon.

Eredménye ennek a felszólalásnak az lett, hogy **130/2002. (XI.28.) számú képviselőtestületi határozat szerint** nem fogadták el a képviselők Dr. Házas József azon indítványát, hogy ne legyen négyévenként ajándékozás az évenkénti mellett, így a **2002. évi eredményes gazdálkodásra tekintettel megállapítottak a polgármesternek 2.500.000.-Ft. jutalmat és az akkor eltelt ciklus után 2.280.000.-Ft. jutalmat**, de lényegileg elfogadták Dr. Házas Józsefnek azt az indítványát, hogy legyen magasabb az évenkénti polgármesteri jutalom nagysága mert **azóta háromszor – 2003-ban, 2004-ben, 2005-ben – Siófok Város Polgármestere évi 3 millió forint jutalmazásban részesült.**

Visszatérve Dr. Gruber Attilával kapcsolatos mondatra, tehát ennek a közvetlen előzménye az volt, hogy vagy a Dr. Házas féle javaslatot fogadja el a Képviselőtestület, vagy az előterjesztés szerintit, és az utóbbi szavazásakor – a kettő jutalmazást megállapító döntéskor – Gyarmati László képviselő az idézett mondat szerint félreértése miatt a „nem” gombot nyomta meg.

Jól látható az idézett mondat alapján az, hogy **ilyen előzmények után nem Gyarmati László félreértésben lévő tanácsnok kért ismételt szavazást, sőt nem is a Polgármester, hanem az a Dr. Gruber Attila országgyűlési és önkormányzati képviselő, akinek ehhez az állítólagos félreértéshez semmi köze nem volt.**

Véleményem szerint ilyen megnyilatkozásra Dr. Gruber Attilának azért volt szüksége, mert ily módon kívánta azt a Polgármester felé jelezni, hogy Ő nem egészen úgy javasolja a kettős, összesen közel öt millió forintos jutalmazást a Polgármesternek, mint a többi képviselőtársa, hanem azoknál jobban. Jelezni akarta azt, hogy ő arra is ügyel, hogy még csak félreértések se legyenek a polgármester jutalmazásának megszavazásakor.

Meggyőződése az, hogy erre azért volt szüksége Dr. Gruber Attilának, hogy biztosítsa saját maga számára azt, hogy vele kapcsolatosan hasonló módon álljon ki Siófok Város Polgármestere a későbbiek folyamán. Mondjuk akkor, ha értékelni kell Dr. Gruber Attila által végzett közéleti tevékenységet.

Abban pedig bízom, hogy Dr. Gruber Attila eddig végzett közéleti tevékenységét alulmúltni ebben az országban nem lehet. Szeretném hinni azt, hogy ennél gyengébb teljesítménnyel Magyarországon nem lehet országgyűlési és önkormányzati képviselő senki sem. De ettől te persze nem

bízd el magad.

Volt 1994-ben hazánkban egy olyan választás, amikor a Főváros egyik kerületében az MSZP Pécsi Ildikó színművészt, az SZDSZ pedig Pető Iván történészt indította. Pécsi Ildikó nyert és Acél Endre újságíró ekként sommázta az eredményt:

„Ebben a választásban ha az MSZP egy széklábat indított volna a képviselői mandátum elnyerésére, a székláb nyert volna.”

Nyugodt lehetsz abban, hogy **ebben a szövegben nem az MSZP volt a fontos szó, hanem a székláb. Akár Te is lehetsz az, akár Dr. Gruber Attila is a jövőben éppúgy, mint ahogy a múltban is azok voltak.** (73-79. old.)

7./ „És akkor is helyesen járna el az Országos Lakás és Építésügyi Hivatal, ha a mostanában hangoztatott **„panelprogram”** lebonyolítása, ezzel kapcsolatos több százmilliárd forint nagyságú kiadások viselése előtt vizsgálná meg a tízzintes panelházak rendeltetésszerű használatával kapcsolatos problémák végleges rendezésének lehetőségét.

Úgy mint Németországban tudomásom szerint tették. **Meggyőződésem az, hogy hasonló kivittel készültek ott is a 70-es, 80-as években a panelházak, de immár ott belátták, hogy amennyiben a szabvány ugyanúgy, mint Magyarországon, csak négyszintes lakóház építését teszi lehetővé ezekből a minőségű panelekből, akkor a négy szintre vissza kell bontani az épületet azért, mert a szabvány előírását megszegni márpedig nem lehet.** És visszabontották. Hazánkban pedig reális közelségébe jutottunk az állami szerveknek fentiekhez hasonló magatartása folytán ahhoz, hogy előbb több százmilliárd forintért nyílászárókat cserélnek többek között a tízzintes panelházaknál, majd néhány év múlva mégis visszabontják négyszintesre az épületeket az újonnan beépített nyílászárókkal, egyebekkel együtt.

Egész biztos vagyok abban, hogy valakinek ez a szinte szándékos károkozásnak tekintendő több száz milliárd forintos pazarlás is hasznot hoz majd. Más kérdés az, hogy milyen áron.” (86. old.)

8./ „Dr. Házás József Siófoki Önkormányzati képviselő – volt országgyűlési képviselő - a **„Házás: fontos a jó közérzet”** című 2003. december 16-án megjelent újságcikkben **„Nagykoalíció”** alcím után a következőket nyilatkozta:

„Fontos, hogy a nagy politika ne befolyásolja a döntéseket – mondta Házás József. – Azokban a városokban, ahol politikai csatározásokkal töltötték az utóbbi éveket, nem sikerült olyan fejlődést elérni, mint Siófokon. Nálunk konkrét ügyekben gyakorlatilag nagykoalíció van az MSZP és a Fidesz-MPSZ közt. Azt szeretném, ha minél kevesebb politikai döntés születne a testületi határozatokban, és csak a választások rövid heteire korlátozódna, hogy megkülönböztetjük

egymást a nézetek alapján.”

Ebben egyezik a véleményem Dr. Házas József önkormányzati képviselővel. Amennyiben az előző fejezetben – Vásárcsarnok privatizációja – részletezett, illetve következő fejezetekben részletezendő konkrét ügyekből indulok ki, **valóban nagykoalíciós, azaz az MSZP és Fidesz-MPSZ közös döntések történtek.** Semmi különbséget nem látok az általam leírt törvénytelen magatartások felróhatóságára vonatkozóan a különböző pártokhoz tartozó egyes önkormányzati képviselők között.

Sőt **abban is egyezik a véleményem Dr. Házas József önkormányzati képviselő és volt országgyűlési képviselő által elmondottakkal, hogy csak rövid hetekre fog korlátozódni az, hogy a Siófoki Önkormányzati Képviselők megkülönböztetik egymást, majd újból folytatódik a nagykoalíció.** A közösen meghozott konkrét döntések miatt pedig rendszeresen írhatok a Somogy Megyei Főügyészséghez, vagy Rendőrkapitánysághoz.

Csak azt nem tudom, hogy milyen nézetekre gondolt Dr. Házas József akkor, amikor a választások rövid hetei alatti nézetkülönbségre utalt. Ameddig nem fejt ki ezt pontosabban, addig azt vallom, amit Dr. Orbán Viktor volt miniszterelnök mondott a választások előtti időszakról néhány hónappal ezelőtt a köztelevízióban: **„gusztustalan színjáték az egész”.**

Aztán egyszer majd vége lesz ennek az egésznek, hiszen már **1999-ben is megírta** a Zöld Balatoni Futár *„Termálkutat vásárol Siófok”* című írásában:

„Siófoknak lépnie kell. Kifogytak a város tartalékai, pénzzé tehető vagyona igencsak apadófélben van. Az idegenforgalmi bevétel egyre szűkösebb a fokozatosan rövidülő nyári szezon miatt. Így bevételi forrásait csak úgy tudja növelni a Balaton-parti város, ha turisztikai attrakciókkal meghosszabbítja a nyári szezont.”

Ugyanis nem kell közgazdásznak lenni ahhoz, hogy akkor, **1999-ben az újság ily módon Siófok végét jelezte. Illetve a vég kezdetét. Eltelt azóta hat év nagykoalíciós képviselőtestületi döntésekkel úgy, ahogy ebből az iratból megtudható, így ahhoz sem kell közgazdász végzettség, hogy megállapítható legyen az, hogy itt már semmiféle attrakció nem segít.**

Szégyellem és nagyon sajnálom azt, hogy nem tettem többet a vég elkerüléséért annak ellenére, hogy többet érdemelnek azok, akik a Dr. Házas József által elmondott nagykoalíciós állapotot megszenvedik.” (115-116. old.)

9./ „azt is állítja a Főügyészségi irat, hogy a földhivatali térképen útként feltüntetett, korábban már említett siófoki 4272. és 4274. hrsz. alatti útingatlanok hossz tengelyére merőlegesen elhelyezett kerítés létesítésének építési engedélyezése lehetségesen megtörtént.

Ezt nem kellett volna. Elveszti ilyenkor az ember még az illúzióját is annak, hogy talán állampolgárként tisztelnek a hivatalok akkor, amikor számomra fontos problémával fordulok hozzájuk. Tudom jól, hogy általában nem

szempont a törvényesség, a jog akkor, ha a hatalom a legcsekélyebb formában is érdekelt a probléma vizsgálata során, de úgy vagyok ezzel, hogy talán egyszer megunják, belefáradnak az ilyen fajta ügyintézésbe. Egyszerűen nem tudom megtenni azt, hogy ne bízzak abban, hogy nem üres szólam volt Zlinszky professzortól az, amikor diplomaosztáskor a jogalkalmazásnál mindenképpen követendő jogszerűség, tisztesség, méltányosság követelményéről beszélt.

És akkor előáll a Somogy Megyei Főügyészség azzal, hogy az útingatlanokon keresztül elhelyezett kerítésre nem lehet kizárni az építési engedély tényét, és ezért volt bölcs döntés birtokbavételi eljárásba a Siófoki Önkormányzatnak nem belebocsátkozni. Ezt nem kellett volna.” (124. old.)

10./ A Balaton törvénynek idézett, elidegenítést tiltó törvényi rendelkezését jól ismerték, így belátták azt hogy adásvételi szerződést nem írhatnak a parti sétány eladására annak ellenére, hogy megállapodásuk szerint mindenképpen át kívánta engedni ingatlan-nyilvántartási bejegyzéssel is igazoltan Siófok Város Képviselőtestülete örökre a parti sétány kizárólagos használatát a Pannónia Hotels Rt. javára. A törvényi rendelkezések megkerülése céljából került sor erre a teljességgel logikátlan, bekerítettséget örökre szentesítő szerződési megállapodásra. Mások megtévesztésével kívánták fenntartani a látszólagos törvényességet.

A Somogy Megyei Főügyészségnek bekerített helyen történő **„strand üzleti hasznosítási jogát”** részletező idézett megállapítására ezek után visszatérve, tehát a Főügyészség szerint azért is kedvező a Siófoki Önkormányzat számára a szerződés megkötése, mert így a Pannónia Hotels Rt. által bekerítve hagyott területen olyan jogosultságokhoz jutott hozzá, amelyekkel eddig Siófoki Önkormányzat nem rendelkezett.

Ha jól értem ezt a Főügyészségi álláspontot, tehát **szerinte addig, amíg tehermentesen és kizárólagosan illetve meg a siófoki 4270 hrsz-u alatt felvett 5585 m2 területű parti sétány tulajdonjoga úgy a Siófoki Önkormányzatot, hogy ehhez a parti sétány ingatlanhoz a Petőfi sétánytól csatlakozó két útingatlan – siófoki 4272, és 4274. hrsz-u – is szintén tehermentesen és kizárólagosan a Siófoki Önkormányzat tulajdonában voltak, kevesebb strand üzleti hasznosítási jogosultság illetve, illetve nem illetve meg a Siófoki Önkormányzatot mint most,**

amikor a parti sétányra vezető utakat a Siófoki Önkormányzat teljes egészében eladta, és így úton a parti sétány nem közelíthető meg, illetve „területhasználati szolgalmi jog”-gal terhelten kizárólagos használatot biztosított Siófok Város Képviselőtestülete ingatlan-nyilvántartási bejegyzéssel igazoltan a parti sétánnyal szomszédos, Pannónia Hotels Rt. tulajdonában lévő ingatlanoknak.

És mindezt úgy kell érteni, hogy a szerződésből már idézettek szerint bármiféle kereskedelmi hasznosításra irányuló szerződést kíván a Siófok Város Önkormányzata képviselőtestületében eljáró Balaton-parti Kft megkötni, ezt csak akkor teheti, ha ehhez a Pannónia Hotels Rt. hozzájárul. A polgárokat

végtelenségig lebecsülő hatósági viselkedések miatti már említett elkeseredésem túl mit lehet ehhez hozzátenni? Talán azt, hogy Erdélyben élő egyik nagyapám kőműves foglalkozású volt, emlékszem viseltes kalapjára és arra, hogy ha töredékét észlelte a főügyészégi közléshez hasonló beszédnek, válaszként félig magyarul, félig románul miként káromkodott. Miközben lecsapta a kalapját. Nekem kalapom sincs, meg románul sem tudok.” (125-126.old.)

11./ Véleményalkotásom során abból indulok ki, hogy magatartások egyes sajátosságai már sok évszázada ismert Európában, így például Shakespeare arról ír a III. Richárd harmadik felvonásában, hogy Richárd kitanítja Buckinghamet, miként hódítsa pártjára a londoni polgárságot. A hazugságok sorában tulajdon anyja jó hírét sem kíméli, majd Shakespeare egy írnnokkal mondatja a költő keserűségét:

**„Finom világ! Ki olyan ostoba,
Hogy ezt a durva csalást meg ne lássa?
De ki merész elmondani, amit lát?
Ocsmány világ ez! Azért pusztul el,
Mert ilyen bűnökről hallgatni kell.”**
(szövegezést felhasználtam)

(tankönyv szerinti)

Néhány évszázaddal később Petőfi Sándor világosabban fogalmaz **„A Szájhősök”** című versében:

**„Tenni, tenni! a helyett, hogy szóval
tükör, mely
Az időt így elharácsoljátok,
mutatja,
Várva néz rég s oly hiába néz az
szívek vagytok,
Isten napja s a világ reátok.
áldozatra.
Nyújtsátok ki tette a kezét már
mint a fák tavasszal,
S áldozatra zsebeiteket,
vén nemzetek,
Tápláljátok végre a hazát, ki
nem adtok,
Oly sokáig táplált titeket.**

**Áldozat és tett, ez a két
A valódi honfiut
De ti gyáva s önző
Tette gyávák s önzők
Hiszem én, hogy,
Megifjodnak a
De ti hernyók új lombot
Sőt a régít is leeszitek.”**

Aztán Reviczky is irt ezekről másokkal együtt a XIX. század végén, és ismét mások később is, de döntő mértékben azon a társadalmi tudaton, melyet az **Írástudók árulása** c. műben akként fogalmaztak meg, hogy **„kétezer éve cselekedtük a rosszat, de kétezer éve a rosszat nem méltányoltuk”**, nem változtatott a magatartásokhoz hasonló jelenség a közéletben.

Talán többen voltak és főleg eredményesek abban az időben a Podmaniczky Frigyesek, és más, hozzatok nem hasonlítható közéleti erkölcsiséggel bíró közszereplők, de az tény, hogy még tizennégy éves koromban is akként reagáltak szüleim kitűnő eredményű bizonyítványom láttán, hogy jogászi, orvosi, vagy bármiféle egyetemi végzettséget igénylő ábrándom megvalósítása előtt tanuljak szakmát, mert akkor két kezem munkájával mindig biztosan meg tudok állni a saját lábamon.

Aztán jöttetek Ti, és ezt a társadalmi tudatot néhány év alatt alaposan kikezdtétek. Magatartásotok folytán már el lehet mondani az **Írástudók árulása** c. műben található következő mondatot is: **„kétezer év után is cselekedjük a rosszat és kétezer év után a rosszat méltányoljuk is.”** Most már hiába mondják a szülők gyermeküknek, hogy a biztos megélhetést két kézi munkával lehet elérni, szembefordulnak a gyermekek közéleti tapasztalataikra hivatkozva és visszakérdezik azt, hogy biztos megélhetést nem inkább az önző és kizárólag saját érdekünket szem előtt tartó magatartás elsajátításával lehet biztosítani?

Több kárt okoztatok véleményem szerint a tudatban néhány év alatt, mint korábban más közszereplők többszáz év alatt.” (137-138. old.)

12./ „Nem kell egyetemi végzettség ahhoz, hogy megállapíthassa ezek után bárki azt, hogy a **Siófok Város Képviselőtestülete egyhangú határozatával több mint 700 millió forintért eladott önkormányzati részvény a választópolgároknak már a közeljövőben is jelentős vagyoni hátrányt okoz.**

Könnyebben meg lehet megtanítani a rókát füvet legelni, mint az önkormányzati részvényt vásárló gazdasági társaságot rávenni arra, hogy ne a saját érdekét, hanem a fogyasztók érdekét vegye elsősorban figyelembe. **Nem azért fizetett több mint 700 millió forintot, mert csak ennek az összegnek bankkamattal emelt összegét szeretné megszerezni.** Többszörös kárt okoztatok a 700 millió forinthez képest ily módon azoknak a szerényen élő embereknek, akinek köszönhetitek azt, hogy dönthettek.

Erkölcstelennek és tisztességtelennek tartom magatartásotok. Nem beszélve azokról a törvénytelenégekről, amikre már eddig is utaltam.” (168. old.)

13. „Mivel a **Somogy Megyei Főügyészségi közlés éppen az ellenkezőjét mondja annak, amit Somogy Megye Közigazgatási Hivatala Vezetője 8 nappal korábban leírt**, abban egyet érthetünk, hogy a logika szabályai szerint vagy a Somogy Megyei Főügyészség – csoportvezető ügyésze -, vagy a Közigazgatási Hivatal Vezetője nem mond igazat.

Abban is egyetérthetünk, hogy fenti közlésekre csak az után kerülhetett sor, hogy az iratomban leírtakat alaposan áttanulmányozták és mivel egyikük sem közölte azt, hogy a Zöldfok Rt. részvényeinek eladására vonatkozóan készült szerződés érvénytelenségét – semmiségét – kérelmem ellenére nem indokolt vizsgálni, az általam leírtak alapján látják lehetőségét annak, hogy a semmiség megállapítására sor kerülhessen.

És talán az sem túlzás részemről ilyen körülmények között, hogy **véleményem szerint azért tologatják egymás asztalára az általuk is valószínűnek tartott semmiségi probléma rendezését, mert nem kívánnak szembekerülni azzal a politikai, vagy gazdasági hatalommal, mely a**

semmis szerződés megkötésében érdekeltek mögött feltehetően áll. Sem a Somogy Megyei Főügyészség, sem Somogy Megye Közigazgatási Hivatala. A jogbiztonság, ill. fogyasztók védelme számukra nem ér annyit szerintem, hogy szembe kerüljenek.” (171.old.)

14./ „Eddig csak túrtuk a gyanúsítgatásokat és bizonyítottuk becsületességünket. Még a sajtóban sem magyarázkodtunk, ezt is méltatlannak tartottuk munkánk ismeretében. Ságvár polgármestere hasonló esetben jó hírnevének megsértése miatt per indított. Mi a munkánk tisztességes elvégzésére koncentrálunk, és nem akartuk, hogy elvonják erről a figyelmünket. Két dolog azonban elgondolkoztat bennünket. Ha felesleges bizonygatás már az alkotó munka rovására megy, vagy bármelyik tisztességes polgárnak kétségei támadnak, akkor nekünk is meg kell tennünk a város jó hírnevének megőrzéséhez szükséges intézkedéseket.”

Olyant már mondott uralkodó, hogy az „állam én vagyok”, de olyant még nem hallottam, hogy a Polgármesterről, vagy a város Képviselőtestületében tevékenykedő képviselőtestületi tagokról alkotott vélemény alapján mondták volna azt, hogy a városnak jó hírneve, vagy rossz hírneve van. Így **Siófok Polgármestere is téved abban, hogy a Siófoki Képviselőtestületnek tagjairól kialakult vélemény alkalmas arra, hogy befolyásolja Siófok város hírnevének alakulását.**

Egy város hírnevét befolyásolhatják jeles szülötteinek cselekedetei, vagy Sopron esetében az, hogy a 20-as évek elején tartott népszavazásnál a környékbeli falvakkal együtt Magyarországhoz csatlakoztak, de a képviselőtestületi tagok cselekedeteinek megítélése erre alkalmatlan.

Mindezt tudja Siófok Polgármestere is én ezt jól tudom, **a képviselőtestületi tagokról alkotott és kinyilvánított véleményemhez a város jó hírnevének emlegetése részéről feltehetően csak azt**

a célt szolgálta, hogy a város lakosainak önérzetére hivatkozva ellenszenvet keltsen Velem szemben azért, mert a lakosság érdekében szólok meg akkor, ha a Képviselőtestületi tagok magatartásait kifogásolom.” (172. old.)

15./ Meggyőződéselem a leírtak alapján az, hogy 2005. augusztus 17-én kizárólag azért vizsgáltad a Békési Faiskola Kft-nek számlakivonatának számától kezdve az on-line cégmásolatán át a kiírás VI. pontját is, hogy az az ADLER-SIÓFOK Kft. nyerje el 892.621 díj fizetése ellenében a pályázatot, amelyiknek tagja Kiss Sándor a mai napig.

Nem érdekelt téged az véleményem szerint, hogy a bíráló bizottság a Békési Faiskola Kft ajánlatát érvényesnek elfogadta,

nem érdekelt az, hogy 70.000 Euróval kevesebbet kellett volna az

Önkormányzatnak fizetni a Békési Faiskola Kft. felé annál, mint amit az ADLER-SIÓFOK Kft-nek fizetett az Önkormányzat,

nem érdekelt az, hogy az általad győztesnek óhajtott ADLER-SIÓFOK-nak székhelye éppúgy nincs a cégnyilvántartás szerinti helyen, mint ahogy nincs a mai napig a székhelynek nevezett épületen törvényi előírás ellenére cégtáblája,

nem érdekelt az, hogy jogosult-e az eljárni az ADLER-SIÓFOK Kft ügyvezetőjeként, az aki eljár, szerintem azt sem tudtad, hogy ki az ügyvezetője a cégnek, téged csak egy érdekelt. Az, hogy az a cég nyerjen, melynek tagja Kiss Sándor.

Dr. Gruber Attila közszereplői cselekedeteinek értékelésekor írtam olyant, hogy azt már alulmúlni nem lehet. Kiegészítem azt a véleményemet annyiban, hogy közszereplői tevékenységed színvonala utolérte azt a szintet, melyre ugyanazt tudom mondani. Ezt már nem lehet alulmúlni.

Az egyikötök tavasszal Siófok országgyűlési képviselője lesz.

Szegény Siófokom, szegény Hazám.

Siófokon 2006. január 31. napján.

Dr. Léhmán György” (200. old.)

Egyébként választás ide, választás oda, az élet a választás miatt nem áll le. Így az a peres eljárás is folytatódott, melyről a januári iratomban már beszámoltam, melyre Siófok Polgármestere a Siófoki Hírek novemberi számában utalt azzal, hogy hasonló intézkedéseket helyezett kilátásba ellenem.

Mely szerint Ságvár Polgármestere jóhírnév megsértésének megállapítását és 5 millió forint kártérítésre való kötelezésemet kérte a Somogy Megyei Bíróságtól.

=====

V.

Kecskés Gábor, Ságvár Polgármestere

által ellenem indított peres eljárásban a Somogy Megyei Bíróság távollétemben 2006. február 20-án újabb tárgyalást tartott, majd a törvénynek azon rendelkezésére hivatkozva hívott fel nyilatkozattételre – **Pp. 141. § 6.**

bek. -, melyre tekintettel ítélethozatal volt várható a következő tárgyaláson.

A felhívásra az alábbi periratot – írásba foglalt perbeszédet – terjesztettem elő:

„Tisztelt Megyei Bíróság!

21. P. 20.419/2005. számú, Kecskés Gábor felperesnek Dr. Léhmán György alperes elleni jóhírnév megsértése iránti peres eljárásban 2006. február 20-én tartott bírósági tárgyalásról felvett jegyzőkönyvet 2006. március 6-án kézbesítették részemre a jegyzőkönyv 12. oldalán rögzített alábbi bírósági felhívással:

„A bíróság felhívja a peres feleket, hogy amennyiben a felperes a keresetét pontosítani kívánja, az alperes az ellenkérelmét, illetve további bizonyítási indítványuk van, úgy azt legkésőbb 2006. március 5. napjáig terjesszék elő. Az ezt meghaladóan előterjesztett bizonyítási indítványt a bíróság mint per elhúzására irányulót, mellőzni fogja a Pp. 141. § 6. bek-e alapján.”

A felhívásban irt jogszabályhely tartalmából következően várható T. Bíróság részéről a következő tárgyaláson érdemi határozathozatal az ügyben, ezért a **Pp. 145. § 2. bek.**-ben irt lehetőséggel élve az alábbiakban írásban foglalom össze e perrel kapcsolatos előadásomat,

- p e r b e s z é d e m e t -

részletesebben, mint ahogy azt a felperes által előterjesztett kereseti kérelmek indokolják.

=====

Személyes meghallgatásomra a perben 2005. június 2. napján került sor, és erről a tárgyalásról felvett tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldalának utolsó bekezdésében a következőket nyilatkoztam:

„Én a keresetlevélből azt tudtam kivenni, a felperes nem azt sérelmezi, ami az én feljelentéseimben szerepel, tehát nem az én ténymegállapításaimmal kapcsolatban állítja azt, hogy azoknak következtében az ő jó hírneve sérült, hanem önmagában abban látja a jó hírnév sérelmét, hogy úgymond én ezt nyilvánosságra hoztam, tehát terjesztettem.”

Tettem ezt a nyilatkozatomat azért, mert felperesnek 2005. március 1-i keresetlevelében leírt ténybeli és jogi alapja kereseti kérelmének a következők szerint lett megfogalmazva:

„A feljelentő alperes a feljelentést, és annak kiegészítését Ságvár község lakosai többségének postázta. Ismereteim szerint 224

lakoshoz jutott el dr. Léhmann György feljelentése. Önmagában ez a tény is nagy felháborodást keltett a lakosság körében, hiszen a feljelentésnek nem az az elintézési módja, hogy azt a feljelentő a nagy nyilvánosság elé tárja. A konkrét esetben a jogsértés – felperes jó hírnevének megsértése súlyosabban minősül, mert közvetlen lakókörnyezetében mindenki megkapta a feljelentést és annak kiegészítését.

Jogi álláspontom szerint alperes azzal a magatartásával, hogy a felperes ellen tett feljelentést a fentiekben leírt formában nyilvánosságra hozta, megsértette Kecskés Gábor jó hírnevét a Ptk. 78. § 2. bekezdése szerint.”

T. Bíróság a meghallgatásomkor felvett tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldalán **minderre tekintettel a következőképpen hívta fel felperest nyilatkozattételre:**

„A keresetlevélből kiolvashatóan az került feltüntetésre, hogy a jóhírnév sérelmét a felperes abban látja, hogy a feljelentést, illetve a feljelentés kiegészítését az alperes nyilvánosságra hozta. E körben határozottan nyilatkozzon a felperes, hogy a jogsértést csak a nyilvánosságra hozatallal kapcsolatban kéri-e megállapítani, avagy az abban foglalt valóságtartalmát is vitatja. Amennyiben igen, úgy a feljelentés, illetőleg a feljelentés kiegészítés konkrét mondataival kapcsolatban pontosítsa a keresetét, hogy melyekkel kapcsolatban állítja, hogy azok a jó hírnevét sértik, mert valótlanok, vagy a Ptk. megfelelő szakaszára hivatkozással jelölje meg, hogy mi a jogsértés.”

Erre a bírósági felhívásra hivatkozva felperes a 2005. július 20-i periratában a következő érdemi nyilatkozatot tette:

„Keresetlevelemben foglaltakat változatlanul fenntartom, de pontosítom annyiban, hogy felperes jó hírnevének megsértése körében nem csupán az alperes feljelentésének széles körű, alperes általi nyilvánosságra hozatalát sérelmezi, hanem azt is, hogy alperes a valós tényeket feljelentésében valótlan színben tüntette fel, illetve valótlan tényeket állított. Alperes feljelentése abban foglalható össze, hogy felperes Ságvár község rendezési tervének, illetve családjá ingatlanának átminősítése tekintetében, mint a képviselőtestület tagja, valamint alpolgármester, hivatali hatalmával, befolyásával annak érdekében élt vissza, hogy ezáltal saját, illetve családjá számára vagyoni előnyt biztosítson. Alperes állításai közül megfelel a valóságnak, hogy Ságvár község tekintetében készült rendezési terv, és az is tényként állapítható meg, hogy a kérdéses ingatlan átminősítése is megtörtént. Alperes minden egyéb állítása valótlan. Álláspontom szerint alperes ezen magatartásával megvalósította a Ptk. 78. § 2. bekezdésében rögzített jogsértést, amely azáltal, hogy a valótlan tényállítások és valós tények hamis színben történő feltüntetése Ságvár község valamennyi lakója számára alperes magatartásával ismertté váltak, a jogsértés tárgyi súlyát jelentősen növeli.”

Ebből a felperesi „**keresetpontosítás**”-ból jól látható, hogy a **bírósági felhívás szerinti egyetlen konkrét mondatot sem említett felperes a**

valóságtartalom vitatására, de megerősítette keresete jogi alapjaként a Ptk. 78. § 2. bek-ét.

Későbbi – 2005. szeptember 23-i – periratában ezt erősítve felperes ki is tért arra, hogy

„Jogi álláspontom szerint a felperesi jóhírnév megsértése akkor is megállapítható, ha a Tisztelt Bíróság az alperesi feljelentések és egyéb beadványok valóságtartalmát nem vizsgálja.”,

mely megállapításából is következik az, hogy **irataim valóságtartalmával kapcsolatos kereseti kérelme felperesnek a 2005. június 2-i bírósági felhívás ellenére előterjesztésre a mai napig nem került.**

=====

Ilyen előzmények után indokolt vizsgálnom a felperes keresetének jogi alapjából – **Ptk. 78. § 2. bek-ből** kiindulva mindazokat a jogi körülményeket, melyek álláspontom szerint az érdemi határozat meghozatalához szükségesek. **Ptk. 78. § 2. bek:**

„A jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.”

Erre vonatkozó Kommentárból:

„A hírnévrontás megállapítására a közlés tartalma ad alapot. Ekként csak az olyan – valótlan és a személy hátrányos megítélésére alkalmas – közlés lehet hírnévrontó, amely valamilyen tényt állít, illetve valamilyen tényt fejez ki nyíltan vagy burkoltan.” illetve

„Az értékítélet – azaz a való tényekből levont következtetés – nem vezethet a jóhírnév sérelméhez még akkor sem, ha mások nézeteivel ellentétes tartalmat hordoz.”

Ide kapcsolódó bírósági határozatokból:

EBH 2002. 624.: „Valamely hatóság előtti eljárás kezdeményezése, így személyiségvédelmi per megindítása vagy büntető feljelentés megtétele önmagában személyiségvédelmi per megindítására nem ad alapot.”

BH 2004. 104.: „A közszereplőkről alkotott kedvezőtlen véleménynyilvánítás, értékítélet önmagában akkor sem alapoz meg személyiségvédelmet, ha túlzó, vagy felfokozott érzelmeket tükröz. A közéletben részt vevő személyeknek ugyanis számolniuk kell azzal, hogy politikai ellenfeleik (különösen választási időszakban) tevékenységüket, szereplésüket kritikával illetik és erről a közvéleményt tájékoztatják. A közélet szereplőinek pedig el kell viselniük a személyüket kedvezőtlen színben feltüntető és tevékenységüket

negatív módon értékelő véleményt, kritikát is.”

BH 2002. 223.: „Önmagában az a tény, hogy az alperes a felperest bűncselekmény

elkövetésével gyanúsította, és ellene feljelentést tett, személyiségvédelmi igényt nem alapoz meg, és kártérítő felelősség alapjául attól függetlenül nem szolgálhat, hogy a büntetőeljárás nem vezetett a felperes bűnösségének a megállapításához.”

BH 2001. 468.: „A téves vélemény és értékítélet nem ad alapot a személyhez fűződő jog megsértésének a megállapítására.”

A leirt ismertetésből egyértelműen megállapítható, hogy a Ptk. 78. § 2. bek-e alapján csak akkor terjeszthető elő eredményesen felperesi igény, amennyiben olyan alperes által közölt tényre hivatkozik, mely valótlan. Tehát két együttesen fennálló feltétel szükséges e törvényhely alkalmazhatóságához: tény és ennek a ténynek valótlansága. Amennyiben valótlan tényállítást nem tartalmaz a felperes által hivatkozott közlés, úgy sem értékítélet, sem véleményalkotás során nem lehet eredményes a felperesi igény.

Ami pedig a felperesi keresetlevélben irt egyetlen alapját illeti az igénynek, – **„alperes azzal a magatartásával, hogy a felperes ellen tett feljelentést a fentiekben leirt formában nyilvánosságra hozta, megsértette Kecskés Gábor jó hírnevét a Ptk. 78. § 2. bekezdése szerint”** – a törvényi tényállás alapján jól látható, hogy a most említett két, együttesen fennálló objektív feltétel melletti általános feltételt – híresztelés - tekintette felperes az igény érvényesítéséhez szükséges, törvény által megfogalmazott más feltételnek - alaptalan ténynek - is.

Ezáltal a jelenleg is fenntartott keresete ténybeli alapjának megjelölésénél felperes keresetlevelében nem mást tett, mint azt, hogy a jogi alapként megjelölt 78. § 2. bek. törvényi tényállásban olvasható „híresztelés” törvényi feltételt egyúttal más tényállási elemmel is törvénytörően azonosította.

De visszatérve a **tény, vélemény, értékítélet** fogalmára, mivel a törvényhely kizárólag **„valótlan tény”** közlése esetére ír elő magatartási szabályt, indokolt fogalmilag tisztázni a jogalkalmazás során egyértelműnek tűnő ezen fogalmak jelentését annak ellenére, hogy jogszabályok egyértelmű meghatározását ezeknek a fogalmaknak nem adja.

Véleményem szerint megfelelő ez esetben az Akadémiai Kiadó gondozásában kiadott Magyar Értelmező Kéziszótárra hagyatkozni az alábbiak szerint:

tény : „A valóság egy mozzanata, az ami van, megtörtént, amit megtettek.” (1357.old.)

vélemény: „Valakiről, valamiről alkotott nézet, ítélet, felfogás.”
(1480.old.)

értékkitélet: „valamely magatartás, jelenség, tárgy értékére vonatkozó”
(334.old.)

Mindezen fogalmak tisztázása után, amennyiben visszaidézem a T. Bíróság által 2005. június 2-i tárgyalási jegyzőkönyvben tett felhívásra felperesnek 2005. július 20-i iratában közölt, híresztelésen túl kifogásolt magatartásomat -

„Alperes feljelentése abban foglalható össze, hogy felperes Ságvár község rendezési tervének, illetve családja ingatlanának átminősítése tekintetében mint képviselőtestület tagja, valamint alpolgármester, hivatali hatalmával befolyásával annak érdekében élt vissza, hogy ezáltal saját illetve családja számára vagyoni előnyt biztosítson.” -

könnyen és egyértelműen megállapítható azt, hogy felperes nem a valóság egy mozzanatának - ténynek - kifogásolása miatt terjesztette elő nyilvánosságra hozatalon túli kereseti kérelmét, hanem az általa helyesen idézett véleményalkotásom miatt. Olyan véleményalkotásom miatt, melyet a Ptk. 78. § 2. bek-e alapján nem lehet kifogásolni.

=====

A leírtakból megállapítható, hogy a felperes által megjelölt **Ptk. 78. § 2. bek.** jogi alaphoz nem kapcsolódó ténybeli előadást tette folyamatosan felperes a peres eljárás alatt, mely előadásra igen nehéz a Ptk. 78. § 2. bek-nek megfelelő ellenkérelmet előterjeszteni alperesnek.

Nem beszélve arról, hogy felperesnek perbeli nyilatkozatai alapján az sem állapítható meg, hogy pontosan melyik levelemre gondolt akkor, amikor perbeli igényeit érvényesítette.

2006. február 20. napján megtartott tárgyalásról felvett tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldalának utolsó bekezdésében azt adja elő, hogy

„tudomást szereztünk arról, hogy az Internetre is hasonló tartalommal került fel az egyik Internetes portálra a levél, mint amelyet a perben érvényesített levelek is tartalmaznak.”,

melyből következően ezek szerint az állítja, hogy ebben a perben több levelemet is érvényesített.

Csak azt nem mondta, hogy melyiket. Dátum szerint a keresetlevélben egy 2005. január 28-án kelt feljelentési iratomra, valamint február 3-i feljelentés kiegészítésre hivatkozik, majd ugyanezen dátumozással jelzi a 2005. november 29-i periratában is irataimat úgy, hogy ezeket küldtem meg a ságvári lakosok túlnyomó többségéhez. Más dátumot nem említ a periratokban a leveleimmel kapcsolatban.

Ebből következően feltehetően a két feljelentési iratomra gondolt felperes a 2006. február 20-i tárgyaláson, mint a ságváriak részére megküldött iratokra, míg a ságváriakat megszólító, felperes által meg nem jelölt időpontokban megküldött leveleimmel kapcsolatosan nincs igénye.

Minderre tekintettel a T. Bíróság felhívására 2006. január 13-án megküldött válasziratom az alábbiakat tartalmazza:

„Felperes 2005. március 1-i **keresetlevelében** kérelme ténybeli alapjaként a következőket írta:

„Jogi álláspontom szerint alperes azzal a magatartásával, hogy a felperes ellen tett feljelentést a fentiekben leírt formában nyilvánosságra hozta, megsértette Kecskés Gábor jó hírnevét a Ptk. 78. § 2. bekezdése szerint.”

Legközelebb 2005. július 20-i periratában irt felperes kereseti kérelméről az alábbiak szerint:

„Keresetlevelemben foglaltakat változatlanul fenntartom, de pontosítom, hogy felperes jó hírnevének megsértése körében nem csupán az alperes feljelentésének széles körű, alperes általi nyilvánosságra hozatalát sérelmezi, hanem azt is, hogy alperes a valós tényeket feljelentésében valótlan színben tüntette fel, illetve valótlan tényeket állított. Alperes feljelentése abban foglalható össze, hogy felperes Ságvár község rendezési tervének, illetve családja ingatlanának átminősítése tekintetében, mint a képviselőtestület tagja, valamint alpolgármester, hivatali hatalmával, befolyásával annak érdekében élt vissza, hogy ezáltal saját, illetve családja számára vagyoni előnyt biztosítson. Alperes állításai közül megfelel a valóságnak, hogy Ságvár község tekintetében készült rendezési terv, és az is tényként állapítható meg, hogy a kérdéses ingatlan átminősítése is megtörtént. Alperes minden egyéb állítása valótlan.”

2005. szeptember 23-i felperes irat a következőket tartalmazza:

„a keresetlevélben és a perben eddig tett nyilatkozataimat változatlanul fenntartom.

Elsődlegesen előre kívánom bocsátani, hogy felperesi kereset jogalapja és jogcíme felperes Kecskés Gábor jó hírnevének megsértésére és ezzel összefüggésben kártérítésre irányul. Jogi álláspontom szerint a felperesi jó hírnév megsértése akkor is megállapítható, ha a Tisztelt Bíróság az alperesi feljelentések és egyéb beadványok valóságtartalmát nem vizsgálja.”

2005. november 29-i iratában felperes a következőket írta:

„a keresetlevélben és a perben eddig tett nyilatkozataimat változatlanul az alábbi módosításokkal tartom fenn:

Jogi álláspontom szerint a keresetlevélhez mellékelte 2005. Január 28-án és 2005. Február 30-án kelt, alperes által jegyzett és a ságvári lakosok túlnyomó többségéhez eljuttatott iratok abban a tekintetben tartalmazznak valótlan tényállításokat, amely

tekintetében felperes fia és lánya tulajdonában lévő ingatlanok kialakítása, illetve az értéknövelő beruházás tekintetében felperes Kecskés Gábor közmegbízatását felhasználva juttatta családját vagyoni előnyhöz. A megjelölt iratok félreérthetetlenül azt állítják, hogy felperes az ingatlanokkal összefüggésben bűncselekményeket követett el (csalás, hivatali visszaélés, hanyag kezelés). Nyilvánvalóan felperes nem vitatja az ingatlanok megjelölését és az iratokhoz mellékelt jogszabályokat. Mint korábban már felperes nyilatkozta, a kifogásolt iratok, és egyéb más iratok is felperes szűkebb környezetében Ságvár község lakossága előtt ismertté váltak, és önmagában ezen valótlan tényállások alkalmasak felperes jó hírnevének megsértésére.”

Egyéb felperesi előterjesztésről a keresettel kapcsolatosan nem tudok.

1949. évi XX. tv. 61. § 1. bek-e szerint *„A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabad véleménynyilvánításra továbbá arra, hogy a közérdekű adatokat megismerje illetőleg terjessze.”*

Felperesnek a leírtak alapján alapvetően ezzel az alkotmányos joggal van problémája akkor, amikor utóbbi iratában is visszatért arra, hogy felperesnek – Ságvár jelenlegi Polgármesterének – közéleti magatartásával kapcsolatosan iratokat továbbítottam arra a helyre, ahol a közéletben tevékenykedik.

Ezt meghaladóan kifogásolt magatartásom meghatározásánál pontatlan a felperesi irat azért, mert az általam terjesztett, egyébként Somogy Megyei Főügyészséghez továbbított iratban nem állítottam azt, hogy *„felperes az ingatlanokkal összefüggésben bűncselekményeket követett el”*, erre a megállapításra márcsak azért sem lehetett semmiféle jogom, mivel a bűnösség megállapítását bárki részéről, csak bíróság teheti.

Iratomban a bűncselekmények elkövetésének gyanúját közöltem az Ügyészség felé és csak azt követően küldtem meg Ságvár lakosainak iratomat, miután az Ügyészségnek álláspontja szintén az volt, hogy a bűncselekmény elkövetésének gyanúja fennáll és ezért a nyomozást elrendelte.

Legutóbbi iratában felperes *„értéknövelő beruházás”*-t említ, mint általam közölt kijelentést, amiről én nem tudok, így szükségesnek látom azt, hogy jelölje meg bármelyik iratomban azt, hogy miként említettem az értéknövelő beruházásokkal kapcsolatos törvénytelenégeket azért, hogy nyilatkozni tudjak ezzel kapcsolatosan is.

Egyebekben nem észlelem azt, hogy bármelyik konkrét tényállításomat kifogásolta volna felperes, és amennyiben lehetséges, kérem **T. Városi Bíróságot**, hogy tájékoztasson ilyen tényállításról az esetben amennyiben felperes mégis említette volna, csak én nem észlelem. Indokoltnak látom az 1959.évi IV. tv-hez fűzött Kommentár egy részének ismertetését:

Az értékítélet - azaz a való tényekből levont következtetés nem vezethet a jóhírnév sérelméhez még akkor sem, ha mások nézeteivel ellentétes tartalmat hordoz.

Valamint a **BH. 2004. 104.** Számú döntvényre is indokolt hivatkoznom:

„A közszereplőkről alkotott kedvezőtlen véleménynyilvánítás, értékítélet önmagában akkor sem alapoz meg személyiségvédelmet, ha túlzó, vagy felfokozott érzelmeket tükröz. A közéletben részt vevő személyeknek ugyanis számolniuk kell azzal, hogy politikai ellenfeleik tevékenységüket, szereplésüket kritikával illetik és erről a közvéleményt tájékoztatják. A közélet szereplőinek pedig el kell viselniük a személyüket kedvezőtlen színben feltüntető és tevékenységüket negatív módon értékelő véleményt, kritikát is.”

Azzal a 2005. szeptember 23-i iratban közölt felperesi véleménnyel nem lehet egyetérteni, hogy *„felperesi jóhírnév megsértése akkor is megállapítható, ha a Tisztelt Bíróság az alperesi feljelentések és egyéb beadványok valóságtartalmát nem vizsgálja.”*

Csupán azért nem tudok még a valóságtartalomra megfelelő bizonyítékok alapján hivatkozni, mert nem tudom megállapítani azt, hogy minek a valóságát indokolt bizonyítanom.

Fentiekre tekintettel

k é r e m

T. Megyei Bíróságot, hogy felperes keresetét teljes egészében utasítsa el, kötelezze felperest perköltség viselésére.

Siófokon 2006. január 13-án

Tisztelettel:
Dr. Léhmann György alperes”

Erre a periratomra válaszolt felperes 2006. január 25-i iratában az alábbiak szerint:

„Kézhez kaptam alperes 2006. január 13-án kelt válasziratát, amelyet részben nem értek, részben nem értek vele egyet.

Nem értem, hogy alperes a kereset és a kereset pontosítása körében milyen érdemi nyilatkozatnak szánta beadványát. Nem értem az alkotmányra hivatkozást, mert a büntetőeljárásra vonatkozó adatok nem közérdekű adatok. Nem fogadható el alperes hivatkozása a Ptk. kommentárjában foglaltakra, mert a per tárgyát képező iratok nem értékítéletet, hanem valótlan tényeket tartalmaznak. Ugyancsak helytelen a BH. 2004. 104. sz. hivatkozás, mert jelen perben az iratok által is igazoltan nem

felperes kedvezőtlen színben való feltüntetéséről és tevékenységének negatív kritikájáról van szó, hanem valótlan tényállításokról, amelyek a véleménynyilvánítás szabadságával ellentétben állnak. Összességében alperes beadványa a felperesi keresetre érdemi választ nem ad.”

Tartok attól, hogy e pernek jogi értékelése körében felperessel soha nem fogjuk megérteni egymást. Ennek ellenére szükségesnek látom azt, hogy az alábbiak szerint bizonyítsam a T. Megyei Bíróság rendelkezésére álló okirati bizonyítékok alapján azt, hogy a felperessel kapcsolatosan irt valamennyi iratom valós tényeket, véleményeket és értékítéletet tartalmaznak.

A peres eljárásban Kecskés Gábor meghallgatására 2005. szeptember 26-i tárgyaláson került sor.

A meghallgatása elején adott pontos tájékoztatást közéleti helyzetéről, állapotáról:

„2005. május 1-től mint főállású polgármester tevékenykedem, előtt pedig 1994-től folyamatosan mint tiszteletbeli alpolgármester végeztem a tevékenységemet, de már az 1990-es időszakban bekerültem a képviselőtestületbe, de az 1990-től 1994-ig tartó ciklusban nem voltam alpolgármester, csak mint képviselőtestületi tagja tevékenykedtem” (jkv. 2. old.alulról 2. bek.),

majd a később kialakított 70 lakótelek helyén volt külterületi szántó vételével kapcsolatosan a következőket mondta:

„Ha jól emlékszem, hogy az ingatlanvásárlások 1993-94-ben voltak, ekkor nem én, hanem a gyermekeim vásárolták meg az ingatlant, amelynek akkor a művelési ága szántó volt.”

Megtekintve a peres eljáráshoz csatolt földhivatali iratokat, abban fellelhető másolatban Dr. Sipos Béla siófoki ügyvéd által **1994. május 11-én** szerkesztett és **felek által aláírt adásvételi szerződés**. Ezzel az adásvételi szerződéssel szerezte meg Kecskés Szilárd és Kecskés Szabina egyenlő arányban a szántó ingatlant szerződés szerint Várhelyi Vilmos Ságvár Kossuth u. 19. sz. alatti lakostól **Kecskés Gábor és neje holtigtartó haszonélvezeti jogának egyidejű bejegyzésével úgy, hogy Szabina életkorára tekintettel a haszonélvezeti jogosult Kecskés Gábor és neje aláírásukkal törvényes képviselői nyilatkozatot is tettek**. A szerződés 1. pontjában a következő olvasható:

„ságvári 0245/4. Hrsz-u 10 ha 1764 m2 területű (371,44 AK) üres külterületi szántóingatlant a megtekintett állapotban és helyen, az ismert birtokhatárokkal a kölcsönösen kialakított 187.750 Ft. azaz egyszáznyolcvanhétezerhatszázötven forint vételárért.”

A szerződés szerinti jogok **ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére** a periratoknál fellelhető földhivatali határozat szerint **1995. november 5-én került sor**.

Majd Kecskés Gábor vallomását a következőképpen folytatta:

„A fiam és lányom kérte az átminősítést, valamikor 2003-2004. körül, mert be lett vetve füvel. Először megtörtént a legelővé történő átminősítése, egyébként még most állatok legelnek rajta, mert egy bérleti szerződéssel a gyermekeim bérbe adták.

A második eljárásban lett átminősítve legelőre, ugyanis a Ságvári Agrár Rt. végezte a füvesítést, ki is bujt a fű, amikor kijöttek a földhivataltól, megállapították, hogy valóban megtörtént a területnek a füvesítése, ezért megtörtént az átminősítés is. Sajnos azonban csapadékszegény volt az időjárás, kiszült, és valamilyen bejelentés folytán újra kijött a földhivatal vezetője, ha jól emlékszem Dr. Magodi (helyesen Magori) Tibor, akként én is ott voltam. Megállapították, hogy a fű elszárad, ezért visszaminősítették a területet szántóvá.

Egyébként a gyerekeimnek a Ságvári Agrár Rt-vel, amely a füvesítést végezte, még vitája is volt, mert a szakértő megállapította, hogy mélyre került a fűmag, ez okozta a problémát a csapadékszegény időjárással együtt. Másodszor is megtörtént az elvetés, ekkor azonban locsolták a területet, és meg volt a füvesítés.”

Vallomása megtételekor feltehetően megfeledezett Kecskés Gábor ságvári polgármester arról, hogy holtigtartó haszonélvezeti jog fennállása esetén az ingatlannak bérbeadása nem a tulajdonosnak, hanem a haszonélvezeti jogosultnak joga a **Ptk. 157. § 2. bek.** alapján:

„A haszonélvezeti jog fennállása alatt a tulajdonos a birtoklás, a használat és a hasznok szedésének jogát csak annyiban gyakorolhatja, amennyiben a haszonélvező e jogokkal nem él.”

Mivel semmi nem utal arra, hogy Kecskés Gábor és neje haszonélvezeti jogával bármikor nem kívánt volna élni – a lakótelkek eladását hirdető, Ságváron elhelyezett táblákon többek között 06-30-936-6188 telefonszáma megjelölése mellett Kecskés Gábor Ságvár Újtelep II. u. 8/A. sz. szövegrész is olvasható – megállapítható, hogy az esetben amennyiben bérleti szerződést valóban kötöttek az ingatlannak legelőként történő hasznosítására, úgy minden valószínűség szerint ezt haszonélvezeti jogosultak – Kecskés Gábor és neje – kötötték meg és nem a gyermekeik, valamint a vitája sem a gyermekeknek volt a Ságvári Agrár Rt-vel, hanem a használattal kapcsolatos problémára tekintettel haszonélvezőknek, Kecskés Gábornak, vagy nejének.

Azért nem vagyok bizonyos a Kecskés Gábor ságvári polgármester által említett, legelő hasznosítására vonatkozó bérleti szerződés léteben, mert a periratok másra utalnak.

1994. május 11-én Kecskés Gábor és családja által megvásárolt ságvári 0245/4. Hrsz. alatti külterületi szántóingatlant érintő telekkialakítási eljárásra utaló legkorábbi adatok az iratokhoz csatolt

dosszié borítójának külső oldalán olvashatók az alábbi formátumban:

Civitas Bt.	SIÓ - GEO
Kaposvár Bartók Béla u. 15.	Földmérési és
Térképészeti Bt.	8600 Siófok Fő u. 45.
A. lház I/3.	

Telekalakítási terv

A Ságvár 124,125 és 0245/4 hrsz-u földrészleteket érintő elvi telekalakításhoz.

Tartalom:

- nyilvántartási térkép hiteles másolata
- telekalakítással érintett hrsz-u ingatlanok adatai tartalmazó jegyzék
/tulajdoni lap másolatok/
- szintvonalas térkép,
- telekalakítás utáni állapotot tartalmazó térkép
- területjegyzék

Készült Siófokon 2003. április
18-án

Civitas Bt.

**SIO - GEO
Földmérési és Térképészeti Bt.**

=====

A dossziében fellelhető iratoknak felhasználásával 2003. Április 30-án pedig iktatásra került a Siófoki Polgármesteri Hivatal 334-45318/2003. Szám alatt elvi telekkialakítási engedély iránti eljárás a periratokhoz csatolt olyan iratborítóra írtak szerint, melyen az is olvasható, hogy

„Ügyfél kezdeményezte”

Azaz Kecskés Gábor vagy családtagjai kezdeményezték ezt az elvi engedély kiadása iránti eljárást. Utóbbi iratborítón szintén olvasható a „Civitas Bt.”, valamint „SIÓ GEO Bt.” cégjelölés.

A Siófoki Polgármesteri Hivatalnak ezen eljárásával kapcsolatos iratai között többek között az alábbi formátumban a következő irat is olvasható:

Körzeti Földhivatal
Siófok
45.318/2003.

Kálmán Imre sétány

Sirokay Erzsébet

Tárgy: Tájékoztatás
Ügyiratszám:

Ügyintéző: Bodóné

Ügyiratszám: 10.283/2003.

Ügyintéző Pach Zoltán

Siófok Város Polgármesteri Hivatala
Építészeti Iroda Siófok Fő tér 1. 8600

A fenti tárgyra és számra hivatkozva a következőket közlöm Önnel:

A 2003. május 15-én kelt, a ságvári 124, 125 és 0245/4. hrsz-u ingatlanokra vonatkozó telekcsoport újraosztásának elvi telekalakítási engedély ügyével kapcsolatban a Siófoki Körzeti Földhivatal a következőket adja:

A 0245/4. hrsz-u ingatlan az ingatlan-nyilvántartás szerint jelenleg szántó művelési ágú külterületi földrészlet.

Ha telekalakítás célja lakótelkek és építési telkek kialakítása, akkor az elvi telekalakításhoz csak abban az esetben járul hozzá a Földhivatal, ha a fenti ingatlanokra a más célú végleges hasznosításának engedélyezését lefolytatják és az ingatlanokat belterületbe csatolják a végleges telekalakítási határozatig.

Ezen utóbbi esetben a telekalakítási munkarészek ingatlan-nyilvántartáson való átvezetésére csak az érintett ingatlanokkal kapcsolatos földvédelmi eljárás befejezése után kerülhet sor.

A földvédelmi járulék megfizetése alóli mentesség az 1994. évi IV. tv. 52. § 5. bekezdése alapján nem adható.

Kérem levelem figyelembe vételét az elvi telekosztási engedély elbírálása során.

**Siófok 2003. 05. 26.
Tibor hivatalvezető**

P.H.

Dr. Magori

=====

Ezeknek az iratoknak alapján nem vagyok bizonyos tehát abban, hogy bérleti szerződés létrejött Kecskés Gábor tanúvallomása alapján a 70 lakótelek kialakításához szükséges ságvári 0254/4. hrsz-u ingatlanak legelővé történt átminősítését követően, vagy ha létrejött, úgy véleményem szerint abban csak színeltek a felek a bérleti szerződés megkötéséhez szükséges akaratukat.

Ugyanis az ismertetett földhivatali tájékoztató alapján bizonyosságot nyert az, hogy **2003. május 26-án a ságvári 0254/4. hrsz-u ingatlan még szántó művelési ágú volt** ingatlan-nyilvántartás szerint.

Valamint **az is megállapítható** a Civitas Bt – SIO – GEO Bt.-nek ismertetett „Telekalakítási terv” megjelölésű iratborítóján olvasható 2003. április 18-i dátumozásból, hogy **2003. április 18-át megelőzően adta megbízását Kecskés Gábor - vagy családtagjai - a betéti társaságoknak a lakótelek kialakításához szükséges tervek elkészítésére,** és ennek a ténynek alapján

egyértelműen megállapítható az, hogy 2003. április 18-át megelőzően Kecskés Gábor polgármester és családtagjai véglegesen eldöntötték azt, hogy a 0254/4. hrsz-u szántóingatlanból lakótelek ingatlanokat

alakítanak ki. Nem legelőt, hanem lakótelek ingatlant. Ezért bízták meg a Civitas Bt-t és SIO – GEO Bt-t a lakótelek kialakításához szükséges tervek elkészítésével olyan időpontban, hogy ezt követően 2003. április 18-án a tervek a betéti társaságok által el is készültek. Ennek ismeretében indokolt megismételni Kecskés Gábor polgármester tanúvallomásából már idézett alábbi mondatát:

„Először megtörtént a legelővé történő átminősítése, egyébként még most is állatok legelnek rajta, mert egy bérleti szerződéssel a gyermekeim bérbe adták.”

Bizonyítottam azt, hogy ez így nem helyes, nem valós közlés. Bizonyítottam azt, hogy **először Kecskés Gábor polgármester és családtagjai lakótelek kialakításhoz szükséges tervek elkészítésére tervezőknek megbízást adott,** majd a tervek birtokában a Siófoki Polgármesteri Hivatalnál elvi telekkialakítási engedély kiadása iránt eljárást kezdeményezett, és **a Siófoki Városi Földhivatalnak idézett iratából tudta meg azt, hogy a telekkialakítás miatt törvény alapján mindenképpen földvédelmi járulékot kell fizetnie, mentességet ennek megfizetése alól nem kaphatnak.**

Csak ezt követően fordultak a Földhivatalhoz azzal a kérelemmel, hogy a 0254/4. hrsz-u szántó ingatlant minősítsék át legelővé, de közben a lakótelek kialakításhoz szükséges intézkedéseket folyamatosan tovább végezte, végeztette.

Ezért írtam azt, hogy nem vagyok bizonyos a Kecskés Gábor ságvári polgármester által említett, legelő hasznosítására vonatkozó bérleti szerződés léteben, mert a periratok másra utalnak.

Visszatérve a Siófoki Polgármesteri Hivatal előtti 45.318/2003. számú, elvi telekalakítási engedélyezési eljáráshoz, 2003. június 3-án kelt határozattal Siófok Város Polgármesteri Hivatala Építészeti Irodája a ságvári 0254/4. hrsz-u szántó ingatlanra az elvi telekalakítási engedélyt megadta azzal, hogy a határozat szerint ellene a kézbesítéstől számított 15 napon belül volt helye fellebbezésnek.

Az elvi engedélyt tartalmazó határozatot a Polgármesteri Hivatal ezt követően postán megküldte a szomszédos ingatlanok tulajdonosainak az esetleges fellebbezés lehetőségét biztosítva, mely postai küldemények közül két küldemény – Danázs Anna és a B.L.U. BULDING Kft részére címezve – felbontatlanul visszaérkezett és a Kecskés Gábor polgármester által kezdeményezett per iratai között megtekinthető.

Ennek ellenére Siófok Város Polgármesteri Hivatala Építészeti Irodája az elvi engedélyt tartalmazó, 15 napos határidővel fellebbezésre felhívó határozatra rávezette azt, hogy

„Jogerős 2003. június 13-án.”

10 nappal a határozat dátumozásához képest, azt követően, hogy két fellebbezésre jogosultnak bizonyítottan nem kézbesítették a

határozatot, nyilvánították a Siófoki Polgármesteri Hivatalnál jogerősnek a határozatot.

Tekintettel arra, hogy a Kecskés féle 0254/4. hrsz-u ingatlan belterületbe vonásához Ságvár Község Képviselőtestületének a határozata is szükséges volt, **2003. augusztus 28-án Ságvár Község Képviselőtestülete az alábbi formátumú határozatot hozta:**

K i v o n a t

Ságvár község Képviselő Testületének

2003. augusztus 28-án készült jegyzőkönyvéből 41/2003 (VIII.28.) sz. határozat

1.Ságvár község Képviselő-testülete egyetért és támogatja Somogyiné Kecskés

Szabina és Kecskés Szilárd kérelmét a ságvári 1254/4. Hrsz-u külterületi ingatlan belterületbe vonását a rendezési terv szerinti első ütemben.

2.Ságvár község Képviselő-testülete azt a nyilatkozatot teszi, hogy a 245/4. Hrsz-u

belterületbe vonása után a megosztási vázrajz szerint kiépülő 124/22, 124/59, 124/30, 124/28, 124/79 és 125/1. Hrsz-u út művelési áu területeket önkormányzati tulajdonba átveszi, tekintettel arra, hogy azokat a tulajdonos ingyenesen adja át az önkormányzatnak.

3.A Képviselő-testület felhatalmazza Szigeti József polgármestert, hogy a 245/4. Hrsz-u

ingatlan belterületbe vonásával kapcsolatban, illetve a telekmegosztások utáni közterületek átvétele ügyében a szükséges nyilatkozatokat megtegye, és a szerződéseket megkösse.

Határidő: azonnal

Felelős: Szigeti József polgármester

P. H.

A kivonat hiteles: Tóth Erika

=====

A periratoknál arra adatot nem találtam, hogy az elvi telekalakítási engedélyezési eljárás idején – 2003. április 18-án – szántó ingatlannak minősülő 0245/4. hrsz-u 10 hektár 1764 m² területű Kecskés féle ingatlannak legelővé történő átminősítése miként történt, így mindösszesen annyit tudok erről **Kecskés Gábor polgármester tanúvallomása alapján, hogy két eljárásban azért történt a lakótelek kialakítási eljárás közben a legelővé történő átminősítési eljárás, mert először kiszáradt a fű, és egyszer visszaminősítették szántóvá.**

Ellenben a belterületbe csatoláshoz szükséges és periratoknál fellelhető

„Változási vázrajz a 0245. Hrsz. alatti földrészletek belterületbe csatolásáról” elnevezésű iraton már a változás előtti állapotként is legelőként lett feltüntetve a 0245/4. hrsz. alatti ingatlan.

A változási vázrajzon 2003. július 8-i dátum olvasható, melyből következően tehát 2003. április 18-a és július 8-a közötti időszakban történt két egymást követő földhivatali eljárásban az átminősítése a 0245/4. hrsz. alatti szántó ingatlan legelővé úgy, hogy közben még a fű is elszáradt a földön és ezt a Földhivatal Vezetője is szemlélte.

Ahhoz képest különösen figyelemre méltó ez, hogy 1994. május 11-én történt vételtől számítottan 9 éven keresztül nem kezdeményezett eljárást Kecskés Gábor polgármester és családja annak érdekében, hogy a szántó ingatlankénti minősítését átváltoztassa legelőre.

Rendkívüli és indokolatlan gyorsaságnak tűnik az, hogy kevesebb mint három hónapon belül Kecskés Gábor két földhivatali eljárást is kezdeményezve annak lefolytatását is elérte úgy, hogy a földhivatali ügyintézés szokásos időtartama 30 nap, valamint az első földhivatali eljárás végén tapasztalt elszáradt fűre tekintettel újból füvesíteni kellett, majd miután az újabb fű már tartósan zöldellt, ezt tapasztalva véglegesen átminősítették második földhivatali eljárásban a szántót legelővé.

Földhivatalhoz az említett változási vázrajz 2003. szeptember 2-án került, majd záradékolva E 13/2003. szám alatt 2003. október 29-én lett.

Változás előtti adatként feltüntették a Sporttelepet ságvári 125. Hrsz. alatt 1 hektár 5820 m² területtel, valamint a ságvári 0245/4. hrsz. alatti – Kecskés féle – legelő ingatlant 10 hektár 1764 m² területtel, illetve változás utáni adatoknál ságvári 125/1. hrsz. alatti Sporttelep ingatlan látható 1 hektár 5820 m² területtel, és a 125/2. hrsz. alatti legelő ingatlant 10 hektár 1742 m² területtel. Községi egyenleg + 22 m² a változás után.

Ilyen előzmények után hozta meg a **Kaposvári Körzeti Földhivatal 2004. február 23-án „Termőföld végleges más célú használatának engedélyezése”** tárgyú és 10092/2004. szám alatti határozatát az alábbi rendelkezéssel:

=====

„A termőföld más célú hasznosításáért tulajdonosokként

1.921.280 Ft. – 1.921.280 Ft. földvédelmi járadékot állapítok meg.”

Indokolásként a határozat megjelölt a 96/2002. (X.11.) FVM. Rend. 1. § 2. bek.-t illetve a járadék összegére az **1994. évi IV. tv. 52. § 1. bek.-t, valamint az 1. Sz. mellékletet.**

A járadék összegének megállapítására az alábbi számítást alkalmazta:

„Legelő 3. Min. o. 120.08 AK. x 32.000 Ft /AK (az egész ingatlanra)”

Legelőnek tekintve a Kecskés féle, korábbi ságvári 0243/4. Hrsz. alatti, belterületbe csatolás után ságvári 125/2. Hrsz. alatti ingatlant, más célú – lakótelek – hasznosítására tekintettel

összesen tehát 3 millió 842.560.-Ft földvédelmi járulék fizetését írták elő.

A határozatban megjelölt, **1994. Évi LV. törvény** – a termőföldről – **I. számú melléklete** többek között a következőket rögzíti:

„Földvédelmi járulék mértéke

1. *A termőföld és a mezőgazdasági művelés alatt álló belterületi föld más célú*

hasznosításáért nyolcadik minőségi osztály esetén az AK érték négyezerszeres szorzatának megfelelő forintösszeget kell földvédelmi járulékként (továbbiakban járulék) fizetni.

2. **Ha a termőföld nyolcadik minőségi osztálynál jobb minőségű, a járulék összegének**

megállapításakor a szorzót minőségi osztályonként szántó, szőlő, gyümölcsös, kert, művelési ágú termőföldnél az ötödik minőségi osztályig nyolcezerrel, az öttől az első minőségi osztályig minőségi osztályonként tizenhatezerrel, rét, legelő, nádas, fásított terület, és halastó esetén az ötödik minőségi osztályig négyezerrel, az öttől az első minőségi osztályig nyolcezerrel növelni kell.”

Az aláhúzott és kivastagított szövegrészeket összeolvasva a törvényi rendelkezés annyit jelent, hogy

Szántó művelésű ágú és a földhivatali megállapítás szerinti 3. minőségű osztályhoz tartozó termőföld esetében minőségi osztályonként 8.000.-Ft-tal többet kell fizetni földvédelmi járulékként, mint ugyanilyen legelő művelési ágú termőföld esetén.

Tekintettel arra, hogy a Kaposvári Földhivatal a Kecskés féle ingatlannak aranykorona értékét 120,08 AK értékben jelölte meg, **a többlet minőségi osztályonként 960.460.-Ft-ra adódik.**

Az átminősítési földhivatali határozatban irt harmadik minőségi osztályba sorolása folytán az ingatlannak, ennek az összegnek háromszorosával kellett volna több fizetni Kecskés Gábor polgármesterek és családjának 2 millió 881.380 Ft. összegben az esetben, amennyiben szántóingatlanát lakótelek ingatlanokká alakítja ki.

Amennyiben nem minősíti át Kecskés Gábor vagy családtagja a szántóingatlant 9 évvel az ingatlannak vétele után azt követően, hogy a lakótelek kialakítási eljárást Siófok Város Polgármesteri Hivatalánál már kezdeményezte, illetve megtudta a Földhivataltól azt, hogy felmentést a földvédelmi járulék megfizetése alól nem kaphat, úgy nem 3 millió 842.560.-Ft-ot kellett volna fizetni földvédelmi járulékként, hanem 6 millió 723.940-Ft-ot.

Véleményem szerint kizárólag ez volt az oka annak, hogy kevesebb mint három hónap alatt Kecskés Gábor vagy családtagjai által kezdeményezetten két alkalommal is lefolytatták a földhivatali eljárást úgy, hogy Kecskés Gábor polgármester tanúvallomása szerint az első földhivatali határozat utáni fűszáradás miatti határozat visszavonását követően újból fűvet kellett vetni, majd az eredményes vetésre tekintettel immár véglegesen legelővé történt átminősítési határozatot lehetett hozni.

Akkor, ha létezik olyan fű, ami két egymást követő közigazgatási eljáráshoz szükséges időtartamot levonva a kevesebb mint három hónap alatti időtartamból, még mindig elegendőnek látja az időtartamot ahhoz, hogy elszáradjon, illetve újabb vetés után kizöldüljön.

=====

A leírt eljárások után nem volt akadálya annak, hogy kérelemre a **Siófok Polgármesteri Hivatala Építészeti Irodája 45.073-2/224/2. szám alatt végleges telekkialakítási engedélyt tartalmazó határozatot hozzon 70 lakótelek kialakítása céljából** az alábbi tartalommal:

„A telekalakítás a Ságváron 2004. 04. 23-án kelt megállapodás, a Siófok Város Jegyzője 45.073-2/2004. Számú határozata, a Ságvár Község Képviselőtestületének jegyzőkönyv kivonata, E: 13/2003. Számú változási vázrajz a Kaposvári Körzeti Földhivatal 10.092/2004. Számú határozat, a Somogy Megyei Közlekedési Felügyelet NS/A/30/0/2004. Számú határozata és kérelem alapján történt.”

A határozatot keltezése szerint **2004. április 13-én hozták, és három db. nyilatkozat blankettát mellékeltek azokról, akik a fellebbezésre jogosultak közül aláírásukkal tanúsították azt, hogy a határozat elleni, kézbesítéstől számítottan 15 napig gyakorolható fellebbezési jogukról lemondanak.**

Mindhárom lemondó nyilatkozatot Szabó Beáta AF 074806 sz.sz. 8600 Siófok Koch Róbert u. 6/A I. em. 6. sz. alatti és Göblyös Jolán AP 729175 sz.sz. Ságvár Újtelep I. u. 49. sz. alatti lakos írta alá tanúként, hitelesítette a fellebbezésre jogosultak aláírásának valódiságát. A három nyilatkozatból egyet Ságváron dátumozták, míg 2004. IV. 14-i dátumozással egyet Szigethalmon – Horváth Istvánné fellebbezésre jogosult aláírásánál -, egyet Dunaújvároson – Darázs Ferenc fellebbezésre jogosult aláírásánál.

Mivel 2004. április 14-e szerdai napra esett, megállapítható, hogy ezen a napon tanúk munkahelyükön munkát nem végeztek, hanem helyette Szigethalomra, illetve Dunaújvárosba utaztak azért, hogy Horváth Istvánné és Darázs Ferenc fellebbezésre jogosultak aláírását a nyilatkozat aláírásával

tanúsítsák.

Marcelo Carloni Olaszország megjelöléssel 10. Sorszámon jelöli a határozat a fellebbezésre jogosultat, melyből következően nem valószínű az, hogy Olaszország címmel Marcelo Carloni fellebbezésre jogosult a határozatot bármikor átvette. Amennyiben pedig a periratok más részénél olvasható címre mégiscsak megküldték Marcel Carloni fellebbezésre jogosultnak a határozatot – 06058 San TERENZIANNIO /PERUGIA Via Collozione 7/A. címre -, nem tudom elképzelni azt, hogy miként lehetett olyan időpontban kézbesíteni részére, hogy 2004. április 20-án a határozat már jogerőre emelkedett.

Ugyanis kézbesítéstől számított 15 nap elteltével válik jogerőssé a határozat az esetben, amennyiben ellene fellebbezés nem érkezett, de mivel **a végleges telekkialakítási engedélyt tartalmazó határozatot 2004. április 13-án hozták keltezése szerint, ehhez számítva hét nap múlva – 2004. április 20-án – állapították meg a határozatról úgy azt, hogy jogerős, hogy közben Marcelo Carloni Olaszországi lakosnak kellett megküldeni azzal, hogy 15 napon belül a kézbesítéstől számítva ellene fellebbeznie lehet.**

Egyébként **Kecskés Gábor vallomását** a peres eljárásában ekként folytatta:

„2004. körül született az új rendezési terv, most így hirtelen nem emlékszem, ennek az előzménye az volt, hogy a Balaton törvénnyel kapcsolatban az önkormányzatokat kötelezték, hogy a rendezési tervüket vizsgálják felül. Ennek megfelelően 2001-ben, ha jól emlékszem pályázatot írtunk ki. Az biztos, hogy kaposvári cég volt a nevére annyira nem emlékszem, a Civilitas Bt. volt megbízva, pályázattal nyerte el a kaposvári cég a megbízatást, hogy a rendezési terv módosítását dolgozza ki. Figyelemmel az adott adottságokra, így repülőtér, főút, hegyes-völgyes vidék, így történt meg azon területek kijelölése, amelyekkel kapcsolatban javasolták, hogy történjen meg a rendezési terv szerint a lakóövezetté nyilvánítás, és így az ott található területek belterületté történő átminősítése a későbbiekben.

Az hogy az adott esetben melyik terület, itt figyelembe vették azt, hogy adott esetben ez a rendezési terv nem csak a gyerekeimet, hanem még több földterületet is érintett. Egyébként 15 beadvány jött az adott időszakban, amelyben kérték lakóövezetté nyilvánítani az adott területet, amelyet a testület egyébként támogatott, tehát a Civilitas

Bt. javaslatát fogadtuk el. Abban az időben az volt a jogszabály, hogy a község területének 10 %-át lehet lakóövezetté nyilvánítani, amíg a szennyvízcsatornázás nem valósult meg. Emiatt aztán ütemezve lett az egész, és megtörtént a későbbiekben a lakóövezetbe vonása, abba esett a gyerekeim övezete is.

Én pontosan nem tudom megmondani, hány embert érintett, végül is első ütemben az 1 hektár alatti területek kerültek lakóövezetbe a rendezési terv szerint, de ez csak egy lehetőséget adott a tulajdonosoknak, hiszen az átminősítés a belterületbe vonásról már nem az önkormányzat dönt, hanem a tulajdonos kérelmére indul meg az adott eljárás, és ha a tulajdonos nem kéri, mert ennek jelentős anyagi vonzata van, akkor nem történik meg. Én megmondani, hogy kik voltak azok, akiknek a területének a rendezési terv első ütemében lakóövezetté nyilvánítása megtörtént, azt én megmondani a bíróságnak név szerint nem tudom, hektárokról volt szó.

Ha jól emlékszem akkor lehet, hogy végül is mégis csak 2003-ban fogadtuk el a rendezési terve, nem tudom. Én szavaztam, mert ott nem az volt a lényeg, hogy kinek a területe, tehát ez így fel sem merült, hogy én ne szavazzak, hiszen a rendezési tervről döntöttünk.

Az egész ügy előterjesztője Szigeti József polgármester volt. Nekem a rendezési tervvel kapcsolatban feladatom nem volt, és a jegyzőkönyvek szerint én hozzá sem szóltam. Egyébként a rendezési terv az egész községet átrendezte, ez csak egyik része volt. Egyébként ahhoz, hogy ez még belterületté kerüljön minősítésre, ahhoz több kellett, ahhoz a földhivatal és egyéb dolgok is kellettek.”

Annak okát, hogy Kecskés Gábor ságvári polgármester vallomásában miért nem emlékezett a Ságvár Község rendezési tervének módosítására kiírt pályázatot elnyert **Civitas Bt.** kaposvári gazdasági társaság nevére a tárgyaláson, nem tudom, hiszen **a pályázatnak Civitas Bt. általi elnyerését követő időben adott Kecskés Gábor megbízást telekalakítási tervnek elkészítésére a családja tulajdonában lévő 0245/4. hrsz-u ingatlanra vonatkozóan.**

A Kecskés Gábor megbízásából készült és **Civitas Bt. által már ismertetettt módon jelzett** Kecskés Gábor által ellenem indított peres eljárás periratában fellelhető, Kecskés féle **ságvári 1245/4. hrsz.** alatti ingatlanra vonatkozó **telekalakítási terv dossziéján 2003. április 18-i dátum olvasható, míg**

Ságvár Község Önkormányzata által kiírt pályázatot elnyert Civitas Bt-nek Ságvár Község Kül és Belterületi tervének elkészítésére adott megbízás alapján a **Civitas Bt. által elkészített iratoknak megfelelően egy nappal korábban** – 2003. április 17-én – **hozta meg Ságvár Önkormányzata 5/2003. Sz. rendeletét „Ságvár község helyi építési szabályozásáról”** címmel.

A rendelet **1. § 1. pontja** a következőket írja:

„Jelen rendelet a CIVITAS Bt. által készített 21/2001. tervszámú kül és belterületi tervvel együtt érvényes, azzal együtt értelmezendő és alkalmazandó.”

A most leírt tényekből következik az, hogy Ságvár Község Képviselőtestülete

által a **Civitas Bt-nek** Ságvár Község Kül és Belterületi tervével együtt értelmezendő 5/2003. számú önkormányzati rendeletnek 2003. április 17-i meghozatala időpontjában nem kétséges, hogy **Kecskés Gábor** illetve családtagjai által megrendelt, Civitas Bt. cégjelzését feltüntető, ságvári 0245/5. hrsz-u külterületi ingatlannal kapcsolatosan 2003. április 18-án készült telekalakítási tervre vonatkozó megbízási díjat, vagy annak nagy részét **Kecskés Gábor – vagy családtagjai – már** kifizették, illetve kifizetésének időpontjában már megállapodtak.

Cégnyilvántartási adatok szerint teljes nevén a **CIVITAS** Kereskedelmi Szolgáltató és Mérnöki Iroda Betéti Társaság két társasági taggal **1993-ban alakult 6.000.-Ft. jegyzett tőkével**, majd 1995-ben leszállították a jegyzett tőkét 4.000.-Ft-ra. Jelenleg a társaságnak beltagja Deák Varga Dénes, míg kültagja Vörös Magdolna, mindketten kaposvári lakosok. **A társaságnak székhelye Kaposvár Bartók Béla u. 15. szám alatt található.**

Ságvár Község Önkormányzata által kiírt pályázat elnyerésében nem tudom, hogy minek volt döntő szerepe. Annak, hogy jelenleg 4.000.-Ft. az alaptőkéje, vagy annak, hogy Ságvártól 70 km-re van a társaság székhelye. Esetleg mindkettőnek.

A CIVITAS Bt. által készített tervben a következők olvashatók:

„A Balaton törvény hatálybalépésével párhuzamosan egyre nagyobb nyomás nehezedik az önkormányzatra azért, hogy külterület valamely földrészletet nyilvánítsa beépítésre szánt területnek a rendezési tervében, hogy a terület beépíthető legyen és az ingatlan értéke jelentősen megnövekedhessen. Nem célszerű azonban minden ilyen igényt megvalósítani. A beépítésre szánt területeket csak a település ésszerű és arányos növekedését biztosító mértékben, lehetőleg egy tömbben és a természeti értékek sérelme nélkül a település szerkezet, és közlekedési közműhálózatok átgondolt fejlesztésével szabad bővíteni.”

A belterület korlátlan növelésének azonban gátat szab a balatoni törvény 9. § 4. bekezdése mely szerint azon partközelinek nem minősülő településeken, ahol a szennyvízcsatorna-hálózat nem épült ki, a belterület az 1998. évi január 1-i állapothoz képest legfeljebb 15 %-kal növelhető.

Ságvár belterülete 178,4941 hektár volt, tehát a község szennyvízcsatorna hálózatának kiépítéséig számításba vehető I. ütemben legfeljebb 16,7741 hektár belterület növekedés engedhető meg.

Első ütemben beépítésre szánt területnek átminősíthető területek:

0245/4 hrsz.
terület
0245/2 hrsz.
terület

10.1764 m2(lakó)

5998 m2 (lakó)

020/8 hrsz-ból	max. 1.0000 m2(gazdasági)
020/9 hrsz-ból	max. 1.0000 m2(gazdasági)
076/10 hrsz. terület	2860 m2(lakó)
076/11 hrsz. terület	3300 m2(lakó)
090/2 hrsz.	max. 3000 m2(gazdasági)
0229/2 hrsz.	max. 3000 m2(gazdasági)
0247/59 hrsz-ból terület	max. 12.5000 m2(lakó)

További belterület növelés és beépítésre szánt területté nyilvánítás csak a község szennyvízcsatorna hálózatának üzembe helyezés után, - új rendezési terv alapján - lehetséges."

Hiteltelennek mondható ebből a „lehetőleg egy tömbben” szövegrész a beépítésre szánt területtel kapcsolatosan azért, mert **Kecskés Gábor a szövegrész kialakításnak idején telekalakítási terve elkészítésére már megbízást adott díj fizetése ellenében több mint 10 hektáros külterületi szántó ingatlan lakótelekké történő kialakítására.** A Civitas Bt. cégmegjelölésével ellátott több mint 10 hektáros külterületi ingatlanra vonatkozó telekalakítási

terv készítésével egyidejűleg a Ságvári Önkormányzat részére készített rendezési tervben ellentmondásos lett volna és **a Civitas Bt számára károsodást jelentett volna azt írni, hogy**

„első ütemben az 1 hektár alatt területek kerüljenek lakóövezetbe a rendezési terv szerint."

Úgy ahogy ez Kecskés Gábor a már idézett vallomásában múlt idejű szóhasználattal kijelentette.

A leírtakból megállapítható, hogy a rendelet hatálybalépésétől – **2003. május 1-től** – kezdődően **összesen 5 db. külterületi ingatlan vonható belterületbe és építhető be lakóingatlannal** az első ütemben Ságváron **3. db. egy hektár alatti területtel** – 5998 m2, 2860 m2, 3300 m területűek - valamint

kettő db. 10 hektár feletti területű ingatlan.

A Civitas Bt-nek idézett szövegrészből – **„nagyobb nyomás nehezedik az önkormányzatra azért, hogy a külterület valamely földrészletet nyilvánítsa beépítésre szánt területnek a rendezési tervében, hogy a terület beépíthető legyn, és az ingatlan értéke jelentősen megnövekedhessen"** – következik azt, hogy a

Ságvár Község Önkormányzatának 5/2003. (IV. 27.) rendelete folytán, hatálybalépésétől kezdődően **Kecskés Gábor és családja a korábban 0245/4. Hrsz. alatt felvett 10 hektár 1764 m2 területű szántóingatlanból kialakítható 70 lakótelek beépíthetőségére tekintettel jelentősen gazdagodott.** Azon a képviselőtestületi ülésen fogadták el ezt a Kecskés Gábor és családja vagyonának jelentős

növelését **előidéző önkormányzati rendeletet, melyről Kecskés Gábor által indított peres eljárásában ekként vallott:**

„Én szavaztam, mert ott nem az volt a lényeg, hogy kinek a területe, tehát ez így fel sem merült, hogy én ne szavazzak, hiszen a rendezési tervről döntöttünk.”

=====

Igazi meglepetés a per anyagának tanulmányozása során akkor ért engem, amikor észleltem az alábbi adatok alapján azt, hogy **a lakótelek kialakítására CIVITAS Bt. által megjelölt másik 10 hektárnál nagyobb földterület tulajdonosa pedig Ságvárnak korábbi - első - polgármestere, Szigeti József és családja.**

Az **5/2003. számú Ságvári Önkormányzati rendelet 73. §-ban** CIVITAS Bt. terve alapján **megjelölt másik egy hektárnál nagyobb, lakóingatlan beépítésére I. ütemben alkalmas ságvári 0247/59. hrsz. alatti**

külterületű szántó művelési ágú ingatlannak területe 18 hektár 8571 m².

A térképmásolatról jól látható, hogy ez az ingatlan a Ságváron áthaladó főközlekedési úttal határos 420 m hosszban, az úttól nyugatra, Ságvár Újtelep I. és Újtelep II. u-nak északi végén lévő lakóházak ingatlanok északi határvonalával párhuzamos határvonala szerint 450 méter szélességben található. Megközelítőleg négyzet alakú sík terület. (A külterületi szántóingatlan délnyugati sarkára nyíló utcán déli irányban haladva 250-300 m megtétele után jutunk el a Kecskés féle, külterületi szántóingatlanok telekkialakítási eljárása alatt legelővé történ átminősítése után kialakított 70 db. lakótelek ingatlanhoz.)

Ennek **a 18 hektár 8571 m² szántóingatlanok tulajdonosai** a tulajdoni lap adatait ide másolva

1./ 2360/037656-od tulajdoni hányadban

Szigeti József (sz:1919.) Ságvár Újtelep I. u. 4. sz. alatti lakos
 részaránykiadás 41009/1996.07.30. és
 tulajdonközösség megszüntetése 42.682/1997.09.30.
 jogcímén.

2./ 52472/137656-od tulajdoni hányadban

ifj. Szigeti József (sz: 1942.) Ságvár Fő u. 83. sz. alatti lakos **(korábbi polgármester)**

részaránykiadás 41009/1996.07.30. és
 tulajdonközösség megszüntetése 42682/1997.09.30.
 jogcímén.

3./ 14460/137656-od tulajdoni hányadban

Szigeti Józsefné sz. Hadaró Rózsa Ságvár Fő u. 83. sz. alatti lakos
 részaránykiadás 41009/1966.07.30. és
 tulajdonközösség megszüntetése 42682/1997.09.30.
 jogcímén és mások.

Mivel a tulajdoni hányadot jelölő tört nevezője nem azonos a szántóingatlan nagyságával m²-ben kifejezve (188571 m²), a két szám hányadosának és a tulajdoni hányadot jelölő tört számlálójának szorzata adja azt a területnagyságot, mellyel a tulajdonosok tulajdoni hányaduknak megfelelő terület esetén bírnak:

Összesen a két polgármesteri családnak a 2003. május 1. napjától hatályos önkormányzati rendelet alapján Ságvár község rendezési terve szerinti I. ütemben 19 hektár 6685 m² területű külterületi szántóingatlana lett lakótelek beépítésére szánt területnek átminősíthető ingatlan.

Miközben mindenki másnak összesen 1 hektár 2158 m² területnagyságban lehetett ugyanilyen ingatlana az önkormányzati rendelet alapján. (Hibalehetőség az eddigi számításaimban csupán abból adódhat, hogy a Szigeti féle ingatlanok összterülete 188571 m², és ebből az önkormányzati rendelet a CIVITAS Bt. tervét követve csak max. 125.000 m² területet jelölt meg lakótelekké átminősíthető ingatlanokként. Azt ugyanis megállapítani nem tudom, hogy ez a 125.000 m² terület teljes egészében felöli-e a Szigeti József ságvári polgármester és családja tulajdonában lévő 94921 m² területet, vagy csak részben.)

Mindez történt úgy, hogy a CIVITAS Bt. tervében leírtak szerint *„egyre nagyobb nyomás nehezedik az önkormányzatra, hogy a külterület valamely földrészletet nyilvánítsa beépítésre szánt területnek a rendezési tervében, hogy a terület beépíthető legyen és az ingatlan értéke jelentősen megnövekedhessen.”*

Mindez történt úgy, hogy az 5/2003. Önkormányzati rendeletet Ságvár Község Képviselőtestülete 2003. április 17-én hozta, majd egy nap múlva – 2003. április 18-án – elkészült a Kecskés Gábor megbízásából és ellenérték fizetése mellett annak a CIVITAS Bt.-nek a telekalakítási terve a Kecskés féle ingatlanokra vonatkozóan, mellyel kapcsolatosan az önkormányzati rendelet 1. § 1. bek-e a következőket írja: *„Jelen rendelet a CIVITAS Bt. által készített 21/2001. tervszámú ül és belterületi tervvel együtt érvényes, azzal együtt értelmezendő és alkalmazandó.”*****

Mindez történt úgy, hogy Kecskés Gábor ságvári polgármester már idézett vallomásában elmondta, hogy *„én szavaztam, mert ott nem az volt a lényeg, hogy kinek a területe, tehát ez így fel sem merült, hogy én ne szavazzak, hiszen a rendezési tervről döntöttünk. Az egész ügy előterjesztője Szigeti József polgármester volt.”*

A Szigeti féle ságvári 0247/59. hrsz. alatti külterületi szántóingatlanok tulajdoni lapját megtekintve feltűnt az, hogy a tulajdoni hányadoknak **szerzése jogcímeként egy 1996. július 30-i dátumozási **részaránykiadás**, illetve 1997. szeptember 30-i **tulajdonközösség megszüntetése** olvasható mindhárom esetben.**

Ezekből az adatokból lehet megállapítani azt, hogy előbb volt részaránykiadás folytán tulajdonszerzés mindhárom tulajdonosnál, majd ezt követő évben a tulajdonközösség megszüntetése történt. Tudva a Ptk. 148. § alapján a tulajdonközösség módjait, egyértelműen megállapítható az, hogy miután **a fentiekben megjelöltek részaránykiadás folytán társtulajdonosai lettek az ingatlanban a korábbi tulajdonos Ságvári Egyetértés Mezőgazdasági Szövetkezetnek, a szövetkezettől szerezték meg ellenérték fejében a további ingatlanhányadot Szigeti József ságvári polgármester és családtagjai.**

Azt megmondani nem tudom, hogy m2-ként Szigeti József ságvári polgármester családtagjaival együtt milyen összegű ellenértéket fizetett az ingatlanon fennálló tulajdonközösség megszüntetése során a szövetkezetnek 1997-ben, csupán azt tudom, hogy **Kecskés Gábor ságvári polgármester és családja** által megkötött 1994. május 11-i adásvételi szerződésben megjelölt **187.750 Ft. vételár mellett a hasonló sorsú és helyen lévő külterületű szántóingatlanok szerzése során az ingatlanok minden egyes négyzetmétere után 1 forint 85 fillért fizetett.**

Ehhez a témához tartozik az is, hogy az Egyetértés Mezőgazdasági Szövetkezetnek jegyzett tőkéje 1992-től 1999-ig 54 millió 548.000. Ft., 1999. június 1-től július 7-ig 40 millió 624.000.-Ft., majd ezt követően az 1999. július 7-i részvénytársasági átalakulásától 5 millió 160.000.-Ft. volt. Az így létrejött részvénytársaság felügyelő bizottsága elnöke pedig 1998-as cégbejegyzés szerint Hadaró József (Szigeti József polgármester felesége leánykori neve Hadaró Rózsa) volt.

A részvénytársaságnak – TRICCIANA Agrár Részvénytársaság – **végelszámolás általi megszűnését 2001. május 31-én határozták el**, másnap pedig a végelszámolást megkezdték. A végelszámolás befejezésének időpontja 2003. január 14., míg **törlése a Szövetkezetnek a nyilvántartásból 2003. február 5-én következett be.**

=====

Kecskés Gábor 2005. szeptember 26-i vallomását ekként folytatta:

„Azt is el kívánom mondani, hogy tulajdonképpen mi a gerincvezetékeket, a közműveket át kellett, hogy adjuk az önkormányzatnak, tehát tulajdonképpen a gerincvezetékek átadásával és murvásított utat, mintegy 60 millió 100.000.-Ft. értékben ellenszolgáltatás nélkül adtuk át az önkormányzatnak.”

A ságvári önkormányzatnak tulajdonába került utak kiépítése a Kecskés féle, korábban ságvári 0245/4. hrsz-u ingatlanon azért történt, hogy az utak kialakítása után kizárólag Kecskés Gábor és neje haszonélvezeti jogával terhelt, gyermekei tulajdonában lévő 70 db. lakótelek megközelíthető legyen. A közművek gerincvezetékének kiépítése pedig azért történt, hogy ezekről a gerincvezetésekről leágazva a Kecskés féle 70 db. telek öszközművesítése megtörténjen.

És mindez azért történt, hogy az 1994. május 11-i adásvételi szerződésben megjelölt 187.750 Ft. helyett 2005-re a lakótelkek értéke a 4-4,5 millió forint értéket elérje, és így legalább 280 millió forintot érjen el a Kecskés féle lakótelkek teljes értéke.

Megközelítő számításokat végeztem a forgalomképes lakótelkekkel kapcsolatos kiadásokra vonatkozóan, és elfogadva a Kecskés Gábor által mondott 60.100.000.-Ft. kiadást is, összesen 80 millió forint kiadást tartok reálisnak a család részéről. Úttal, közművesítéssel, fűvesítéssel, tereprendezéssel, járulékkal, tervkészítéssel, 187.750 Ft. vételárral, ügyvédi munkadíjjal, illetékekkel és egyéb adminisztrációs kiadásokkal együtt.

Amennyiben levonom ezt a kiadási összeget az ingatlanoknak jelenlegi forgalmi értékéből – 280 millió forintból – úgy **megállapítható az, hogy Kecskés Gábor és családjának haszna a 187.750.-Ft-ért 1994-ben vásárolt ingatlannál 2005-re eléri a 200 millió forintot.**

Így megállapítható az, hogy kizárólag a Ságvári Képviselőtestületnek – ebben többek között helyet foglaló Kecskés Gábor és Szigeti József polgármestereknek – köszönhető az, hogy Kecskés Gábor elmondhatja azt 2005-ben, hogy az 1994-ben vásárolt szántóingatlan akkori értékének ezerszeres hasznát elérő értékű – 200 millió forintot érő - ingatlanai vannak (családjának), míg Szigeti József családjával együtt pedig ennek a mértékű haszonnak a lehetőségéhez jutott úgy, hogy mindenki más a haszonnak reménye nélkül maradt.

=====

Tekintettel arra, hogy a **Pp. 215. §** szerint „**A döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelemen, illetőleg az ellenkérelemen**”, meggyőződése az, hogy T. Megyei Bíróságnak a felperesi kereseti kérelem leírt fogyatékosaira tekintettel nincs módja a leírt bizonyítékokat értékelve megállapítani azt, hogy valótlan tényről van szó, egyetlen iratomban nem közöltem és ezért alaptalan a kereseti kérelem. Ennek ellenére láttam szükségesnek a bizonyítékok értékelését azért, mert így látható az, hogy semmi szükségem nem volt arra, hogy felperesnek téves jogi felfogására és igényérvényesítésére hivatkozzam az ismertetett bizonyítékok figyelembevételével. Csakhogy a törvényi előírások betartása mellett nem tehettem mást, míg a per irataihoz csatolt okirati bizonyítékok valamint vallomások értékelését az általam leírtak szerint T. Bíróság csak akkor végezze el, amennyiben ennek törvényes akadályát a kereset tartalma ellenére nem látja.

K é r e m felperes keresetének teljes elutasítását,

és ügyvédi hivatásomra tekintettel a PK 152. számú állásfoglalásban írtak figyelembevételével felperesnek perköltségben marasztalását.

Siófokon 2006. március 10. napján.

Tisztelettel:

Dr. Léhmann György

alperes”

Az újabb tárgyalás időpontjában – március 20-án 10. órakor - Pakson kellett tárgyalnom, így megjelenni a Kecskés Gábor által indított perben tartott tárgyaláson nem tudtam. Három nappal ezelőtt kaptam meg azt a bírósági jegyzőkönyvet, mely szerint az eljárás azért szünetel, mert egyik fél sem jelent meg a tárgyaláson. Az esetben, amennyiben hat hónapig – szeptember 20-ig – egyik fél sem kéri az eljárás folytatását, akkor az eljárás megszűnik

Valamint folytatódtak az események a közbeszerzésekkel kapcsolatosan is az alábbiak szerint.

=====

VI.

A fürdőépítésnek közbeszerzési eljárásáról

nem szóltam a januári iratomban, az irat mindösszesen az alábbiakat tartalmazta:

XVI. **Közbeszerzési eljárások körülményeiről Siófokon** már említést tettem iratomban több alkalommal is, de az építési tevékenységekre vonatkozó közbeszerzési eljárásokról nem szóltam. Ezzel kapcsolatosan figyelemre méltó képviselőtestületi ülést tartottatok 2005. augusztus 17-én. Ekkor tárgyaltatok a Közbeszerzési Bíráló Bizottság előterjesztését a **Jókai Park felújítására kiírt közbeszerzési eljárással kapcsolatosan**. Egy 2005. július 19-én készített bontási táblázat adataiból lehet megtudni, hogy **a Jókai park felújítására és a Jókai Parktól induló Sió parti kerékpárút kiépítésére összesen nyolc ajánlattevő jelentkezett**.

Többek között a **Békési Faiskola Kft. 821.325 Euró ellenszolgáltatási összegért, és** ugyanolyan feltételek mellett, mint az **Adler Kft.** Ellenben az **Adler Kft. által megjelölt ellenszolgáltatási összeg 892.621 Euro volt.**

Ennek a közbeszerzési eljárásnak előzményeként 2005. július 19-én a Bíráló Bizottság jegyzőkönyvet is készített és eszerint megvizsgálták a Békési Faiskola Kft kirívóan alacsony ellenszolgáltatással kapcsolatos iratokat, majd az alábbiakat rögzítették:

„A Bírálók megvizsgálták, hogy az alacsony ár mennyiben befolyásolja a műszaki minőséget. Az ajánlatkérési dokumentáció tartalmazta a részletes műszaki paramétereket, és ajánlattevő feltétel nélkül elfogadta az ajánlatkérési dokumentáció tartalmát, ajánlatában nem adott meg a dokumentációval ellentétes adatokat.

A kirívóan alacsony ellenszolgáltatással kapcsolatosan felvilágosítást a Bírálók egyhangúan elfogadták, így az Ajánlat érvényes.”

Mármint azt állapította meg a Bíráló Bizottság eszerint, hogy a Békési Faiskola Kft kirívóan alacsony ellenszolgáltatást kérő ajánlata érvényes. Az ezt követő képviselőtestületi ülésen bizottsági ismertetés után a témához a következők szerint szóltál hozzá:

„Völgyi Lajos települési képviselő:

Két kérdése van: az egyik az értékelő bizottsághoz, a másik a jegyző úrhoz. A pályázati kiírásban az szerepelt, hogy az ajánlattevőnek valamennyi számlavezető pénzintézettől nyilatkozatot kellett hozni 1 évre visszamenőleg, többek között arról, hogy 30 napon túli sorbaállítás jelentkezik-e. Ez hiánypótlással nem pótolható, mint a kiírás VI. pontja ezt kiírja. A győztesnek előterjesztett Békési Faiskola Kft. az ajánlati csomagjában. Egy cégkivonatot adott be, amely szerint 2 db. pénzforgalmi jelzőszáma volt.

Előtte van egy mai on-line kivonat az Igazságügyi Minisztérium Cégnyilvántartási és Céginformációs Szolgálatától, amely cégmásolat szerint a Békési Faiskola Kft-nek az elmúlt 1 éves időszakban 3 db. számlaszáma volt, három bankkal állt pénzügyi kapcsolatban.

Azt szeretné kérdezni, hogy az ajánlati csomagjában kettő, avagy három banki információs igazolást nyújtott-e be. Amennyiben kettőt – úgy tudja, hogy kettőt – akkor pedig a jegyző urat kérdezi, hogy ennek alapján itt és most a testület van-e olyan döntési helyzetben, hogy érvénytelennek nyilváníthatja a Békési Faiskola Kft. Ajánlatát és a második helyen megjelölt céget hozza ki győztesnek.”

Néhányan hozzászóltak felvetésedhez, majd az ülést elnapolták és a következő – 2005. augusztus 25-i – képviselőtestületi ülésen egyhangú szavazással (16 igen) az alábbi határozatot hozták:

„123/2005. (VIII.25.) sz. képviselőtestületi határozat:

Siófok Város Képviselőtestülete megtárgyalta a **„Jókai park felújítása Siófokon”** tárgyú előterjesztést.

A képviselőtestület a 2005 augusztus 17-i ülésen felmerült kérdések tisztázása után az alábbi döntést hozza:

1. A képviselőtestület mint döntéshozó megállapítja, hogy a Mélyépítő-Ökobau Konzorcium (8600 Siófok Kele u. 116.) és a Békési Faiskola Kft. (5600 Békéscsaba Attila u. 25.) ajánlattevők ajánlata a Kbt. 88. § (1) bekezdése alapján érvénytelennek minősül.

2. A képviselőtestület, mint döntéshozó megállapítja, hogy az ajánlatkérő számára az összességében legelőnyösebb ajánlatot az

Adler-Sió Kft. (8600 Siófok Sió u. 21.) adta.

Erre való tekintettel **a képviselőtestület a fenti ajánlattevőt hirdeti ki az eljárás nyertesének.**

3. A képviselőtestület megállapítja, hogy az ajánlatkérő számára a nyertes ajánlatot követő legkedvezőbb ajánlatot a Kovács és Társa Kft. (8600 Siófok Fő u. 232.) adta. Erre való tekintettel az ajánlatkérő fenti ajánlatot hirdeti ki a 2. Legkedvezőbb ajánlatot benyújtónak.

4. A képviselőtestület felkéri a polgármestert, hogy a fenti döntését a Kbt. Rendelkezéseinek megfelelően hirdettesse ki, és egyben felhatalmazza az építési szerződés megkötésére.

Felelős: Dr. Balázs Árpád polgármester

Határidő: azonnal"

A jegyzőkönyvekből látva azt, hogy a bírálóbizottság által érvényesnek mondott ajánlatot tevő **Békési Faiskola Kft. ajánlattevő esetében a számlavezető pénzügyintézetek nyilatkozatát is személyesen vizsgáltad egy évre visszamenőlegesen annak megállapítása végett, hogy 30 napon túli sorban állás jelentkezik-e, illetve On-line cégmásolatot is beszereztél augusztus 25-én a Békési Faiskola Kft-ről csak azért, hogy megállapíthasd azt, hogy egy éves időszakban hány számlaszáma volt,-** úgy gondoltam, hogy hasonló gondossággal jártál el a végül győztesnek kihirdetett Adler-Sió Kft (8600 Siófok Sió u. 21.) alatti cég esetében is.

Érdekelt ezek után az általad ekkor sem és máskor sem kifogásolt, győztesnek kihirdetett **ADLER-SIÓ Kft cégadatai.** Megtekintettem az erről a cégről felvett **Cg. 14-09-303094** cégszám cégmásolatát, és megállapítottam azt, hogy az 1997. december 10-én létrejött ADLER – SIÓ Kft-nek székhelye 1999. március 1-ig Siófok Erkel Ferenc u. 13/B. szám alatt volt nyilvántartva, majd ettől kezdve **székhelyeként** a cégnyilvántartási adatoknál 5/2. szám alatti

„8600 Siófok Sió utca 21. 4. em. 21.” bejegyzés olvasható.

13/1. cégszámnál, a cégjegyzésre jogosult megjelölésénél pedig 1997. december 10-től hatályosan

„ifj. Kiss Sándor ügyvezető igazgató HU 8600 Siófok Erkel F. u. 13/B. szám”

bejegyzés található. Cégformától függő adatok között a tagok adatainál

a társaság irányítását biztosító befolyásolás mértékét 1999. március 1-től hatályosan

40 %-ban **ifj. Kiss Sándornál**, 30 %-ban **Kiss Sándornál**, 30 %-ban **Kiss Sándornénál** tagoknál - valamennyien 8600 Erkel Ferenc u. 13/B. szám alatti lakosoknál jelölték meg.

Ezek után megtekintettem az Erkel Ferenc u. 13/B székhelyű, 1994.

November 2-án létrejött, jelenleg **„Balaton-Tourism” Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság** (korábban „BALATON – TRANS nevű) Cg. 14-09-301227. cégszámú cég adatait is.

Megállapítottam ennél a cégnél azt, hogy 13/3., illetve 13/4. szám alatti, 2005. május 1-től hatályos bejegyzés szerint a cégnek cégjegyzésre jogosult tagjai Kiss Sándor és Kiss Sándorné sz. Treszl Annamária 8600 Siófok Erkel Ferenc u. 13/b. szám alatti lakosok. A cégnek tagjai között 1999. március 1-től szintén Kiss Sándor és Kiss Sándorné sz. Treszl Annamária adatai találhatók.

A vizsgált két cég közül az ADLER – SIÓ Kft-nek jegyzett tőkéjét 1999. március 19-én, míg a „Balaton Tourism” Kft-nek jegyzett tőkéjét 1999. április 14-én emelték 1 millió forintról 3 millió forintra, míg a jelenleg hatályosan nyilvántartott tevékenységi körök közül **az első 26 tevékenységi kör mindkét cégnél ugyanaz.**

=====

A leirt képviselőtestületi hozzászólásod eredményeként győztesnek kihirdetett **ADLER-SIÓ Kft.-nek** Cégnyilvántartási adatok szerint székhelyként megjelölt **Siófok Sió u. 21. IV. em. 21.** szám alatti ingatlant kívántam személyesen felkeresni.

Miután a házhoz értem, a bejárat melletti lakó-nyilvántartási adatokat tartalmazó tábláról állapítottam meg azt, hogy **a cégnyilvántartási adatok szerinti „4. em. 21. sz” alatti ingatlan a valóságban nem létezik.** A 21-es ajtószámmal jelölt lakás a Sió u. 21-ben nem a 4. emeleten, hanem a 3. emeleten található. Tulajdonosa Sutyor Imréné, akinek nincs tudomása arról, hogy bármiféle cég, így különösen az ADLER-SIÓ Kft. székhelyéül szolgálna a lakása.

Körbejártam a tízemeletes házat abból a célból, hogy esetleg valamilyen cégtábla jelzi az ADLER-SIÓ Kft cég létét, de **megállapítottam, hogy sem a házon kívül, sem a házban belül – Siófok Sió u. 21. sz. - semmiféle cég,- vagy egyéb tábla nem jelzi az ADLER Kft létét, vagy székhelyének hollétét.**

A cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló **1997. évi CXIV. tv. 16. § 1. bek-e** szerint:

„A cég székhelye – ideértve a 11. § 3. bekezdésében foglalt esetet is – a központi ügyintézés helye, melyet a cégnek cégtáblával kell megjelölnie.” Kommentárból:

„A Legfelsőbb Bíróság egy felülvizsgálati ügyben hozott, lenti számú eseti döntése a székhely fogalmát ill. a központi ügyintézés helyének meghatározását úgy adta meg, hogy ennek csak az a hely felel meg, ahol kifejezetten a cég irányítása és működtetése érdekében fejtenek ki tevékenységet. Az irányítás és működtetés viszont azt is feltételezi, hogy olyan helyről legyen szó, ahol a cég illetve képviselettel felruházott tagja vagy alkalmazottja a cég tevékenységére jellemző üzleti órákban az üzleti partnerek és a hatóságok részére

rendelkezésre állnak. Ezért ha az állapítható meg, hogy a székhelynek megadott cím valójában csak a postai küldemények átvételére vagy kezelésére szolgáló cím az előbbi jellemzők nélkül, akkor az eseti döntésben útmutató jelleggel kifejtett fogalom meghatározás alapján nem fogadható el székhelynek.”

Korábban - 2002. november 15-én - is hoztak nagyobb értékű építési beruházással kapcsolatos képviselőtestületi határozatot. Ezen az ülésen nem vettél részt, nem tudni mi okból, de akkor ezek szerint nem érdekelt a pályázat eredményének alábbiak szerinti kihirdetésének előzményei:

„119/2002. (XI. 15.) sz. képviselőtestületi határozat

Siófok Város Képviselőtestülete

A Siófok Bajcsy Zs. utcai 59. db. szociális bérlakás és 5. db. üzlethelyiség kivitelezésére közbeszerzési eljárás keretében beérkezett ajánlatokat elbírálta.

1./Az eljárás nyertesül a képviselőtestület az ADLER-SIÓ Kft. alternatív ajánlatát

nyilvánítja.

- Ajánlati nettó ár: 304.415321 (bruttó 380.519.151.-Ft)

- Teljesítési határidő: 2003. június 30.

A képviselőtestület megbízza a polgármestert, hogy az eljárás eredményét hirdesse ki, és a nyertes ajánlattevővel a kivitelezésre vonatkozó szerződést kösse meg.

2./A közbeszerzési eljárás eredményének figyelembe vételével a beruházási programot is módosítani szükséges a program költségvetése tekintetében.

A program költségvetése a módosítást követően:

A./59 lakás:

Tervezés:	12.250.000.-Ft.
Lebonyolítás:	5.000.000.-Ft.
Kivitelezés:	361.493.194.-Ft.

Összesen:	378.743.194.-Ft.

B./ 5. db. üzlet:

Kivitelezés: 19.025.957.-Ft.”

Későbbiekben pedig **2005. október 27-én** került sor **építési beruházás kivitelezőjének kiválasztására** Képviselőtestületi Ülésen:

„156/2005.(X.27.) sz. képviselőtestületi határozat:

Siófok Város Képviselőtestülete

A Balaton-parti Kft. által megvalósításra tervezett **„A siófoki Nagystrand keleti oldalán meglévő épületek átalakításával strandbejárat, pénztárak és kiszolgáló helyiségek kialakítása”** építési beruházás kivitelezőjének kiválasztására lefolytatott **közbeszerzési eljárást elbírált**a, és a következő döntést hozza:

1./A képviselőtestület a közbeszerzési eljárást érvényesnek és eredményesnek nyilvánítja.

A beérkezett két darab ajánlat közül a Siófoki Építő Konzorcium Kft ajánlata a Kbt. 88. § 1. bek-e b. pontja értelmében érvénytelen.

Az eljárás nyertesének 92.418.596 Ft.+áfa ajánlati árral az ADLER-SIÓ Kft ajánlatát nyilvánítja a képviselőtestület.

2./A közbeszerzési eljárás eredményének ismeretében a BFT által támogatott program költségeinek és a beruházás pénzügyi forrásainak módosítását a képviselőtestület az alábbiak szerint jóváhagyja:

A beruházás költségei:

a./Tárgyi eszközök összesen	92.418.596
b./Immateriális javak	0
c./Átadott pénzeszköz	0
d./Vissza nem igényelhető áfa	6.000.000
e./Vissza igényelhető áfa	17.104.000

A fejlesztés pénzigénye (a+b+c+d) 98.418.596.-Ft.”

Utóbbi eredményhirdetés előzményeként a Balatonparti Kft. székhelyén – Siófok Petőfi sétány 3. sz. – az ajánlatok bontására létrehozott bizottság 2005. október 17-én 11. órakor megkezdett munkájáról **„Bontási jegyzőkönyv”** néven jegyzőkönyvet vett fel, és a jegyzőkönyv elején olvasható a **„Jelen vannak”** megjelölés után többek között az, hogy

„Ajánlattevők képviselőiben:

„Kiss Sándor ügyvezető igazgató (Adler-Sió Kft.)

Papp László ügyvezető igazgató, cégvezető (Siófoki Építő Konzorcium Kft.)”,

Majd a jegyzőkönyv 4.oldalán Kiss Sándor és Papp László az iratot a többiekkel együtt aláírta.

Ugye emlékszel még arra, hogy három oldallal korábban ismertettem az **ADLER SIÓ Kft.** cégadatait és eszerint **13/1. számnál cégjegyzésre jogosult megjelölésnél egyedül**

„ifj. Kiss Sándor ügyvezető igazgató HU 8600 Siófok Erkel F. u. 13/B. szám”

olvasható. **Kiss Sándor pedig mint ügyvezetésre nem jogosult tagként került feltüntetésre ennél a cégnél.**

Annak a jogi következménye pedig, ha ennek megfelelően ügyvezetésre nem jogosult taggal – Kiss Sándorral – kötöttétek meg folyamatosan azokat a szerződéseket, melyek szerint hol 892.621 Euróért, hol 361 millió forintért, hol 92 millió forintért végzett az ADLER – SIÓ Kft építési munkavégzéseket a Siófoki Önkormányzat részére, a kialakult bírói gyakorlat az, hogy az így kötött szerződések mindegyike semmis, érvénytelen.

Mondd, hogy lehet az, hogy te, aki 2005. augusztus 17-én a közbeszerzési eljárásban pályázó Békési Faiskola Kft esetében a cég számlavezetői nyilatkozatait számoltad és vizsgáltad, te, aki On-line cégmásolatot szereztél be csak azért, hogy megállapíthasd azt, hogy a Békési Faiskola Kft hány bankkal állt kapcsolatban, te, aki nemhogy a jogszabályt, de még a kiírás VI. pontját is pontosan idézted, az ADLER-SIÓFOK Kft esetében nem észlelsz semmi törvénytelen.

Az ADLER-SIÓFOK Kft esetében már sokadik alkalommal

nem veszed észre azt, hogy a cégnek Cégbírósnál megjelölt címen székhelye nem is létezik,

nem veszed észre azt, hogy a cégnek nem létező székhelyét jelentő háznál sehol nincs törvényi kötelezettség ellenére a cégnek cégtáblája,

nem veszed észre azt, hogy a cég tagjainak lakóhelyén 26 tevékenységi körben azonos tevékenységi körrel tevékenykedő másik cég léte felveti annak gondolatát, hogy a cég nem bizonyosan „jogtiszt”,

nem veszed észre azt, hogy a minden valószínűség szerint cégjegyzésre nem jogosult személy jár el folyamatosan szerződéskötések során úgy, hogy ezáltal a szerződések érvénytelenek,

mondd te a Békési Faiskola Kft számlavezető bankjainak nyilatkozatain kívül mit veszel észre?

(Nem vetted észre azt sem, hogy kisebb összegű beszerzéseket elnyerő FECSKE Kft-nek 1 millió forint jegyzett tőkéje van a cégnyilvántartás szerint annak ellenére, hogy már lassan 10 éve törvény írja elő a minimális 3 millió forint jegyzett tőkét Kft-nél.

Nem vetted észre azt sem, hogy a Balaton körüli kerékpárút és Vitorlás u. tervezésre kiírt közbeszerzési eljárást az a Kristály Kft nyerte el, mely cégnek ügyvezetője – Nyikos Lajos – 2003. január 6-a óta a Siófoki Önkormányzat Városfejlesztési és Környezetvédelmi Bizottsága kültagja.)

A Zöldfok Rt. székhelye 2000. július 20-ig **Siófok Mártírok u. 5.** szám alatt volt nyilvántartva és a Siófoki Zeneiskola azt követően, hogy a Jókai Villából mennie kellett, átköltözött ebbe az épületbe. Ennek **az épületnek építési munkálatait végezte abban az időben ugyancsak közbeszerzési eljárás győzteseként az a cég, melynek tagja Kiss Sándor volt.** És a Zeneiskolának – Művészeti Iskola – helyet adó épület **építési munkálatainak végzésével közel egyidejűleg került sor Siófok Város Polgármesterének Siófok József u-ban lévő lakóépülete felépítésére.**

Olyan cég által, melynek tagja szintén Kiss Sándor volt.

Meggyőződésem a leírtak alapján az, hogy 2005. augusztus 17-én kizárólag azért vizsgáltad a Békési Faiskola Kft-nek számlakivonatának számától kezdve az on-line cégmásolatán át a kiírás VI. pontját is, hogy az az ADLER-SIÓFOK Kft. nyerje el 892.621 díj fizetése ellenében a pályázatot, amelyiknek tagja Kiss Sándor a mai napig.

Nem érdekelt téged az véleményem szerint, hogy a bíráló bizottság a Békési Faiskola Kft ajánlatát érvényesnek elfogadta,

nem érdekelt az, hogy 70.000 Euróval kevesebbet kellett volna az Önkormányzatnak fizetni a Békési Faiskola Kft. felé annál, mint amit az ADLER-SIÓFOK Kft-nek fizetett az Önkormányzat,

nem érdekelt az, hogy az általad győztesnek óhajtott ADLER-SIÓFOK-nak székhelye éppúgy nincs a cégnyilvántartás szerinti helyen, mint ahogy nincs a mai napig a székhelynek nevezett épületen törvényi előírás ellenére cégtáblája,

nem érdekelt az, hogy jogosult-e az eljárni az ADLER-SIÓFOK Kft ügyvezetőjeként, az aki eljár, szerintem azt sem tudtad, hogy ki az ügyvezetője a cégnek, téged csak egy érdekelt. Az, hogy az a cég nyerjen, melynek tagja Kiss Sándor.

Dr. Gruber Attila közszereplői cselekedeteinek értékelésekor írtam olyant, hogy azt már alulmúltni nem lehet. Kiegészítem azt a véleményemet annyiban, hogy közszereplői tevékenységed színvonala utolérte azt a szintet, melyre ugyanazt tudom mondani. Ezt már nem lehet alulmúltni.

Az egyikötök tavasszal Siófok országgyűlési képviselője lesz.

Szegény Siófokom, szegény Hazám.

Siófokon 2006. január 31. napján.

Dr. Léhmann György"

=====

Most ezt a közbeszerzésekről szóló anyagot egészítem ki a fürdőépítéssel kapcsolatos, Versenyhivatalnak megküldött és vizsgálatot kérelmező alábbi irattal:

„Gazdasági Versenyhivatal részére

B u d a p e s t

2005. március 2-án írta a Somogyi Hírlap **„Van kivitelező, épülhet a fürdő”** című írásában a következőket:

„A Strabag Részvénytársaság építheti a siófoki Wellnes-fürdőt. Őt pályázó közül választotta ki tegnap a bírálóbizottság a pályázat győztesét.

Március 9-én írjuk alá várhatóan a szerződést a kivitelezővel – mondta Török Péter a beruházó és majdani üzemeltető önkormányzati tulajdonú Termofok Kft. ügyvezetője – másnap akár át is adhatjuk az aranyparti munkaterületet. Az Rt. 2006. június 30-ra vállalta a fürdő átadását egy hónapos próbaüzemmel együtt. A kivitelező kiválasztásánál nemcsak az ár volt a meghatározó, fontos volt a kötbér, a vállalási és fizetési határidő, valamint a garanciák.

A Strabag Rt. azt az árat ajánlotta – 1,1 –1,2 milliárd forint körüli összeget – amire a siófoki önkormányzat a költségeket előzetesen megbecsülte. A cég legutóbb a büki fürdőt épített két ütemben, összesen 2,5 milliárd forintért.”

Ebben cikkben nekem az keltette fel érdeklődésemet a közbeszerzési eljárás lebonyolításával kapcsolatban, hogy egy megnyert pályázat után a beruházó cég vezetője határozott összegben meg tudja határozni az építési beruházás ellenértékét és nem úgy, hogy **„1,1 –1,2 milliárd forint körüli összeg.”**

Mivel a beruházó cég – **Termofok Kft. – Siófok Város Önkormányzatának tulajdonában van**, ezért igyekeztem az üggyel kapcsolatos részleteket megtudni a képviselőtestületi ülésekről felvett jegyzőkönyvekben. Nem sok sikerrel. Ugyanis a 2005. március 10-i ülésről felvett jegyzőkönyv 6. oldalán Siófok Polgármestere csupán a következőket közölte:

„A másik ilyen nagy tétel a gyógy- és wellness fürdő építése, amit a képviselőtestület korábbi döntése értelmében a Termofok Kft hajt végre. A 250 millió forintos támogatást azért nem szükséges adnunk a Kft-nek, mert olyan kedvező ajánlatot kaptunk a kivitelezőktől, hogy ez évi fizetési kötelezettsége a Kft-nek nem lesz, ezért a testület által korábban támogatott alaptőke emelést nem kell végrehajtani ebben az évben.”

Egyéb adat közbeszerzési eljárásról képviselőtestületi ülésről felvett jegyzőkönyv, vagy egyéb önkormányzati iratokból nem állapítható meg

általam, így a díjnak pontos összegéről írott formában a mai napig nincs tudomásom. Ellenben a most idézett polgármesteri nyilatkozat kételyeim számát növelte, mivel **„kivitelezőktől”** szóhasználat folytán a polgármester több kivitelezőt említett. Olyan kivitelezőket, akik kedvező ajánlatot adtak. Ebből következően merült fel bennem joggal annak a gondolata, hogy az újságcikkekben említett pályázatot elnyerő Strabag Rt-én kívül vajon még melyik vállalkozó tett kedvező és elfogadott ajánlatot a közbeszerzési eljárás során.

Az egyre rejtélyesebbé vált üggyel kapcsolatosan a Siófoki Hírek önkormányzati magazinnak decemberi számában **„Bokréta a Galérius fürdőn”** címmel jelent meg írás, és ebben többek között a következő olvasható:

„Az építők részéről Vermesi Sándor a Strabag Építő Kft. igazgatója, illetve a kivitelezésben legnagyobb szerepet játszó siófoki alvállalkozó, Gruber György számot be munkájukról. Kifejtették, hogy az építkezés az előzetes terveknek megfelelő ütemben halad.”

Arra gondoltam ezek után, hogy mégis csak a végére járok ennek az ügynek, hiszen a siófoki önkormányzati vagyont több mint egymilliárd forint értékben apasztó gyógyfürdő építési beruházást helyben található gyógyvíz hiányában évek óta kifogásolom.

Felkerestem a Siófoki Önkormányzatnak közbeszerzésekkel kapcsolatosan eljáró vezető beosztású dolgozóját – Bartolákné Baumann Krisztina – és kértem, hogy amennyiben rendelkezésére áll az önkormányzatnak a közbeszerzési eljárás iratanyaga, akkor engedje meg, hogy megtekintsem.

Közölte, hogy mivel **nem a Siófoki Önkormányzat volt a beruházó, hanem az önkormányzati tulajdonban lévő Termofok Kft.** ezért az Önkormányzatnál irat nincs, majd kérésemre felhívta előttem telefonon a Termofok Kft. ügyvezetőjét – Török Pétert – és közölte felé kérésemet.

Török Péter ügyvezető telefonon általam is jól hallhatóan közölte, hogy a Termofok Kft-nél nincsenek közbeszerzési iratok, és azért nincsenek, mert a 162/2004. Korm. rend-ben irt lehetőséggel élve **„beruházás-lebonyolító”**-t alkalmaztak. Elmondta Török Péter azt, hogy a **fürdőépítés beruházás lebonyolítója a SIÓ – BER Beruházó és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság** Siófok Erkel Ferenc u. 13/b. sz. alatti székhellyel. Javasolta azt Török Péter, hogy forduljak a beruházás-lebonyolítóhoz az iratok megtekintése végett.

Megfogadva Török Péter tanácsát elmentem irattanulmányozás céljából a Siófok Erdei Ferenc u. 13/b. szám alá és mivel az itt lévő házon táblán

olvasható volt a „**SIÓ -BER Kft.**” cégnév, csengettem. Az ajtót a Kft. egyik tagja nyitotta, majd miután előadtam kérésemet, közölte, hogy váratlanul érkeztem, abban az időpontban nem tudja megmutatni az iratokat. Megbeszéltük azt, hogy egy hét múlva keresem fel újólag irattanulmányozás végett, majd miután újólag felkerestem és újólag ugyanaz a tag nyitott ajtót, közölte, hogy a cég másik tagjával beszéljem meg a kérésemet.

Számomra a leirt eredménytelen küldözgetések azt jelentik, hogy nem kívánják megmutatni az iratokat, és ezért többet nem kerestem fel a céget. Így tehát nem tudom, hogy a közbeszerzési eljárás iratai ténylegesen hol vannak és pontosan mit tartalmaznak.

Annyit sikerült megtudnom, hogy a közbeszerzési bíráló bizottság szakmai bírálóbizottsági tagjai között a SIÓ – BER Kft. valamely tagja volt található és arra is történtek szóban utalások, hogy a Siófoki Hírekben irt Gruber György alvállalkozó nem a Strabag Rt. alvállalkozója, hanem egy másik siófoki cégnek - alvállalkozónak - az alvállalkozója.

Hallomásból úgy tudom, hogy a Strabag Rt. vállalkozónak alvállalkozója az Adler Kft., míg utóbbi kapacitás hiánya miatt tovább adta a munkát a Gruber Építési Korlátolt Felelősségű Társaság – Gruber György cége – alvállalkozó részére. Az ár pedig úgy tudom, hogy 1 milliárd 200 millió forint.

=====

Cg. 14-19-304833 cégszám alatti **SIÓ - BER Kft.** – beruházás-lebonyolító - tagjai cégnyilvántartás szerint a következők:

Kiss Sándor 8600 Siófok Erkel Ferenc u. 13/b.,
Kiss Sándorné 8600 Siófok Erkel Ferenc u. 13/b.,
Ifj. Kiss Sándor 8600 Siófok Erkel Ferenc u. 13/b. szám alatti lakosok.

Cg. 14-09-303094 cégszám alatti **ADLER – SIÓ Építőipari, Karbantartó és Szolgáltató Kft.** – tudomásom szerint a Strabag Rt. alvállalkozója – tagjai:

Kiss Sándor 8600 Siófok Erkel Ferenc u. 13/b.,
Kiss Sándorné 8600 Siófok Erkel Ferenc u. 13/b.,
Ifj. Kiss Sándor 8600 Siófok Erkel Ferenc u. 13/b. szám alatti lakosok.

Galérius fürdő építésére kiirt közbeszerzési eljárásban tudomásom szerint a bírálóbizottság tagjai között volt található:

Kiss Sándor vagy ifj. Kiss Sándor 8600 Siófok Erkel Ferenc u. 13/b. szám alatti lakos.

2005. évben lefolytatott egyéb közbeszerzési eljárások alakulásáról a Képviselőtestületi ülésekről felvett jegyzőkönyvek alapján szereztem tudomást. Így 892 ezer 621 Euró díjmegállapítással a következő képviselőtestületi határozat született:

„123/2005. (VIII. 25.) sz. képviselőtestületi határozat:

Siófok Város Képviselőtestülete megtárgyalta a „Jókai Park felújítása Siófokon” tárgyú előterjesztést. A képviselőtestület a 2005. augusztus 17-i ülésen felmerült kérdések tisztázása után az alábbi döntést hozta:

2. A képviselőtestület, mind döntéshozó megállapítja, hogy az ajánlatkérő számára az összességében legelőnyösebb ajánlatot az Adler – Sió Kft. adta.

Erre való tekintettel a képviselőtestület a fenti ajánlattevőt hirdeti ki az eljárás nyertesének.”

98 millió 418.596.-Ft. díjmegállapítással pedig a következő képviselőtestületi határozat született:

„156/2005. (X.27.) számú képviselőtestületi határozat:

Siófok Város Képviselőtestülete a Balaton-parti Kft által megvalósításra tervezett „A siófoki Nagystrand keleti oldalán meglévő épületek átalakításával strandbejárat, pénztárak és kiszolgáló helyiségek kialakítása építési beruházás kivitelezőjének kiválasztására lefolytatott közbeszerzési eljárást elbírálta, és a következő döntést hozta:

Az eljárás nyertesének a 92 millió 418.596.-Ft.+ÁFA ajánlati árral az ADLER –SIÓ Kft. ajánlatát nyilvánítja a képviselőtestület.”

Utóbbi két közbeszerzési eljárás elnyerését azért látom a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló törvényben írtakba ütközőnek, mert amennyiben az ADLER Kft. ugyanúgy alvállalkozókat alkalmaz folyamatosan az elvégzendő munkálatokhoz kapacitás hiányában, mint ahogy a fürdőépítésnél teszi, akkor ténylegesen nem építési tevékenységet vállal a pályázati eljárások során, hanem ügynöki tevékenységet.

Kérelmem jogi alapja: **1996. évi LVII. tv. – a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról –**

11. § 1. bek: „*Tilos a vállalkozások közötti megállapodás és összehangolt magatartás, valamint a vállalkozások társadalmi szervezetének, a köztestületnek, az egyesülésnek és más hasonló szervezetnek a döntése (a továbbiakban együtt megállapodás), amely a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását célozza, vagy olyan hatást fejthet, illetve fejt ki.*”

2. bek: „*Ez a tilalom vonatkozik különösen:*

a./ a vételi, vagy az eladási árak, valamint az egyéb üzleti feltételek közvetlen vagy közvetett meghatározása,

b./ az előállítás, a forgalmazás, a műszaki fejlesztés, vagy a befektetés korlátozására vagy ellenőrzés alatt tartására,

c./ a beszerzési források felosztására, illetve a közülük való választás lehetőségének korlátozására, valamint a fogyasztók meghatározott körében valamely áru beszerzéséből történő kizárására,

d./ a piac felosztására, az értékesítésből történő kizárásra, az értékesítési lehetőségek közötti választás korlátozására,

e./ a versenytársak közötti, a versenyeztetéssel kapcsolatos összejátszást,

f./ piacra lépés akadályozására,

g./ arra az esetre, ha azonos értékű vagy jellegű ügyletek tekintetében az üzletfeleket megkülönböztetik, ideértve az olyan árak, fizetési határidők, megkülönböztető eladási vagy vételi feltételek vagy módszerek alkalmazását, amelyek egyes üzletfeleknek hátrányt okoznak a versenyben,

h./ a szerződés olyan kötelezettségek vállalásától történő függővé tételére, amelyek természetüknél fogva, illetve a szokásos szerződési gyakorlatra figyelemmel nem tartoznak a szerződés tárgyához.”

3. bek: „*Azokat a jogkövetkezményeket, amelyeket e törvény az 1. bekezdésben meghatározott tilalom megszegéséhez fűz, együttesen kell alkalmazni a Polgári Törvénykönyvben a jogszabályba ütköző szerződésre előírt jogkövetkezményekkel.*”

Kommentárból:

„A törvény példálózva sorolja fel a gazdasági versenykorlátozó megállapodások kritikus fajtáit, nevezetesen: a vételi vagy eladási árak vagy egyéb üzleti feltételek meghatározására létrejött un. árkartelleket, az előállítás, forgalmazás, műszaki fejlesztés vagy befektetés korlátozására vagy ellenőrzés alatt tartására létrejött un. kontingentáló kartelleket, a beszerzési források, illetőleg az értékesítési piac felosztására vonatkozó un. piacfelosztó kartelleket, valamint a jövőendő versenytárs

piacra lépését akadályozó, az üzletfeleket az árak, fizetési határidők, szerződési feltételek tekintetében megkülönböztető, a szerződéskötést a szerződés tárgyához nem tartozó kötelezettségvállalástól függővé tevő, illetőleg a versenyeztetéssel kapcsolatos összejátszás tanúsítását.

A kartelltilalom megszegésének kettős jogkövetkezménye van, ami nem jelenti egyazon magatartás kétszeres szankcionálását, ugyanis hatása tekintetében a magatartás mind a piaci versenyben, mind a polgári jog jogviszonyban más hatást fejt ki: a versenyjog területén mint tiltott kartell-megállapodás a Tpv. 77. §-ában felsorolt versenyjogi szankciókkal sújtható, ugyanakkor ezzel párhuzamosan a

Ptk. 200. § 2. bekezdése is semmisnek minősíti a kartelltilalomba ütköző megállapodásokat, illetve döntéseket. A semmisség azt jelenti, hogy a megállapodással elérni kívánt joghatások nem jönnek létre, a semmis megállapodásra jogot, követelést alapítani nem lehet.”

A fentiekre tekintettel

k é r e m

T. Gazdasági Versenyhivatal, hogy a fentiekben valószínűsített törvénysértésekre tekintettel a Tpv. 69. §, vagy 70. § alapján verseny-felügyeleti eljárást indítsa meg, majd folytassa le.”

Tisztelettel:

Dr. Léhmann György kérelmező-
bejelentő”

A Versenyhivatal döntéséről ennek a kérelmemnek alapján pedig majd számot adok.

Remélem nem annyi időt kell majd várni erre, mint az Alkotmánybíróságnál kezdeményezett, alaptörvény-sértésének megállapítására irányuló kérelmem elbírálására. (2005. februári kérelmemre döntés még nem született.)

Most ennyire tellett belőlem.

Emlékeznek talán még arra, hogy miként fejeztem be januári iratomat? Úgy, hogy azt írtam: **„Szerintem rongy ember lennék, ha fegyelmi vagy bármiféle más eljárástól tartva nem tennék meg mindent, ami tőlem telik egy jobb világ elérhetőségéért.”**

Ezt a véleményemet most is fenntartom.

Siófokon 2006. április 2. napján.

Tisztelettel:

Dr. Léhmán György

ELŐ- és UTÓSZÓ

(3. oldalon megkezdett levél folytatása)

Lelkesen mesélted, hogy i.e. az ötödik században Periklész alkotmányt csinált, időszámítás 2100 450-ben Rómában megcsinálták a 12 táblás törvényt.

Igen Te azért lettél jogász mert szeretted ezt a tudományt és meg is tanultad, mert megtaláltad a szépségeit. Te technikusként is a legjobb voltál közöttünk, a leggyorsabb felfogású és a legszorgalmasabb. Ezt ne vedd üres ömlengésnek, hidd el így is érzem.

Ha jól emlékszem Berzsenyi Dániel írta vagy kétszáz éve:

„Minden ország támasza és talpköve a tiszta erkölcs.”

Ha ez igaz, márpedig igaz, akkor a mai Magyarországnak se támasza, se talpköve nincs! Hogy is mondta Ady – „Árpád hazájában jaj annak Aki nem úr, nem bitang.” Pedig ezeket nem is ismerte!

Visszatérve a dolgozatodhoz, nekem a legjobban a Víztoronnyal és a nagypaneles építkezésekkel foglalkozó rész tetszett. Itt kibujt belőled a műszaki ember. Tudományos igényességgel foglalkozol a vasbeton tulajdonságaival, a beton kristályszerkezeti változásaival az idő függvényében. (kristályvizet ad le, zsugorodik)

A vízórák vizsgálatánál a folyadékok mechanikájával. Ebből sokat tanultam, bár sejtettem, hogy a vízóra nem mindig lineárisan mutat.

Végeztem Olivérrel egy mérést, megismételtem is és a mi vízóránk 7 %-kal többet mér a valóságos vízmennyiségnél. Miután szóltam, közölték velem, hogy ha kérem elviszik hitelesíteni, de ha jó 60.000.-Ft-ot kell fizetnem.

Mondtam, hogy itt ellenőriztük a helyszínen, kiengedünk pontosan 20 litert edénybe és a vízóra 21,4 litert mutat, persze ezt a többletet a csatornadíjban is meg kell fizetni. (Jogállam)

Most nem akarlak elkészeríteni de az, hogy Te ezzel a Városvezetési Értékeléssel milyen óriási fizikai és szellemi munkát végeztél rajtad és gondolom Évikén kívül gondolom nem sokan tudják, de én azért érzem. Tudom, Te minden megtettél, a többi nem rajtad múlik. Azért megdöbbenő az, hogy bárkihez fordultál, gondolok itt az Állami Számvevőszékre, vagy Miniszterelnökségre, mindenhol süket fülekre találtál.

Végezetül Gyurikám nagyon vigyázz magadra, mert darázsfészekbe nyúltál.

Nagyon korrekt voltál, mert elhallgattad, hogy melyik milyen pártállású. Hiszen aki rossz ember az rossz ember, akár Fideszes, akár MSZP-s.

Elnézést a helyesírási hibákért, meg a külalakért, már 10 éve nem írtam legföljebb csak aláírtam, ha kellett. Már vénülő kezemmel nehezen fogom a tollat, s már vénülő szememmel nem jól látok.

Ady írta: „Hej égig nyúló gisz-gazok, Hát nincsen itt virág?” Én meg azt írom, hogy de van. Nálad külön emberrel még nem találkoztam.

Ölelünk Benneteket:

Budapest 2006. február 17.

Tehát ez az a levél, ami nekem többet ér, mint más számára esetleg a március 15-én átvett állami díj. Én leírtam a 3. oldalon, hogy a levél írója nem kétségesen elfogult és mindenképpen túlzó velem kapcsolatban.

Így például azt írja, hogy Albertirsára menet mutattam azt, hogy hol szoktam leugrani a vonatról. Holott nem is menetben, hanem jövetben.

A többi egyébként stimmel.